

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 4 april 2019

1. Opening en mededelingen door voorzitter

De voorzitter: Goedenavond, middag nog, welkom bij de commissie samenleving van 4 april 2019. Mevrouw Eckhart vervangt vandaag mevrouw Özogul. Zijn er nog andere berichten van verhindering?

Mevrouw Sterenberg: De heer Van Kessel die komt mij straks afwisselen, voor iedereen die hem al miste. Dus hij komt wel.

De voorzitter: Dank u wel voor de mededeling. Ik heb nog vijf mededelingen. Sinds twee weken hebben wij een nieuwe interim commissiegriffier. Dat is deze dame aan de linkerzijde, mevrouw Kelsie Bouwmeester. De meesten hebben haar al gezien bij de technische sessie. Dus welkom nogmaals. Op 12 april aanstaande gaat u op werkbezoek naar de Domersklus in Amsterdam. En voor deze datum hadden zich in eerste instantie 7 van u aangemeld. Nadat de definitieve datum bekend gemaakt is, is er gevraagd om de bevestiging van uw aanwezigheid. Dit vanwege de kwetsbaarheid van de groep bewoners van de verschillende woonvorm waar u op bezoek gaat. Inmiddels hebben vijf mensen bevestigd dat ze komen. Ja, kunnen we er dan vanuit gaan dat de rest dan niet aanwezig is, of wil men zich alsnog aanmelden. Ik vraag het u even. De heer El Aichi gaat sowieso mee, mevrouw Zoon gaat mee.

Mevrouw Zoon: Het valt ook tegelijk met de stedenbandbezoek.

De voorzitter: De heer El Aichi hebben we, bevestigd ook? Ja. Mevrouw Steyger, komt ook ja. Mevrouw Cimen, mevrouw Stroo, u gaat ook mee volgende week. Mevrouw Boons staat erop, ja. Dan hebben we de heer Oomkens, mevrouw Zoon staat erop. En de heer Smit zou dat even afwachten. Die gaat niet mee, oké. Nou, dank u wel. Daar komen we nog op terug hoe we daar naartoe gaan. Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, er kan er toch maar een per fractie?

De voorzitter: Een per fractie mag er maar naartoe. Maar goed, er gaan er dus niet twee mee, er gaat er in ieder geval eentje mee. In ieder geval van Jouw Haarlem. Ik ga er niet over.

Mevrouw ...: In die zin, als er nog meer plekken zijn, dan zouden we ook aan andere mensen kunnen vragen. Want het wordt natuurlijk straks in de raad ook besproken. Het komt ook in andere commissie. Dus ik denk: ja, hoe meer mensen mee kunnen, als we die plekken toch hebben, hoe beter. En dan het liefst over alle partijen verspreid lijkt mij.

De voorzitter: Wat is aangemeld is ook de max. Dus daar kunnen gewoon niet meer mensen bij. Ik ga door. In juni zal er een regionale raadsmarkt over de decentralisatie van beschermd wonen en maatschappelijke zorg plaatsvinden. De precieze datum hiervoor is nog niet bekend en deze stemmen we zo spoedig mogelijk regionaal af. Wie van u is hier bereid om hierover mee te denken in de voorbereiding? Tot nu toe hebben we daar twee mensen voor. Eentje uit oppositie, eentje uit de coalitie. Wie wil zich aanmelden hiervoor? De regionale raadsmarkt over de doordecentralisatie van het beschermd wonen en de maatschappelijke zorg. Mevrouw Boons en mevrouw Cimen. Ja, dank u wel. Er is ook een mogelijkheid tot het organiseren van een werkbezoek in juni naar de brede centrale toegang. Dat is een publieke dienst van de GGD. Dat advies

informatie en hulp aan sociaal kwetsbare mensen, waaronder dak- en thuislozen, verzorgt. Wie is hierin geïnteresseerd om daar naartoe te gaan? En op 12 april bezoeken raadsleden uit de zustersteden Haarlem om meer te weten te komen over ons beleid en opvang van mensen met psycho-sociale problematiek en daklozen. Het programma is van 9 uur tot half 6, u wordt hier nog verder geïnformeerd middels de raadszaal. En hierin vindt u ook het adres waar u zich kan opgeven. Goed, dat is dus tegelijkertijd met Dohers plus. Als u daarheen gaat, dan kunt u hier niet bij zijn. Goed, dan gaan we door naar de agenda.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Kunnen we deze vaststellen of is er nog een opmerking? Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel. Ik zou graag agendapunt, even kijken, 7 willen verplaatsen naar een volgende agenda, omdat hier in de afgeving wordt gesproken over strategisch huisvestingsplan onderwijs. Daarin staat de her prioritering waar we het over hebben. En ik zou dit graag samen willen bespreken. Dus niet twee keer maar gewoon een keer, lekker efficiënt.

De voorzitter: Dat lijkt mij ook. Zijn er meer mensen die dit ook zo vinden? Meneer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik zou graag willen weten waarom het op twee verschillende data geagendeerd is.

De voorzitter: De wethouder gaat er iets over zeggen.

De wethouder: Dat heeft gewoon een hele praktische reden. Wij hebben zelf het idee gehad om dat in gezamenlijkheid te bespreken. Dat zijn weliswaar twee afzonderlijke stukken die ook afzonderlijk kunnen worden behandeld. De reden dat het andere stuk een maand vertraagd is komt voort omdat de onderwijsinstellingen graag daar nog een keer met ons over wilden praten. Het heeft in feite weinig te maken met een terugblik, want dat geld is al uitgegeven en daar zit, in het stuk wat u vanavond voorligt, ook een voorschot in dat door de onderwijsinstellingen zelf betaald is. Dus die willen graag weten waar ze aan toe zijn. Dus mijn voorstel is om het gewoon dit stuk afzonderlijk te behandelen en dan de volgende keer kunnen we al onze aandacht richten op het strategisch huisvestingsplan, wat in principe daar los van staat.

De voorzitter: Mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Dank u wel, voorzitter. Dat lijkt me prima om dat vanavond wel te behandelen.

De heer ...: Ik ben het met de wethouder eens.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik zou toch willen weten hoe het zit met die her prioritering. Dat staat in het strategisch huisvestingsplan. Dus vandaar dat ik denk van: ja, toch samen.

Mevrouw ...: Ik ben het met mevrouw Aukes helemaal eens, want daar zit toch een koppeling samen. En wil je een besluit nemen, heeft dat effect op het ander. En dat kan ik nu niet zien welk effect dat heeft als ik dit besluit neem.

De voorzitter: Maar welke koppeling ziet u dan? Want het ene gaat over een terugblik van ons afgelopen jaar van geld wat al is uitgegeven. En het andere gaat over de vraag van: hoe gaan we de strategische huisvesting voor de komende vier jaar prioriteren. Dat staat volgens mij los van elkaar.

Mevrouw ...: Als je weet wat voor geld je hebt uitgegeven, dan heb je een bepaald idee daarover en dan kan je dat namelijk meenemen in je strategisch huisvestingsplan voor de toekomst.

De voorzitter: Dat kunnen we dan meenemen naar de volgende keer. Ik denk toch dat er een meerderheid is om het nu even te bespreken, dus dan gaan we dat doen. De rest van de agenda kan vastgesteld worden? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik zou graag op de agenda willen zien een korte bespreking over de eenzaamheidsgelden.

De voorzitter: Dat is nog iets, dat komt later. Dat is punt 4. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ik had nog net digitaal een rondvraag binnen gestuurd. Als die al is binnen gekomen en meegenomen, dan akkoord.

De voorzitter: Gaan we nog even kijken zo. De heer Van den Raadt, kunt u even vertellen waar het over gaat en voor wie.

De heer Van den Raadt: Ik had nog niet mogen spreken, de rondvraag is het volgende agendapunt. Maar nu u me toch het woord geeft, het gaat over het participatiekoor voor wethouder Botter, die kan goed zingen.

De voorzitter: Als we bij de rondvraag komen, dan stelt u hem gerust. Maar verwacht geen antwoord. Inventarisatie, rondvraag, daar waren we aan toegekomen.

3. Inventarisatie rondvraag + mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: En mededelingen, ja. De mededelingen. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Mijn mededeling is eigenlijk een vraag aan de commissie, want bij de ingekomen stukken zit het stuk over de Dohens plus. En het is niet handig om die te agenderen, omdat het geen inhoudelijke bespreking is. Maar er wordt een voorstel in gedaan en dat is namelijk dat wij als commissie de locatiecriteria vaststellen en dat vervolgens de commissie ontwikkeling, op basis van wat er voor wordt gelegd door het college aan mogelijke locaties, een opinie geeft over welke locatie het moet worden. We hebben de vorige keer gezien als commissie hoe onwenselijk het was dat die twee onderwerpen gescheiden werden, want in de ontwikkeling werden dingen gezegd over wat wij hier besloten zouden hebben die niet zijn besloten. Wij gaan als raad gaan wij over onze agenda en waar we dingen bespreken. Dus ik wil voorstellen aan de raad en dus aan de commissie om het dossier in zijn geheel hier te bespreken. Dus en de criteria hier vast te stellen, die stellen we vast in de raad, en vervolgens ook de opinie over de locaties die uit die criteria naar voren zijn gekomen. Dat is het voorstel.

De voorzitter: Heel even snel peilen of men dat allemaal vindt. De heer Smit.

De heer Smit: En de reden is dat u vindt dat de commissie op de beide vlakken dan opgeteld de meeste kennis heeft?

Mevrouw Sterenberg: Ja, de vorige keer is het gewoon allemaal niet zo goed gelopen in de commissie ontwikkeling. Ik heb ook die stukken in die commissie teruggelezen en ik zie dat daar heel veel ruis zat op hetgeen wat hier besproken is en dat wij dat ook niet als prettig hebben ervaren, als commissie, dat men dat daar moest bespreken. Het is dan wel gebruikelijk dat we dat dossier hier bespreken, net zoals dat de koepel bij ontwikkeling ligt, ook al zit daar een onderwijs aspect in, gaan wij nu niet hier eventjes het onderwijs stukje regelen.

De voorzitter: Is er iemand die hier nu principieel bezwaar tegen heeft? Nee, niemand. Dan gaan we kijken hoe we dat vorm gaan geven. Dan gaan we dat bespreken in het presidium en in het afstemmingsoverleg hoe we dat vorm kunnen geven. Dus het staat genoteerd. Is er nog iemand anders met een mededeling? Mevrouw Boons.

Mevrouw Boons: Dank u wel, voorzitter. Een aantal maanden terug is wethouder Meijs naar het open huis geweest in verband met de maaltijd die daar was. Hij was daar erg van onder de indruk. Frank Visscher heeft een mail rond gestuurd met een uitnodiging dat als er een moment is dat je daar ooit naartoe kan, om dit mee te maken. Dank u.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ik had nog een rondvraag over het wijkcentrum in Meerwijk. Een rondvraag, daar mag ik toch wel een vraag over stellen.

De voorzitter: Het hoeft niet, maar het is altijd even handig om ons van tevoren in te sturen.

Mevrouw Zoon: Ik zit nog in een oud systeem.

De voorzitter: Sorry, nog een keer. Dit is een rondvraag voor meneer Meijs, ja. Dank u wel. Verder nog iemand? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Is dan dit het punt waarop ik mag duidelijk maken dat ik graag nog even zou willen spreken over de eenzaamheidsgelden.

De voorzitter: Daar komen we zo meteen. Maar geen rondvragen meer? Dan komen we nu bij de punten die u misschien wilt agenderen. En sorry, een mededeling van de wethouder eerst nog. De heer Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een drietal mededelingen. De eerste is de terugkoppeling van de raad van advies van perspectief. Dat is het werkbedrijf wat gaat over, het leerwerkbedrijf eigenlijk, voor de jongeren met een verre afstand tot de arbeidsmarkt. Waar we in het verleden daar vrij veel over hebben gesproken als het gaat om de financiën. Dat is allemaal gelukkig voor dit jaar weer rond gekomen. Tegelijkertijd hebben we met elkaar afgesproken dat we eens gaan kijken van: hoe kunnen we als organisatie minder afhankelijk worden van de asap subsidie en wat is daar voor nodig. Nou ja, daar is een startnotitie voor geschreven, die verder nu nog wordt uitgewerkt. En ik ben heel erg bereid om u een keer mee te nemen, als u daar belangstelling heeft over die ontwikkelingen van perspectief. Op het moment wanneer we wat meer duidelijkheid hebben over financieringsstromen, mogelijkheden en eventuele samenwerkingspartners. Dus dat kan zijn dat ik net voor de zomer daar voor bij u terug kom, anders wordt het net over de zomer heen. Een ander punt betreft veilig thuis, dat komen we zo meteen ook uitvoerig over te spreken. En dan kunnen we het ook hebben over die relatie met de gemeenschappelijke regeling. In de vorige commissie is daar vanuit de

actiepartij aangegeven van: gaat dat allemaal wel volgens het boekje? Dat is toch een heel veel ingewikkelder vraag dan we hadden gedacht. Die is ook niet zomaar met ja of nee te beantwoorden. Dat wordt nu nog uitgezocht, maar we zijn er mee bezig. Het zou zo zijn dat de veiligheidsregio gemeenschappelijke regeling vorig jaar is aangepast, waardoor het makkelijker is om organisaties als het zorg en veiligheidshuis, maar ook veilig thuis daaronder te brengen. Maar of dat helemaal juridisch ook echt kan is een. En de tweede zaak is natuurlijk dat wij u heel graag mee willen nemen in dat proces. Dus ook al zouden wij vanuit het college dat als college bevoegdheid kunnen zien, dan nog vind ik het heel erg belangrijk dat u het niet op een gegeven moment wordt geconfronteerd. Dus ook daarover kom ik dan in de volgende commissie graag bij u terug. En dan de prijsontwikkeling rondom bouwprojecten. Daar heeft u in algemene zin wel al van gehoord, dat je tegenwoordig al gauw rekening moet houden dat door de toegenomen prijscorrectie en inflatie uit moet gaan van een opslag van tussen de 10 en 15 procent. En dat heeft ook heel nadrukkelijk consequenties voor een aantal huisvestingsprojecten voor onderwijs. Daar word ik echt wel mee geconfronteerd, en met name als we het nu hebben over de Rudolf Steijner is dat ook wel een acuut probleem. Wij gaan daar gewoon van uit dat we dat binnen de verstrekte kredieten, door u, kunnen realiseren. Maar mocht het nu zo zijn dat we daar een probleem mee hebben, dan vraag ik toch enige clementie van u als het gaat over het feit dat u daarover wel zal informeren op het moment dat het niet lukt. Maar we moeten wel de vaart erin zien te houden. Want met name voor de ontwikkelingen van die school is het weer van belang. Dus als ik het helemaal afkap en een vorm van ruimte heb daarin, dan wordt dat gewoon echt een probleem. En daar komen we natuurlijk dan de volgende keer dan over te spreken, want dan is het geld nog niet uitgegeven binnen de kader van de her prioritering. Maar we moeten er wel echt rekening mee houden dat dat ook door andere dossiers gaat spelen. Voor wat betreft de verbouw en nieuwbouw van scholen. Dat waren mijn mededelingen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan komen we nu wel bij het punt agenda komende vergaderingen.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Maar voordat ik de heer Oomkes het woord geef wil ik even zeggen dat we reeds hebben ontvangen. Er staat nu al een evaluatie uitvoeringsregeling subsidie zelf- en belangenorganisaties. Geagendeerd op verzoek van de OPH, staat erop. De regionale toekenning transformatievol zorg voor jeugd, ook geagendeerd door de OPH. En even kijken, nog een mantelzorger, staat er ook in balans. Die komt vanaf de actielijst, die staat erop. Dus die drie punten staan erop. Er staan al tien punten in de jaarplanning ter bespreking cq. advisering. Dus ik verzoek u wel om zich bezig te houden met het agenderen als het nodig is. Als het nodig is, natuurlijk agendeer het. Maar als het enigszins kan, probeer het via technische vragen op te lossen. Dan geef ik nu het woord aan de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Bij de raadsvergadering vorige week donderdag werden wij verrast door de gang van zaken rond de eenzaamheidsgelden. Daar geldt in ieder geval voor dat 4/5 van het budget door het college zal worden geprioriteerd. Dat laat onverlet dat er nog 1/5 van het geld beschikbaar is, ongeveer 50 duizend euro als ik het goed heb uitgerekend. Het lijkt me dat we het over de bestemming van die gelden moeten hebben in deze commissie. Ik zou alleen dat ook vandaag willen doen.

De voorzitter: Nou, ik denk niet dat we daar vandaag over gaan spreken, maar uw wilt dit agenderen op enig moment. Er ligt alleen nu niet echt een stuk voor handen. Is er überhaupt wel animo om dit te gaan bespreken in enige vorm. Want ik moet nog uitzoeken hoe we dit gaan doen. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik dacht dat het ook bij de sociale basis betrokken was, bij dat agendapunt.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Het is inderdaad een onderdeel van de sociale basis, het is ook daar genoemd. Dus ik stel voor dat we het tijdens de behandeling van de sociale basis daarin meenemen.

De voorzitter: U kunt gewoon meenemen bij de sociale basis. Verder is het te agenderen? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik wil graag 1.5, langer zelfstandig wonen, agenderen. Dit is actueel en in de toekomst ook actueel. En mensen komen pas heel laat in een verpleeghuis terecht of komen daarvoor in aanmerking. Dus het lijkt me goed om daarover te spreken.

De voorzitter: Nee, goed, dat kan ook in juni misschien pas aan de beurt komen, hoor. Maar er is wel behoefte aan om dat te bespreken. De heer Hulst.

De heer Hulst: Ja, de wethouder heeft net gezegd dat de ontwikkelingen veilig thuis, dat die daar met ons over gaat praten. Is dat dan niet handig om het stuk ... Vandaag, maar er staat ook nog een stuk bij de ingekomen stukken over. Is het dan nog van belang om dat te agenderen, of?

De voorzitter: Mevrouw Cimen?

Mevrouw Cimen: Die hebben we de vorige keer toch ook in de raad samen meegekregen en besproken. Dat is dezelfde brief, van 5 maart volgens mij. Ja, dat was het? Even kijken. Dan komen we bij punt 5, het transcript van de vergadering van 7 maart.

5. Transcript van de commissie van 7 maart 2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Is daar nog een opmerking over? Mevrouw Eckhart.

Mevrouw Eckhart: Namens mevrouw Özogul wil ik doorgeven dat er wijzigingen zijn die ze per mail gaat doorgeven.

De voorzitter: Dat is prima, dank u wel. Dan komen we tot punt 6.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

6. Herstructurering VMBO scholen Dunamare in Haarlem Noord (JB)

6a. Notitie samenwerking scholen Dunamare tbv Cie Samenleving dd 22/2/2018 (reeds eerder verschenen)

6b. Adviesaanvraag VMBO Haarlem Noord dd 17/9/2018 + Raadsinformatiebrief dd 25/9/2018 (reeds eerder verschenen)

De voorzitter: Het eerste bespreekpunt: De herstructurering van de VMBO scholen Dunamare in Haarlem Noord. Ik zal even een inleiding geven. Dat is de zeggenschapsraden van de drie VMBO scholen Dunamare hebben een positief advies uitgebracht om het voorgenomen besluit rond het bundelen van deze drie scholen in Haarlem Noord. De komende periode gaan de schoolteams in nauwe samenwerking met het mede zeggenschapsraad en het proces verder vorm geven. Ook leerlingenraden en ouders worden hierbij betrokken en het doel is om op 1 augustus 2020 met de nieuwe VMBO school te starten. Het doel van deze bespreking is

middels een raadsinformatiebrief geïnformeerd over de laatste stand van zaken betreffende de herstructurering van deze drie scholen. En vandaag is aanwezig de heer Van Raat van het college van het bestuur van Dunamare, om eventueel nog vragen te beantwoorden. Ik wil u verzoeken om hier ook te gaan zitten. Dank u wel. Dit punt staat ter bespreking, gaat dus niet door naar de raad. Er heeft zich ook voor dit agendapunt een inspreker gemeld, dat is de heer Jansen. Dat is een oud lid van de DMR, van de Paulusmavel. U zit al achter de microfoon, zie ik. U krijgt drie minuten de tijd. En na die tijd kunnen de commissieleden nog eventueel wat vragen stellen. Gaat uw gang.

De heer Jansen: Prima, dank u wel. Dank u wel, voorzitter. Commissieleden, mijn naam is Aarno Jansen. 6 December heeft collega oude lid Joost Visser hier gesproken, ook over hetzelfde onderwerp. En daarmee spreken wij namens de oude geleding van de DMR van de Paulus Mavo. In de tussenliggende periode vanaf 6 december is er intensief overleg gevoerd met het bestuur en is er ook gesproken met de wethouder over het voorliggende punt. Een kanttekening die wij willen plaatsen bij het stuk wat u gekregen heeft, een persbericht met informatie is verstrekt aan deze commissie, is dat het niet spreekt over het feit dat wij als het DMR de absolute voorkeur hadden om de Paulus in zijn huidige vorm te laten voort bestaan, maar dan als een vestiging van een groter samenwerkingsverband tussen de Sterrendaaf en de Paulus. Ook in deze optie zagen we zoals Dunamare veel mogelijkheden om het beste van de drie scholen samen te brengen. Maar tevens de omstandigheden die de Paulus volgens het Elzevier tot een superschool maken en is bestempeld als een van de beste VMBO's van Nederland, tevens tot stand te houden. Daarnaast is in het persbericht geen melding gemaakt van de voorwaarden, die wij als DMR, maar ook andere DMR van de Daaf, als voorwaarde hebben gesteld aan het positieve advies voor het verder onderzoeken van de samenwerking van de drie scholen. In gesprekken met bestuur en directie hebben we uiteindelijk gepoogd dat we niet uiteindelijk lijnrecht tegenover elkaar komen te staan, wat wel een optie was geweest, door naar de geschillencommissie te gaan. Maar daar vanaf gezien door deze voorwaarde die ik zojuist heb aangegeven te stellen. Wat wij vaststellen is dat het Sterre in zijn huidige opzet, in vorm en de grootte dat destijds is neergezet door de gemeente Haarlem, niet is gelukt. Wij zien tevens dat een investering benodigd is van ongeveer, wat wij hebben gehoord, anderhalf miljoen om het Sterre te brengen tot de huidige vorm en zoals die gezien wordt in de nieuwe samenwerking. Wij vragen ons af of dat niet zonde geld is als je weet dat als we alle leerlingen van de verschillende scholen bij elkaar optellen al leidt tot het maximum wat het Sterre zou kunnen hebben en ik niet weet hoe dat er in de toekomst uit ziet. Dat zou kunnen betekenen dat er in de toekomst misschien toch nog een herlocatie van een van de onderdelen van de school nodig is. En de vraag aan deze commissie is dan ook: met de hoeveelheid huizen die in Haarlem gebouwd gaat worden, hoe de hele commissie aankijkt op lange termijn naar de po scholen en de benodigde locaties in heel Haarlem. Ik wil even toevoegen dat uit eerdere enquête is gebleken, en dat kan best veranderd zijn inmiddels omdat er op een goede manier met het personeel wordt samengewerkt om richting te geven aan dit verhaal, maar dat er toch een groot deel van het personeel, en ook een groot deel van de oude Sterrenaren, en ik zie dat het personeel richting het bestuur beweegt, wat dan ook op zich prettig is om vast te stellen.

De voorzitter: Meneer Jansen, de drie minuten zijn al ruim voorbij, ik weet niet of u tot een afronding kunt komen.

De heer Jansen: Ik zal even afronden. Sorry, daar was ik mij niet van bewust. Ik zal eventjes naar het einde toe gaan. Als u mij nog even dertig seconden geeft. Wij onderschrijven het streven Dunamare om een grote groep leerlingen de specifiek ondersteuning beschikbaar te krijgen en erkennen dat er door bestuur en directie geprobeerd wordt de door ons gestelde voorwaarden mee te nemen in een nieuwe school. Wij verschillen hierbij van inzicht over de wijze waarop dit zou kunnen, of zouden, willen zien ingevuld. En wijzen de

communicatie die recht doet aan de taak die de DMR van de betrokken scholen heeft in het proces. Wij zullen in gesprek blijven met het bestuur over de invulling van die voorwaarden. We verwachten van deze commissie een bredere blik op dit vraagstuk, specifiek over de ontwikkelingen van onderwijslocaties naar de toekomst. En of de voorgestelde beweging, zoals die hier nu op tafel ligt, dan wel de meest gewenste is gegeven het voorstaande. Dank u wel.

De voorzitter: U ook bedankt. Zijn er nog commissieleden die een vraag hebben? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u voor het inspreken. Weet u of er al een nieuwe bestemming is voor de Paulus? Of blijft die voorlopig leeg staan?

De heer Jansen: Wat ik daar over weet is dat 2020 dit zou moeten gaan draaien. Ik heb niets op papier hier over, maar er is ons wel ter ore gekomen dat daar een andere bestemming over zou zijn. Maar goed, dat zou de wethouder beter moeten kunnen vertalen volgens mij.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Dank u wel voor uw komst. Mijn vraag is of de voorwaarden die u gesteld heeft, of die vooral vanuit de ouders of ook vanuit het personeel zijn gekomen. En aansluitend daarop: zijn het voorwaarden die vooral pedagogisch zijn of zijn die vooral gericht op de omgeving?

De heer Jansen: Die voorwaarden zijn zowel door ouders als door personeel opgesteld. Dat is in heel goed overleg gegaan. Wat ik zeg: ik zie dat de personeelsverlening een stap vooruit heeft gezet. En dat is zowel op pedagogisch als op gewoon hoe de school ingericht gaat worden.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: U had het over het Sterre, dat die anderhalf miljoen nodig hadden, zo had u gehoord, om het op niveau te krijgen. Heeft u die getallen zwart op wit, of is dat voor u ook nog een factor die meeweegt als dat nou 100 duizend euro is, dan denkt u ergens anders over. Of hoe zit dat?

De heer Jansen: Om de Sterre een locatie te kunnen maken die geschikt is voor deze leerlingen, dan heb ik het specifiek over de Paulus en ook zeker de Daaf, zullen er naar onze mening, en zoals wij ook gesteld hebben in onze voorwaarden, absoluut aanpassingen moeten zijn aan het gebouw die maken dat het een veilige, kleinschalige omgeving wordt waarin iedereen erkend en herkend wordt. Dat is denk ik een van de belangrijke factoren die meeweegt ook nu bij de Paulus. Omdat het een kleine school is die recht doet aan de problemen van deze kinderen. En dat geldt natuurlijk ook voor de Daaf, maar ik kan niet voor de Daaf spreken. Maar voor de Paulus geldt dat zeker. En om dat op het Sterre voor elkaar te krijgen, moet je aanpassingen doen die die ruimtes kleiner maken en beperkt houden.

De heer Van den Raadt: Het ging mij specifiek om dat bedrag. Ik kreeg de indruk, omdat u zei: die anderhalf miljoen, kunnen we dat niet beter gebruiken?

De heer Jansen: O, nee, het gaat mij niet zo zeer daarom. De vraag is: als we zien dat we tegen een grens aanlopen al in een nieuwe samenstelling, wat voor alternatieven er zijn. Nou, daar hebben we ook over gesproken met het bestuur. Ik moet toegeven, ik ben een ouder die in november is aangehaakt, dus ik heb zeker niet het hele proces meegemaakt. Maar in de tussentijd ook niet de antwoorden gekregen daarop. Ik

zou zien dat vanuit deze commissie wel een breder beeld moet zijn over de toekomst van vo en po scholen, die daar een richting aan geeft.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Meneer Jansen, wat is de status op dit moment van de voorwaarden die u gesteld hebt? En hoe is de bewaking en de realisatie van die voorwaarden straks? Hoe is dat afgesproken?

De heer Jansen: Dat is een goede vraag. Het bestuur heeft nu samen met directies en de projectleider een overleg ingesteld, waarin driewekelijks wordt terug gekomen op alle aspecten die spelen. Specifiek wat voor ons nog mist, maar ook waar we met het bestuur over in gesprek zijn, dan wel gaan. Is dat voor ons beslismomenten en dergelijke nog niet duidelijk zijn. Maar dat is iets wat in het proces ook verder moet worden vorm gegeven.

De heer Smit: Maar u heeft het gevoel dat op dit moment een goede afspraak is over de borging van de voorwaarden, het volgen van de voorwaarden en de communicatie over de voorwaarden?

De heer Jansen: Niet over de communicatie van de voorwaarden, want idealiter hadden we die dan denk ik ook gezien in de stukken die u voor heeft liggen, zodat u zich ook een goed beeld kunt vormen van welke voorwaarden daarvoor liggen en of daar invullingen aan kan worden gegeven of wordt gegeven. Over het vaststellen daarvan en het accepteren daarvan dan.

De heer Smit: Ik snap uw opmerking, maar als commissie staan wij verder weg dan u in de relatie met de directies. En daaruit moet in feite de uitkomst komen. Dus los van het feit of wij kennis hebben van, gaat het toch om dat u het gevoel moet hebben in de gezamenlijkheid dat de gestelde voorwaarden ook inderdaad, laten we zeggen, herkenbaar boven tafel blijven.

De heer Jansen: Dat bedoelde ik ook niet in deze commissie naar voren te brengen. Want de voorwaarden zijn inderdaad voor ons. Mij gaat het om het breder achterliggende probleem wat er aan ter grondslag ligt en waar ik aandacht voor vraag hier.

De heer Smit: En dat betekent dat voor zover de voorwaarden niet door ons gekend worden, wij daar uiteraard van op de hoogte gesteld willen worden.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Meneer Jansen, welk vertrouwen heeft u wel in deze voorgenomen fusie?

De heer Jansen: Dat is een zeer open vraag.

De heer Oomkes: Ja, maar ik heb net gehoord dat een aantal van de voorwaarden die u gesteld heeft, namens het oude comité, niet zijn meegenomen in de persverklaring. Desondanks lees ik in die verklaring dat sterke punten van de drie verschillende schooltypes worden meegenomen in de nieuwe fusieschool. En dat lijkt mij het criterium waarop zeg maar eenheid van overeenstemming is bereikt. Vandaar dat ik eventjes vraag, gezien het probleem dat u heeft met het feit dat de voorwaarden niet zijn genoemd, voldoet het bereikte compromis wel aan uw minimum voorwaarden?

De heer Jansen: Ik denk dat wij, en dat kan Jan Raat denk ik samen met wat ik nu ga zeggen bevestigen, is dat we gezamenlijk op zoek gaan om die voorwaarden zo goed mogelijk in te vullen. Als u persoonlijk vraagt aan alle DMR ouderleden of zij geloven dat dit het beste is wat de Paulus kan overkomen. En ik denk mede aan het merendeel van de docenten, dat ze absoluut nee zullen zeggen. Maar dat is iets waar we op dit moment ook aan voorbij zijn. En ik denk dat dat gaat, en dat is een emotioneel aspect denk ik, dat we zien dat belangrijke aspecten die samenhangen, waardoor die Paulus tot superschool en beste school van Nederland heeft kunnen worden, dat die in een groter verband. En schaalvergroting is echt niet altijd beter, maar zeker in deze schaalvergroting heel moeilijk, heel moeizaam, zullen leiden tot het gewenste resultaat. En ik bedoel, ik heb Jan Raat leren kennen en ook de heer Strijker wel leren kennen als mensen die het echt wel doen voor het onderwijs, dus dat wil ik hier ook wel duidelijk zeggen. Maar ik stel vast dat wij als oudergeleding in ieder geval echt daar sterke twijfels bij hebben.

De heer Oomkes: Maar ik speel dan even advocaat van de duivel. U ziet in dat plan dat er flink wordt geïnvesteerd in de bestaande school om een aantal units voor elkaar te krijgen die iets van sfeer van de twee kleinere scholen terugbrengen in de nieuwe fusie.

De heer Jansen: Ja, dat klopt. Aparte ingangen en dergelijke. Er zullen in de komende periode, mede op basis van de voorwaarden die we gesteld hebben, nog veel meer aspecten besproken gaan worden die invulling geven aan wat u zegt. Daarbij denk ik wel: het blijft een school voor direct 900 tot 1000 leerlingen.

De voorzitter: Dan wil ik u danken voor uw bijdrage. Dan gaan wij verder met de behandeling van het stuk. En wie wil het eerste het woord wagen? Mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, de drie medezeggenschapsraden van de Paulus MAVO, de Daaf en het Sterrecollege hebben een positief afgegeven op het voorgenomen besluit om de drie VMBO scholen te herstructureren. Dat is op zichzelf hartstikke mooi nieuws. Mijn fractie wilt natuurlijk ook een robuust en inhoudelijk divers en toekomstbestendig onderwijsaanbod in Haarlem voor onze leerlingen op het VMBO onderwijs. Maar desalniettemin toch een paar vragen. Punt van zorg bij de Paulus MAVO en de Daaf school was, en dat hebben we ook van de spreker wederom gehoord, hun kenmerkende kleinschaligheid wat onderdeel is van de succesformule, om het even maar zo te zeggen. Ik lees een persbericht dat door een verbouwing van het schoolgebouw, aankomend schooljaar, dit zelfs nog verder wordt versterkt. Is dit een grootschalige verbouwing? Kan de wethouder iets meer duiding geven en ook het tijdspad en de verwachte kosten daarbij aangeven. Daarnaast begrijp ik ook dat er nu gewerkt gaat worden door de schoolteams, samen met de DMR'en, om het verdere proces vorm te geven en worden de leerlingenraden en ouders daarbij betrokken. Kan de wethouder, dan wel de heer Raat, aangeven hoe dat proces er dan precies uit ziet? Ik heb daar al een klein stukje van gehoord van de spreker. En op welke wijze zij worden betrokken en inspraak hebben op het verdere proces. Tot slot is er ook nog een paar maanden geleden inderdaad ingesproken in de commissie samenleving door mensen van de Paulus die toch aanzienlijk bezwaren hadden, die vandaag ook weer zijn herhaald, of in ieder geval twijfels hebben en risico's adresseerden voor onderwijs aan kwetsbare leerlingen. Kan de heer Raat dan ook ingaan hoe deze gesprekken tot nu toe lopen, of er bezwaren deels of geheel zijn weggenomen. Ik hoor in ieder geval ook dat de leerkrachten ook iets meer richting het bestuur bewegen. Dus als u daar op in zou kunnen gaan, heel graag. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Toen ik dit las, dacht ik: nou, wat fijn dat de signalen op groen staan. Meer keuze en meer mogelijkheden voor profielen voor de leerlingen, doorstromingen van VMBO-T naar HAVO die

verbetert. Nou, als oud VMBO'er weet ik hoe belangrijk dat is. En ook meer mogelijkheden voor diplomeren van leerlingen vanaf het speciaal onderwijs. Maar als we dan vanavond inderdaad de inspreker horen, dan zien wij ook wel dat het inderdaad heel moeilijk is om een superschool super te houden, met deze ontwikkelingen. Dus ja, die signalen zien we in dit stuk al die voorwaarden, maar we hopen wel echt dat het niet alleen zeg maar een moetje is en dat er een akkoord is gegeven, maar dat daar ook echt iets mee wordt gedaan. Want niet alleen de kinderen vormen de school, maar ook de ouders en alle inzet daarvan moet ook gewoon meegenomen worden en dat moet wel met een positieve start plaatsvinden om superscholen super te houden. En we hopen dat dat ook gaat lukken.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Boons.

Mevrouw Boons: Dank u, voorzitter. Beste wethouder, wij van de ChristenUnie volgen de fusie tussen Daaf Geluk, Paulus MAVO en Sterre College op de voet, omdat wij ons willen inzetten voor de zwakkeren in onze samenleving. En daarbij horen ook de kinderen die het in het gewoon onderwijs moeilijk hebben. De Paulus MAVO en Daaf Geluk zijn beide zorgscholen, wat betekent dat zij veel leerlingen hebben die extra zorg nodig hebben en met andere zorg benaderd moeten worden.

De voorzitter: U heeft een interruptie, mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Zullen we leerlingen dan geen zwakkeren van de samenleving noemen maar juist uitgaan van alle talenten die ze hebben en dat we willen dat het talent van ieder kind kan opbloeien op de school, zodat ze daar gebruik van maken.

Mevrouw Boons: Prima, mee eens. Het zijn in ieder geval leerlingen die extra zorg nodig hebben. We zijn dan ook blij om te horen dat Dunamare aan zijn medewerkers heeft medegedeeld dat het gebouw van het Sterre College voor deze twee scholen extra aangepast wordt met het onder andere gescheiden ingangen, wat belangrijk is voor deze doelgroepen. Waar wij als ChristenUnie wel van geschrokken zijn is dat het Dunamare van plan is de klassen van deze twee scholen van 18 naar 24 uit te breiden. Dit lijkt ons een zeer onverstandige keuze en vooral de leerlingen die extra zorg nodig hebben, die hebben kleinere klassen nodig. Dat is nu maximaal 18. Landelijk is de norm voor klassen groter, voor de VMBO basis 24 kinderen. Maar in deze norm gaat men er vanuit dat het leerlingen zijn zonder extra zorg. Waar de populatie van de leerlingen van de Paulus MAVO en de Daaf Geluk zijn kinderen die extra zorg nodig hebben, in die zin dat veel van hen ADHD, ADD of autisme hebben. We weten dat de wethouder geen directe invloed kan hebben op het beleid van Dunamare, maar wij geloven dat Dunamare een duidelijke wens van de wethouder niet zomaar op zij kan leggen. En wij pleiten dus voor klassen van maximaal 18 leerlingen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster.

De heer Hulster: Actiepartij denkt helemaal niet dat de vergroting van scholen, een schaalvergroting, het onderwijs een goed idee is. Dus wij zijn uiterst terughoudend in dit idee, maar goed. We zien allemaal dat het al gelopen is en dat we daar eigenlijk niets aan kunnen doen. Maar wat ons betreft gaat het niet alleen om de kinderen die baat hebben bij kleinere scholen, maar eigenlijk denken we dat alle kinderen in de leeftijdscategorie tussen 12 en 18, wanneer de wereld om hun heen totaal veranderd omdat ze zelf totaal veranderen, enorm veel baat bij hebben om in een kleine vertrouwde omgeving onderwijs te genieten. En 800-1000 leerlingen begint alweer een flinke school te worden. Dus wij zijn daar uiterst kritisch op. Dus wij zullen ook echt op de voet volgen wat er gedaan wordt om in ieder geval toch enige ervoor te zorgen dat er toch het gevoel blijft bestaan dat er kleinere scholen zijn, of onafhankelijker scholen zijn, ondanks alle

voordelen die het biedt dat leerlingen inderdaad meer keuze kunnen hebben. We denken toch dat herkenbare identiteit en jezelf welkom voelen en ergens bij horen voor kinderen echt heel belangrijk is. En we vinden het ook wel, en dat zie ik toch heel vaak in mijn leven, dat als iets dan heel succesvol is en echt een superschool zou zijn, dat het dan geassimileerd wordt, zodat we de andere scholen misschien wat beter afsteken. Dat vinden we toch ook wel heel treurig, waarom zijn we niet in staat om dat gene wat heel goed is gewoon te behouden en te versterken.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, dank u wel. GroenLinks heeft zich vanaf het begin af aan hard gemaakt voor een behoud van de Paulus MAVO. En wij zijn dan ook teleurgesteld dat de eerste optie, die door de DMR als voorkeur is uitgesproken, niet is gehonoreerd. Wij denken nog steeds dat de kleinschaligheid van de Paulus MAVO, niet alleen door het gebouw, maar zeker een grote invloed heeft, maar ook door het feit dat het team in zo'n omgeving didactisch en pedagogisch een goed onderwijsklimaat kan bewerkstelligen. Want het gaat om onderwijs, het gaat niet om een zorginstelling. Wij zijn zelf van mening dat de nadruk op de zorg net lijkt alsof kinderen aan hun hand ergens naartoe gebracht moeten worden, terwijl het om een onderwijsinstelling gaat. Dat gezegd hebbende denken wij nog steeds dat de start van deze hele discussie gekomen is omdat het gebouw van het Sterrecollege niet optimaal gebruikt werd. Dit is een manier om dat wel voor elkaar te krijgen. Mijn vraag is aan de wethouder en aan de bestuurder: wat heeft de gemeente gedaan om op een andere manier aan dit probleem tegemoet te komen, zodat de Paulus MAVO wel in zijn eigen gebouw zou kunnen blijven en mogelijk ook de Daaf Geluk. Verder is mijn vraag: in de krant wordt gesproken over een fusie. In onze stukken gaat het steeds over een herstructurering. Wat is het nou? En wat zijn de gevolgen als je het een fusie noemt of wat zijn de gevolgen als het een herstructurering is? En ten slotte ben ik het van harte eens met de inspreker. Wij gaan hele grote woningbouwprojecten starten in Haarlem. Daar komen allerlei typen leerlingen en kinderen te wonen. Daar zullen ook een aantal kinderen van zijn die behoefte hebben aan speciale onderwijs en ondersteuningsbehoeften. En dan hebben we ons in de eigen vingers gesneden als we deze superschool niet meer in stand hebben gehouden. En mijn vierde vraag is of er al een bestemming is voor de Paulus MAVO, als die leeg komt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ruim een week geleden was ik te gast op de Paulus MAVO. Er werd door stichting KeyKid een fantastisch jongeren theater project uitgevoerd in twee VMBO klassen. Kids van tussen de 13 en 15 jaar werden vertrouwd gemaakt met het omgaan met geld. Dat kan geen toeval zijn in dit dossier, lijkt mij zo. Maar in dit geval werd deze vorm van praktijkonderwijs, aan de hand van theatermogelijkheden, gebruikt om kinderen verder te helpen. En dat proefde ik uit de hele school. Beide scholen ken ik goed en die scholen staan niet voor niets heel hoog op de landelijke lijsten voor deze doelgroepen. In de plannen van Dunamare voor de samenvoeging van deze scholen zie ik een begin van de wens om die kwaliteiten van de scholen vast te houden. Maar om te voorkomen dat Dunamare met een 5,5 of een 6 minnetje overgaat naar de nieuwe structuur, zou ik willen pleiten om het goede, het juiste, van deze scholen zo veel mogelijk vast te houden. Niet alleen in de bouw, maar ook in de begeleiding van binnen schoolse activiteiten, het meenemen van ouders en leraren bij deze operatie. Dat is heel essentieel. In de begeleidende schrijf, we hebben net gehoord wat er aan ontbrak. Het treft mij dat het verlangen is om een sterke VMBO school te worden met een ambitieniveau. Maar in de tekst staat nog steeds dat de tweede locatie in het gebouw niet bepaald zijn. Ik vind eigenlijk dat wij als commissie een volledig beeld moeten krijgen over de toekomst van deze schoolgebouwen in Noord. Nou weet ik wel dat wij niet alles te zeggen

hebben over de inrichting van het onderwijs en over de toekomst van de gebouwen, maar ik zou graag willen weten wat er met dat achterstallige gebouw gaat gebeuren. Als het klopt wat mijn collega zegt dat in 2020 dat gebouw wordt verpatst, dan zou ik even ter herinnering willen roepen dat het onderwijs en allerlei onderwijsmogelijkheden in deze stad voortdurend om ruimte zitten te springen en dat daar onze eerste prioriteit moet liggen. Graag uw antwoord daarop.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Ik wil de wethouder bedanken dat hij ons meegenomen heeft in het proces. Mijn dank daarvoor. Wij vinden het goed om te zien dat de Paulus MAVO, de Daaf Geluk school een positief advies hebben gegeven op het voorgenomen besluit om de krachten te bundelen. Door de krachten te bundelen hopen wij dat het voor de leerlingen het alleen maar mogelijk wordt om een VMBO diploma te halen. Het valt op dat ouders van leerlingen zich veel zorgen maken over de ontwikkeling. Ik wil graag van de wethouder weten of hij bereid is om met deze ouders te spreken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u wel. Ik deel de zorgen met de inspreker dat de sfeer van de Paulus school toch heel moeilijk terug te brengen is in het nieuwe gebouw, in het nieuwe grote gebouw met het Sterre college. Dat zal een hele klus worden. We praten veel in de commissie hier over het behalen van de kwalificaties. Ik hoop niet dat de leerlingen toch zich zo thuis gaan voelen daar dat ze toch die startkwalificatie zullen behalen. En ik wil tegen het bestuur zeggen: betrek vooral de leerlingen en de ouders en luister goed naar ze en geef ze een beetje ruimte om dan toch die sfeer weer een beetje terug te halen in het nieuwe gebouw.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Eckhart.

Mevrouw Eckhart: Dank u, voorzitter. Wij vinden het een goed plan bij de SP en we zijn vooral erg te spreken over de uitbreiding van het aantal profielen en de mogelijkheid om door te stromen naar de HAVO of het MBO. Maar wij willen wel graag aandacht voor de kinderen die er moeite mee zullen hebben, met deze verandering. En we willen graag dat er gewaakt wordt voor de kleinschaligheid te behouden, omdat we bang zijn dat het verloren gaat bij een grotere school. Wel maken wij ons grote zorgen over het openbaar vervoer, de bereikbaarheid van het Sterre College met het openbaar vervoer. Er zijn heel veel kinderen van de Daaf Geluk en van de Paulus MAVO die van ver komen, tot Beverwijk, Heemskerk. Die komen allemaal met het openbaar vervoer, er is geen buslijn. Ze moeten naar station Bloemendaal, ze moeten de randweg oversteken en er is gewoon geen goede oversteek. Dus wij willen daar nog heel graag dat daar eens naar gekeken wordt en een beter plan komt. En vorige keer is door de heer Strijker aangegeven dat hij had toegezegd dat hij zou gaan overleggen met Connexxion. Wij willen graag weten hoe dat afgelopen is.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, Trots heeft ook misschien wel de basisprincipe houding dat groter niet altijd beter is. En voor alle 100% duidelijkheid zou ik graag nog een vraag stellen over, het lijkt net een persbericht, dat het college van het bestuur van Dunamare zo blij is dat de mede zeggenschapsraden van Paulus MAVO, Daaf Geluk en Sterre College een positief advies hebben gegeven, is dat er unaniem genomen advies. Lees ik dus dat ze alle drie voor zijn of is dit gemiddeld genomen, twee voor en een tegen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Een sterke school worden, dat is niet zo moeilijk als je een sterke school bent. Hoe kom je aan een klein vermogen? Met een groot vermogen beginnen. Het zijn twee sterke scholen, Paulus en Daaf Geluk. En om dan te zeggen: we willen een sterke school worden. Dan moet er blijkbaar eerst een dip komen om het dan te worden. De hele commissie, ik zal niet zeggen unaniem, een meerderheid van de commissie heeft geconstateerd dat de wethouder in alle bescheidenheid heeft gezegd dat die op het onderwijsdeel geen enkele invloed heeft op kan hebben. Maar vervolgens blijkt eens ter meer dat de bezetting van een schoolpand bepalend en sturend is geweest in dit proces. Dat vindt Open Haarlem toch uiteindelijk betreurenswaardig. U gaf een aantal goede analyses. Paulus is een topschool, Daaf Geluk is een topschool. En ik wil graag ook de wethouder afrekenen over een of twee of drie jaar als blijkt dat die scholen, dat de optelsom niet meer dat profiel uitstraalt wat die twee nu uitstralen. En dan beschouw ik het nieuwe traject als niet geslaagd. Daarbij, en ik heb een echtgenote in het onderwijs met dik 40 jaar, dus ik spreek met gezag: van 18 naar 24 is gewoon een bezuinigingsmaatregel en op geen enkele manier een kwaliteitsaspect. Dus ik zou graag aan de heer Raat willen vragen of die uit kan leggen waar daar de kwaliteitswinst in zit. Dank u, meneer de voorzitter.

De voorzitter: U ook bedankt. Dan hebben we iedereen gehad en gaan we naar de wethouder, de heer Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, meneer de voorzitter. In de eerste plaats zou ik even terug willen komen op de raadsinformatiebrieven die ik heb gestuurd. Ik vond het niet wenselijk dat u uit de krant zou lezen dat er sprake was van een overeenstemming. We hebben het er namelijk heel uitvoerig over gehad in de commissie. En je mag het lui noemen, maar ik heb in ieder geval de opdracht gegeven om het persbericht maar door te sturen, zodat dat zo snel mogelijk bij u zou zijn, zodat in ieder geval u op de juiste en op de snelle manier konden informeren. De vragen die zich nu voordoen en die ook gesteld zijn door de inspreker, die liggen eigenlijk veel breder. Die liggen eigenlijk op het terrein van: hoe gaan we in de toekomst om met het onderwijs, welke visie hebben we daar of hoe kijken we daarnaar. En dat is een heel ander soort vraag. En daarnaast komen een aantal aspecten terug die we ook in de vorige commissie hebben behandeld. Ik zou u graag willen meegeven met hetgeen wat er na de vorige commissie is gebeurd. U heeft mij toen de vraag gesteld: ga je het oer eerst te luisteren leggen bij de ouders en bij de verschillende directies van de scholen. En dat heb ik gedaan. Bij alle scholen ben ik langs geweest, daar heb ik gesproken met de directie, met de managementteams, met de leerlingen en met oudervertegenwoordigers. En ik heb rondleidingen gehad op de verschillende scholen. Ik ben ervan overtuigd geraakt dat het fantastische scholen zijn, alle drie, want ik ben ook naar het Sterrecollege geweest. Ik vind het jammer dat de wijze zoals het Sterre college op dit moment nog te boek staat de afgelopen twee of drie jaar niet veel meer heeft gedaan aan externe promotie om te laten zien welke ontwikkeling ze de afgelopen vijf jaar hebben doorgemaakt. Want dat is echt fantastisch. Als je kijkt naar het slagingspercentage, hoe de kinderen worden afgeleverd, wat daar allemaal bereikt is en dergelijke. En ja, het is wel zo, door dat het een tijdje lang ook een slechte naam heeft gehad is het aantal leerlingen terug gelopen. Dat is voor ons als gemeente natuurlijk wel een punt van zorg geweest, omdat je daar een heel mooi gebouw hebt staan waarvan je je afvraagt van: moet dat nou voor een beperkt aantal leerlingen worden gebruikt of niet? En daarnaast zie je een aantal scholen die ook in Haarlem zijn die steeds verder en sneller groeien, die ruimte nodig hebben en waarvan je je afvraagt van: wordt daar nog hetgeen geboden wat ook voor iedereen toegankelijk is. In die zin hebben we daar ook met elkaar over gesproken in december over de Paulus MAVO. Eigenlijk gebeuren daar dingen die wettelijk niet kunnen. Daar worden kinderen niet toegelaten, terwijl ze daar misschien eigenlijk wel toegelaten zouden kunnen worden. En ook het profiel is zeg maar niet voor iedereen in de breedte toegankelijk. Ik ben uiteindelijk tot een conclusie gekomen dat ik geen reden zag om, ik weet niet eens wat het is, maar om mijn vete of mandaat uit te spreken dat ik dacht: het openbaar onderwijs komt in gevaar op het moment dat deze drie scholen bij

elkaar worden gevoegd. Integendeel. Ik denk dat er heel veel van elkaar te leren valt en tegelijkertijd doet het mij ook pijn. Ik ben zelf op de MAVO begonnen. De Montesorie MAVO in Amsterdam, een schooltje van 325 leerlingen, iedereen kende elkaar. En het vertrouwde gevoel wat ik van daar had, had ik ook toen ik de Paulus MAVO binnen liep. Maar dat betekent niet dat ik het idee heb dat het alleen maar slechter wordt. Ik heb het gevoel gekregen dat een deel van het docentenkorps wel degelijk het gevoel had van: wij willen meegaan naar die ontwikkeling van breder worden. En een ander deel, die er ook langer zit, die heeft zoiets van: ja, waarom moet dat nou? We hebben toch ons nut bewezen, wij zijn die superschool. En natuurlijk was net een paar dagen voor dat artikel, toen ik er was, dat artikel lag voor over de superschool en ik kan me voorstellen dat mensen angst hebben voor de toekomst als je niet weet welke toekomst we zullen krijgen. Dus eigenlijk een heleboel van de dingen die u zegt heb ik ook gezien, ervaren, meegemaakt. En als je dan met de leerlingen sprak, ja, dan was het ook heel verschillend. Want de ene leerling die zei van: het maakt met niet zoveel uit. Een andere leerling vond het eigenlijk wel heel erg, maar dan ging het veel meer om het type leerling waar men bang voor was dat het een ander soort lering zou zijn op het Sterre college. En dan vroeg je: ben je er wel eens geweest? Nee, ik was er nog nooit geweest. Dus ook daarin zit een vorm van angst. Wat ik wel problematisch vind ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, ik heb toch een vraag. U zegt het feit dat het niet wettelijk was, dus niet alle leerlingen kunnen de goede profielen kiezen, niet alle kinderen worden toegelaten. En toch zegt de inspectie dat dit een fantastische school is. Hoe kan dat dan? Wordt dat dan niet meegewogen in hun toetsingskader als een school niet wettelijk zou opereren? Ik begrijp dat niet.

Wethouder Botter: Mevrouw Steyger, ik ben gister de hele dag onderwezen over het passend onderwijs. En daar gebeuren allerlei dingen fantastisch zijn, maar dit zijn ook illegaal, want die passen niet binnen de onderwijswetgeving en ze passen niet binnen de jeugdzorgwetgeving. Maar het is wel geweldig wat daar gebeurt. Dus het feit van hoe je daar tegenaan kijkt en hoe je dat beoordeelt, dat is iets anders. De vraag is alleen: ik heb ook te maken met ouders die op een gegeven moment zich afvragen: mijn kind heeft ook recht om naar de Paulus MAVO te gaan en die kan er niet op. En op het moment dat je dat verbreekt, en ik heb geen enkel idee en illusie dat als er straks een grote brede superschool bestaat met daarin een aantal aparte compartimenten. En u moet daar rekening mee houden, de eigenheid van iedere school wordt niet behouden. Het zal zijn tussen de onderbouw en de bovenbouw. Met name de leerlingen die komen vanuit de onderbouw, die zullen eerst meer nog die kleinschaligheid ervaren en vervolgens, op het moment dat ze naar de bovenbouw gaan, dan komen ze in de reguliere grotere setting terecht. En dat is op zichzelf ook niet erg, want wat is nu hetgeen wat je nu ziet. Dat sommige kinderen die doorgroeien naar het ROC, daar is het verschil tussen de Paulus MAVO en het ROC is ook heel groot. Dan komen ze helemaal in een grote setting. Dus op het moment dat je daar geleidelijk ingroeit en ondersteund wordt van allerlei kanten, denk ik dat daar ook positieve kanten aan zitten. En ik wil niet een halleluja verhaal hier op gaan hangen in de zin van dat het zo is dat dit het beste is voor iedereen. Nee, dat geloof ik niet. Er zal een groep jongeren zijn die extra zorg nodig heeft en die niet past binnen die grotere setting van de nieuwe school. En daarvoor is een aparte unit gereserveerd die blijft bij de Daaf Geluk. Er blijft bij de Daaf Geluk een mogelijkheid voor jongeren die niet in die grotere setting passen, dat ze daar specifieke, afgestemd op hun, onderwijs krijgen met zorg. Tenminste, dat is mij zo verteld en daar zal ik op toezien dat dat ook daadwerkelijk gebeurt. Net zo goed dat ik erop toe zal zien dat die afspraken die zijn gemaakt en worden gemaakt ook daadwerkelijk worden nageleefd. Net zo goed als dat ik vind, en daar wilde ik net mee beginnen, wat ik heel jammer heb gevonden is dat er sprake is van dat de teams heel lang, de afgelopen anderhalf-twee jaar, terwijl die samenwerking al heel erg in de lucht

hing, niet bij elkaar zijn gebracht. Het is heel erg op het niveau van directeuren geweest dat men heeft gecommuniceerd. En teams, dat gaat nu gebeuren. En dan zie je dat het ook heel snel gaat, want dan zie je dat men elkaar gaat ontmoeten en dat men ook men veel meer gaat zien als directe collega's. En waarom dat in het begin niet is gebeurd, dat weet ik eigenlijk tot op de dag van vandaag niet. Maar de reden die wordt aangegeven is van: wij wilden niet noch naar het mede zeggenschap, noch naar andere partijen, het gevoel geven dat het al beklonken was. Wij wilden de komende weg aflopen.

De voorzitter: De heer Oomkes wilt interrumpen.

De heer Oomkes: Ik meende iets te horen dat het gebouw van de Daaf Geluk als consequentie van wat u zei behouden blijft voor onderwijs. Klopt dat, komt daar die unit in?

Wethouder Botter: Nee, die komt daar niet in. Die komt in de buurt van de Daaf Geluk. Maar ik ga niet het pand verpatsen. En dat is iets waar we natuurlijk over te komen te spreken als we het hebben over het strategisch onderwijsplan, maar ik zal u niet in spanning houden. We hebben inderdaad een andere optie, een andere invulling, op het oog voor het gebouw van de Paulus MAVO. En dat is de bovenbouw van de internationale school. En dan kun je je dus afvragen van: ja, moesten ze daarvoor weg? Nee, daar moesten ze niet voor weg. Maar tegelijkertijd heb ik ten aanzien van de internationale school ook gewoon vanuit het ministerie van onderwijs een wettelijke verplichting om ook deze kinderen te huisvesten. En die moeten ook een plek krijgen. Dus het gebouw, ik zou ook wel gek zijn als ik welk onderwijsgebouw wat leeg kwam en wat terug zou vallen naar de gemeente zou verpatsen, want we hebben niet alleen nood voor scholieren, we hebben ook, en dat hebben we ook in het coalitieakkoord afgesproken, we willen meer beroep plaatsen hebben, we willen ateliers hebben. We willen van alles en nog wat willen we in deze stad realiseren. Dus op het moment dat er een school leeg komt, dan gaat die niet de markt op, maar dan gaan we dus eerst kijken hoe we die andere wensen die er liggen, of we die kunnen invullen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Oomkes: Ik incasseer deze toezegging van de wethouder met gretigheid, dank u wel.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Meneer de wethouder, moest nou voor de bovenbouw van de internationale school de Paulus MAVO wijken. Nee, beslist niet. Nee, de Paulus MAVO moest wijken omdat het Sterre college vol moest. Laten we dat inderdaad in de cyclus goed gescheiden houden. Dat is ongeveer het verhaal geweest in een paar commissies geleden, dat er wel degelijk een belang was dat het Sterre college vol zou komen te zitten, want de exploitatieproblematiek was groot.

Wethouder Botter: Ik heb wel gezegd tegen het bestuur van Dunamare van: kijk, op het moment dat er zoveel leegstand is binnen het Sterre college moet ik daar iets mee. Ik kan dat niet tolereren in die zin, dat is gewoon te duur. Dat kost gewoon veel te veel geld. En dan kun je twee kanten kun je op redeneren. Of je pakt het aantal leerlingen wat er nog zit op en je gaat naar een kleiner gebouw. Dan had ik een Sterre college gebouw over gehad waar ik een hele, bij wijze van spreken, internationale school, universiteit. Nee, daar had ik niet een universiteit, daar had ik een internationale school kunnen onderbrengen met 1000 leerlingen, namelijk het eindscenario van waar de internationale school naar wilt groeien. En ik heb nooit zeg maar de discussie willen vertroebelen, en ook niet het proces waar dit over ging, door op die manier daarmee te dreigen. Dat is

nooit aan de orde geweest. Maar het was wel duidelijk bij het bestuur van Dunamare dat het noodzakelijk was dat er een oplossing moest komen dat het gebouw niet half leeg kon blijven staan.

De heer Smit: Meneer de wethouder, ondanks de veelheid van woorden constateer ik in ieder geval dat de Paulus MAVO naar het Sterre college moest omdat de exploitatie van het Sterre college te duur werd. En dat blijft voor mij de essentie van de vertaling die u geeft.

Wethouder Botter: Meneer Smit, als u daar een vast idee over heeft, dan kan ik u daar ook niet vanaf brengen. Weet dat ik een andere mening deel, maar het zij zo. Daar verschillen we dan van mening.

De voorzitter: Een echte vraag.

De heer Smit: Die andere mening, die komt blijkbaar niet van mij echt uit de verf, want u begint ermee met de constatering dat Sterre college een exploitatieprobleem voor u oplevert.

De voorzitter: Dat was niet een vraag. Verder nog iemand? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Nogmaals, dank voor het antwoord. Want ik merk duidelijk dat dat prachtige schoolgebouw een schoolgebouw blijft. Maar ik zit nog even met een andere passage in het gesprek tot dusverre, en dat heeft te maken met de capaciteit van de samengevoegde school op de plaats van het Sterre college. 900 tot 1000 leerlingen, zit het daarmee nu al aan zijn taks?

Wethouder Botter: Nou ja, ik vind dat dat ook iets is wat het schoolbestuur moet beantwoorden. Alleen dat zijn redelijk veel leerlingen. Ik geloof dat er nog een beperkte capaciteit over blijft om te groeien. Maar de misvatting die nu ook wordt gemaakt is van dat we in ons huisvestingsplan geen rekening verder hebben gehouden met de ontwikkelingen en de groei van de stad. En niets is minder waar. We hebben op dit moment heel duidelijk al voor jeugdonderwijs en sport een aantal scenario's liggen die behoren bij de verschillende groeilocaties. En dat wordt gezamenlijk in een heel pakket binnenkort door mijn collega aan u aangeboden. En dan wordt daar in de commissie ruimte over gesproken, denk ik, maar ik neem aan dat u ook die stukken allemaal krijgt. Want daar staat gewoon heel duidelijk in wat in welke ontwikkelingszone mogelijk is op het terrein van zorg, welzijn, sport en onderwijs en al die andere facetten. En op het moment dat wij denken dat het verder niet past, ja, er zit een opgave in. Er zit een opgave in, maar die staat los van de vraag of het Sterre college wel of niet gaat groeien.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u. Het gaat eventjes om te bepalen in hoeverre de nieuwe gefuseerde school al op een locatie komt te zitten die straks ook al aan zijn taks zit. Want er wordt nog niet wat aan differentiatie in het onderwijs gedaan. Er wordt al heel veel eigenheid beloofd, ook in het document. In hoeverre kunt u dat straks, maar misschien hoort die vraag bij u thuis en niet bij de wethouder, kunt u dat straks nakomen. Want de kwaliteit van deze drie scholen is dat je enorme breedte van onderwijs hebt.

Wethouder Botter: Dit is echt een vraag voor het schoolbestuur, maar ik heb nog twee dingen waar ik zelf graag op wil antwoorden, voordat we het woord geven aan Dunamare. Wat ik heel erg ingewikkeld vind van OPH is dat ik zou worden afgerekend na 2 of 3 jaar op het wel slagen van dit concept. Ik kan u op een briefje geven dat dat zo niet werkt. Ik kan alleen maar vanuit mijn positie proberen te sturen, zoals ik dat heb gedaan, mijn oor te luister te leggen. Ik ben al vrij ver gegaan vanuit mijn positie als wethouder onderwijs om met

iedereen te praten, ook zelfs toen ik het gesprek met de Paulus had afgerond had ik toch nog weer een delegatie die dat graag wilde van de ouders en onderwijzers hier, leerkrachten hier, op elkaar gehad om daar ook nog eens anderhalf uur mee te spreken. Ik heb echt geprobeerd een hele goede afweging te maken en echt het uiterste wat binnen mijn mogelijkheden lag om te beïnvloeden, te sturen en om te zorgen dat ik het gevoel kreeg van dat we hier op een toch zorgvuldige manier bezig waren met deze ontwikkelingen. Nu geef ik graag het woord aan u.

De voorzitter: Eerst een interruptie van de heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, volgens mij hoor ik de wethouder zeggen dat het kleinschalig onderwijs heel succesvol was. Zo succesvol dat de ouders daar niet meer met hun kinderen terecht konden. En eigenlijk is uw oplossing om het kleinschalig onderwijs dan maar op te heffen en in plaats daarvan in algemeen onderwijs op te laten gaan. Had u er niet beter voor kunnen kiezen om het kleinschalig onderwijs dan wat uit te breiden of wat te versterken?

Wethouder Botter: Kijk, als ik het voor het zeggen zou hebben, zou misschien de hele wereld er anders uit zien. Dan zou de hele stad er anders uit zien. Het punt is dat ik daar niet over ga. Op het moment wanneer het openbaar onderwijs niet in gevaar komt ben ik uitgespeeld.

De voorzitter: Ik wil u danken, wethouder Botter. We gaan nu even naar de heer Raat. Gaat uw gang.

De heer Raat: Allereerst dank voor de uitnodiging, fijn om hier te zijn. Ik was zo slim om hier snel naartoe te rennen zonder aantekeningen te maken, dus ik ga het nu proberen om uit mijn hoofd te doen. Ik wil wel een misverstand uit de wereld helpen, dat is het begin. Er wordt hier een suggestie gedaan dat het allemaal ging om de vierkante meters, maar daar moet ik u toch echt teleurstellen. Wat wij een aantal jaren geleden begonnen zijn binnen Dunamare is de discussie: zijn wij toekomstbestendig met onze zorgscholen? Is het zo dat wij over 10 jaar nou nog steeds in deze constellatie, met deze gebouwen, voor deze kinderen, die over het algemeen buitengewoon veel talent hebben maar toch graag een extra ondersteuningsbehoefte hebben. Kunnen we over 10 jaar dan nog net zo sterk zijn, nog net zo super, als we nu zijn. Nou, die discussie, die hebben wij eigenlijk de afgelopen jaren beslecht. Daar kwam nog bovendien bij ontwikkeling als passend onderwijs, ontwikkeling zoals het net geschetste dat we juridisch op een aantal scholen toch kinderen selecteren wat niet kon. En dat is ook regelmatig opgemerkt, ook door de inspectie. En daar moest Dunamare nu wel eens een keer een conclusie aan gaan trekken. Je kreeg ook VMBO vernieuwd, met die prachtige nieuwe profielen. En wij zaten met twee zorgscholen waar alleen gekozen kon worden voor economie en ondernemen. Voor ons was het duidelijk: hier moest iets gebeuren. We hebben ervoor gekozen om, en dat is achteraf misschien niet de slimste aanpak, maar we hebben er in ieder geval voor gekozen om eerst eens te kijken op bestuursniveau en op schooldirectieniveau wat het nou betekent, zo'n uitspraak dat het over 10 jaar niet die toekomst zou kunnen hebben. Nou, dat heeft geleid tot plannen makerij, die we gelukkig ook gedeeld hebben in 2018 met de MR'en, de DMR'en zoals het dan heet. En uiteindelijk hebben we op 17 september jongstleden dan het voorgenomen besluit gedaan om een nieuwe school op te richten, waarbij elk kind met een VMBO advies welkom is, in de volle breedte. En ook elk kind welkom is met welke ondersteuningsbehoeften dan ook. En ons motto eigenlijk van die nieuwe school is, u zult misschien zeggen: dat vind ik een vreemde uitspraak. Maar het zit er wat ons betreft niet zo zeer in de gebouwen. Wij zijn trots op onze mensen. De mensen van deze scholen maken het verschil. En die mensen gaan vormgeven aan het onderwijskundig organisatie, aan het pedagogisch didactisch concept. En die mensen die staan voor deze kinderen en wij zien nu ook dat deze mensen dat ook voortvarend kunnen aanpakken. Ons motto is natuurlijk, alles wat u zegt is 100% waar, we hebben twee topscholen. Maar ik ben het ook met de wethouder eens:

inmiddels is het Sterre college ook een topschool. Kijk gewoon naar de resultaten, kijk wat bereikt is. Het is een fantastische VMBO school die het geweldig doet. En natuurlijk proberen wij het beste van die scholen te verenigen. We hebben ook gezegd: wat goed is goed, en wat beter kan gaan we ook beter maken met elkaar. Nou, het proces wat we gekozen hebben is juist om niet vanuit het bestuur, want daar zit de deskundigheid niet in als we het hebben over de klassengrootte of over het pedagogisch didactisch concept. Maar we hebben juist geprobeerd om als bestuur een proces in te gaan richten waar de mensen die er echt over gaan bij betrokken zijn. Nou, vanaf 17 september viel dat voor ons niet altijd mee. Want enerzijds wilden we graag het medezeggenschap volledig zijn rol laten vervullen. Dus we waren wat terughoudend met het naar buiten treden. Want ja, als ik in overleg ben, ook met Arnaut Jansen, die ik overigens heel goed ken. Dat verhaal wat net gehouden is, ik ook volledig ondersteun. Want zijn zorgen zijn mijn zorgen. Maar wij vonden het wel moeilijk de afgelopen maanden om naar voren te treden, met tieners aan de slag te gaan. Want eigenlijk hadden we het gevoel dat we daarmee de medezeggenschap riskeren. Want hij was nog aan het overwegen: sta ik nou achter deze besluiten of niet? Nou, uiteindelijk is het zo dat wij in februari en in maart twee grote brieven hebben gekregen omdat de DMR, het was niet 2 tegen 1 maar het was 3 tegen 0. Het Sterre college, die had al instemming verleend. De DMR van de Daaf Geluk school, dat komt nu niet ter sprake want daar spreekt nu niemand in, heeft ook ingestemd met ook een aantal condities. En die condities komen heel sterk overeen met Arnaut Jansen. En de DMR van de Paulus MAVO heeft ingestemd met ook een serie condities, die dus al overeenkwamen, ons ook goed bekend zijn, en ook zorgen zijn. Maar u kunt zich voorstellen, als bestuurder heb je niks aan zorg. Dus als bestuurder moet je dat vertalen in uitdagingen. En we hebben ook gezegd met het team: jongens, hier staan wij dus voor. Wij vinden kleinschaligheid belangrijk, wij vinden het belangrijk om het beste voor deze kinderen te organiseren, dat gaan we doen. Nou, vanaf dat moment, en dat heb ik dus niet beschreven in het persbericht, want ik dacht: laten we het persbericht maar kort houden. Maar dat is allemaal niet geheim. Vanaf dat moment zijn dus met volle vaart alle bijeenkomsten gestart. Volgende week woensdag heb ik een mooie bijeenkomst met alle medewerkers. Er is een bijeenkomst geweest met de drie DMR'en, hun agenda al bepaald hebben. Vrijdag de leerlingenraden komen bij elkaar. En we hebben nu een schema gemaakt eigenlijk van maart tot aan augustus, waarin ook de medezeggenschap zijn rol speelt. Want wij vinden het helemaal niet nuttig als het medezeggenschap aan het einde van de rit zit met het verzoek: nou, wilt u instemmen of wilt u advies geven. Zo werkt het niet in het leven. Dus ook de DMR worden vroegtijdig betrokken bij dit proces. En dat vind ik ook belangrijk om te zeggen. De DMR zijn zich ook ervan bewust dat in dat hele traject tussen maart en augustus 2020 er, ik zeg het nu uit mijn hoofd, maar misschien zijn het er nog wat meer, 10 momenten zijn waar aan de DMR gevraagd wordt: wilt u uw instemming verlenen of ziet u dat anders? Wilt u hier advies over geven of ziet u dat anders? Met andere woorden: de instemming die nu verleend is zien we als een instemming om dat proces met elkaar in te richten. En in dat jaar wat we met elkaar gaan werken zal de medezeggenschap dus op verschillende momenten volledig de gelegenheid krijgen om in te stemmen of te adviseren, of allerlei deelonderwerpen zoals schoolplannen en pedagogisch didactische inrichting.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, dank u wel voor uw toelichting. Ik constateer toch dat het verhaal van afgelopen december, wat we in de commissie hebben gehoord, en nu niet wezenlijk anders is. Behalve dat we toen gezegd hebben: de MR, de DMR, wilt meedenken, ziet ook dat er bepaalde problemen opgelost moeten worden. Maar met behoud van hun eigen locatie. En ik hoor nog niet dat dat ergens toch in het hele proces echt als serieuze optie op tafel is geweest en dat vind ik gewoon heel erg jammer. En ik wou ook nog vragen of u zou willen zeggen over de fusie of de herstructurering.

De heer Raat: Fusie, herstructurering is gewoon een beetje een flauw verhaal. In onderwijsland noem je een fusie als twee bij elkaar gaan. Maar in dit geval wordt er eentje opgeheven en worden er twee gehandhaafd. Dus in juridische zin moet je het dus geen fusie noemen. Maar voor het gevoel en de manier waarop we het vorm gaan geven zal elke collega van mij natuurlijk zeggen: dat voelt als een fusie. Uw andere vraag is echt een misverstand. We hebben in de periode van begin 2018 eigenlijk tot aan de zomer. In de zomer hebben we gevraagd aan een onafhankelijke partij om een fusie effect rapportage te realiseren. Al die varianten op tafel gehad. En al die varianten, die hebben we besproken. Niet alleen met de schoolleiding en teamleiders, maar ook met de DMR'en. En die hebben ook gewaardeerd. En er waren een aantal varianten, die hebben we meegenomen naar de zomer en die kwamen er eigenlijk gelijk uit. Nou, wij hebben de voorkeur gegeven aan deze variant en dat uiteindelijk voorgelegd aan de DMR. En ons grootste bezwaar eigenlijk van die variant die u nu beschrijft, want die ken ik ook goed, is eigenlijk dat je dan een school gaat realiseren op drie locaties. En dat leek ons ook nog van stevig formaat. En dat leek ons in het kader van dat hele aanbod wat we nu realiseren en een VMBO vernieuwd echt ongewenst om voortdurend medewerkers naar drie scholen in de stad te laten reizen. Dat is niet goed voor het team en uiteindelijk was dat een van de argumenten om de doorslag te geven naar wat we nu hebben. Want dan zitten we ook dichterbij beroepsgerichte programma's van het Sterre college.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, u heeft het nu over het personeel. Heeft u nog specifiek rekening gehouden met het personeel waarom u dan voor deze locatie kiest? Of waren er nog andere mogelijkheden, als u echt specifiek aan het personeel denkt van: heen en weer reizen of parkeren of openbaar vervoer. Het belangrijkste argument is natuurlijk de bundeling van kennis en expertise. Als je ziet wat er op deze scholen aanwezig is aan kennis en expertise, als je naar het Sterre college kijkt rond het hele beroepsgerichte veld, als je kijkt naar de Daaf Geluk en de Paulus MAVO, rond de ondersteuning, wat daar allemaal voor kwaliteit is. Nou, wij denken dat echt 1 en 1 minstens 5 gaat opleveren als je deze mensen samen laat werken. En ik zeg het ook omdat ik inmiddels ervaring genoeg heb met bijvoorbeeld een werkgroep als onderwijskundige inrichting of werkgroep pedagogisch en didactiek. Als je ziet wat die mensen daar tot stand brengen, dat is gewoon geweldig. Dus ik zie het nu voor mijn neus ook gebeuren.

De voorzitter: Goed, dank u wel. We moeten wel een beetje opschieten met de tijd, want we zijn al een kwartier over tijd op dit punt al. Er staan volgens mij ook nog een paar vragen open. Ik geef nu even de heer Oomkes, die had een interruptie nog.

De heer Oomkes: Ja, een korte vraag. Ik hoor u zeggen: we hebben een nieuwe school opgericht die over de hele volle breedte moet gaan functioneren. Krijgt die nieuwe school ook een nieuwe naam? Dan wou ik even wijzen op het feit dat er een naam vrij is in Haarlem, triniteit. Drie-eenheid.

De heer Raat: Ja, wij zijn inderdaad aan het zoeken naar een nieuwe naam en dit is de eerste suggestie.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dat scheelt in ieder geval weer op uw bureau, zou ik zeggen. Als je kijkt nog even naar een van de vragen die nog beantwoord moest worden was over de grootschalige verbouwing. Hoe groot is die, hoe lang duurt die, et cetera. Mij is in ieder geval nog niks bereikt, heeft nog niks bereikt over de verbouwing. En ook niet een bedrag van anderhalf miljoen euro. Maar ik weet niet in hoeverre jullie daar iets over kunnen zeggen.

De heer Raat: In het kader van vooruitzien zijn we door het gebouw gegaan, maar dat is nu in ontwikkeling. We hebben maar liefst twaalf werkgroepen nu die vormgeven aan dit proces. Daar zit ook een werkgroep personeel, ook een werkgroep pedagogische didactische inrichting. En ook een werkgroep huisvesting. Dus we zullen zien wat het op gaat leveren. Het is alleen wel belangrijk, ook gezien het pleidooi van Arnaut Jansen net. Wat wij ontzettend belangrijk vinden is natuurlijk, want het wordt overigens een school die helemaal niet vol zit. Als we gaan verhuizen, zitten we rond de 850 kinderen daar. Ik zeg niet dat dat niks is, maar het Haarlem college zit op 950 kinderen. Ik was iets aan het betogen. Hoelang gaat het duren. Dus wat natuurlijk erg belangrijk is, is dat je niet zo zeer probeert de Paulus MAVO na te doen van: daar zit de Paulus MAVO. Maar het moet wel een school zijn waar kinderen gezien worden, waarin het veilig is, waarin ze herkend worden. En dat vereist, zoals wij nu naar het Sterre college kijken, wel verbouwing en aanpassingen.

De voorzitter: Echt korte vragen.

De heer ...: Voorzitter, er waren twee vragen onbeantwoord gebleven. Ten eerste: niet hoe groot is het Sterre college in relatie tot andere schoolgemeenschappen, maar hoe groot is het in relatie tot het gebouw. Hoeveel kinderen kunnen er nog bij vanaf 850 naar maximum vol. Dat is een vraag. En de tweede vraag: kan er uitleg gegeven worden over de stijging van de groeps grootte van 18 naar 24.

De heer Raat: Twee dingen. Ik denk dat de stijging nog zit in die van 850, waar we nu zitten, naar maximaal 1000. Het zou het gebouw, denk ik, als je wat zou plussen en minnen zou het misschien nog wel meer kinderen kunnen hebben, maar ik denk niet dat het wenselijk is om een nog grotere VMBO-school te realiseren. Het verhaal van 18 naar 24, ik hoor het nu ook voor het eerst. Het is mij niet bekend. Er zijn werkgroepen aan het nadenken over hoe je het beste klassenformaat kan hanteren. Het is natuurlijk ook duidelijk, want dat zeg ik ook maar even 100% duidelijk, geen enkel motie van welke bezuiniging van welke aard dan ook. Dus als het op de Paulus kan en het kan op de Daaf Geluk en op het Sterre college niet, dan moet je het gewoon het beste zien te verenigen. En dit zijn kinderen met extra ondersteuningsbehoeften. Dus onze inspanning is erop gericht om die klassen zo klein mogelijk te maken. En bij mij circuleren nog geen enkel getal.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Botter. U mag misschien nog antwoord geven op een aantal vragen, of niet.

Wethouder Botter: Over het openbaar vervoer, ik heb geen actie ondernomen richting openbaar vervoer. Ik weet niet of dat vanuit het Sterre college is gebeurt.

De heer Raat: Het was een aandachtspunt, maar het was mij niet bekend dat ik nog een opdracht had richting Connexion. Maar waarvan acte dan, dat ga ik doen.

De voorzitter: Ja, alle vragen beantwoord? Dan sluiten we het punt af. Voldoende besproken zo. Ik dank u voor uw bijdrages. Dan gaan we snel door, want het is al laat. Welkom terug, welkom de heer Van Kessel. We gaan verder met een stuk ter advisering.

TER ADVISERING AAN DE RAAD

7. Afrekening diverse onderwijskredieten (JB)

De voorzitter: Dat is de afrekening diverse onderwijskredieten. In de vorige strategische huisvestingsplannen onderwijs waren voor verschillende scholen plannen opgenomen voor vervangende nieuwbouw, uitbreiding of aanpassing. De schoolbesturen hebben een bouwplannen ontwikkeld op basis waarvan besluitvorming in het college heeft plaatsgevonden. In 4 van de 10 projecten hebben geleid tot een overschrijding van het beschikbare budget. In de commissie wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college om de overschrijding van het krediet van de renovatie en uitbreiding van de Scherp, 181 duizend euro, beschikbaar te stellen. En voor de Argonauten een aanvullend krediet van 191.592 beschikbaar te stellen. Het college beoogt hiermee de daadwerkelijk definitieve bouwkosten vast te stellen, financieel af te ronden en een krediet af te sluiten. Daarmee zijn alle kredieten van alle afgeronde bouwprojecten op het gebied van onderwijsvesting afgesloten. En vanavond bespreekt u of een meerderheid van de commissie beschikbaar stellen van de kredieten en dus in het voorstel van een college kan vinden. Het is dus ter advisering. Wie wilt een eerste termijn? Mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Dank u wel, voorzitter. De gemeente is verantwoordelijk voor onderwijshuisvesting in deze stad. In het coalitieakkoord is er ook afgesproken dat er meer geld gaat naar onderwijshuisvesting dan de jaren ervoor, in het verband met groeiend aantal leerlingen, verduurzaming van schoolgebouwen maar ook bijvoorbeeld achterstallig onderhoud van de jaren ervoor. Uit het raadstuk blijkt inderdaad dat er bij vier projecten meer kosten zijn gemaakt dat oorspronkelijk begroot. Een deel van de rekening wordt betaald door de betreffende scholen en een deel door de gemeenten. Ik lees dat het in het bijzonder gaat om extra asbestsanering, houtrot aan kozijnen, achterstallig onderhoud en renovaties. Het zijn deels natuurlijk ook onvoorziene omstandigheden. Uiteraard heeft mijn fractie wel zorgen over het strategisch huisvestingsplan onderwijs en het vooruit moeten schuiven van andere projecten in de tijd, zoals benoemd in het raadstuk en ook door de collega's van GroenLinks, waar net aan werd gerefereerd. Daar gaan we het volgende maand dan ook uitgebreid over hebben in deze commissie. Maar de vuistregel is en blijft: gezonde kinderen in gezonde schoolgebouwen. D66 is dan ook akkoord.

De voorzitter: Fijn, dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes. GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Eens met mijn collega van D66. Zeker ook met de zorgen over het strategisch huisvestingsplan dat wij projecten vooruit schuiven. En dat was ook de reden waarom ik het samen had willen behandelen. Omdat ik gewoon heel benieuwd ben van: wat heeft dit nou voor gevolgen? Die her prioritering wordt naar vernoemd: wat is dat nou? Zijn er dingen die nu niet kunnen worden gedaan? Kunnen de scholen die op de lijst stonden, moeten die nu wachten, heeft dat gevolgen voor nog extra onderhoud, andere extra kosten? Dat zijn dingen die ik graag zou willen weten. En voor de rest, het geld is al uitgegeven. En natuurlijk moeten we gewoon onze scholen goed houden en renoveren en alles, dus daar helemaal mee eens. Maar het is wel iets waar we steeds vaker mee worden geconfronteerd, een tekort aan de achterkant. En ik hoop dat het in de toekomst minder voorkomt, omdat we het dan ook beter begroten.

De voorzitter: Dank u wel. Kan ik nog iemand anders het woord geven? Meneer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Nou, meeste is eigenlijk al gezegd en vooral bij GroenLinks sluit ik me daar dan bij aan. Ook wij wilden graag weten wat het gevolg is als de raad deze bedragen niet goedkeurt. Wat gaat er dan gebeuren? Verder zijn we ook geïnteresseerd om te weten welke projecten in de tijd naar

achteren zijn geschoven, want dat is de consequentie hiervan begrijp ik. En wat is de reactie van die scholen daarop geweest? En verder begrijp ik dat de wethouder eerder een mededeling heeft gedaan dat de kosten in het vastgoed omhoog aan het gaan zijn en dat die druk op de begrotingen. Nou, dan zou de VVD daar toch graag aan willen toevoegen dat het misschien goed is om dat geld daadwerkelijk naar onderwijshuisvesting te laten gaan en niet naar zaken zoals mos op daken.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord geven? Meneer Oomkes.

De heer Oomkes: Het meeste is inderdaad al gezegd. Er moet nog bij vermeld worden dat het eigenlijk allemaal bouwprojecten zijn. Herstelbouw of zelfs in sommige gevallen zaken van uitbreidingen of verbeteringen van gebouwen. En volgens mij blijkt uit de verantwoording dat het verstandig is om deze zaken nu aan te pakken en dus het op deze manier af te ronden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster. Actiepartij.

De heer Hulster: Wij sluiten ons aan bij de vorige sprekers. Met een aanvulling en dat is de vraag in hoeverre hiermee al aan de duurzaamheidsopgave wordt voldaan, of dat in de toekomst nog extra gaat spelen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ook eens met de vorige sprekers. Wij maken ons ook zorgen over het vooruitschuiven van projecten. Ik denk dat wij in mei bij het SHO ene stukje hierover gaan praten om te kijken: wat gaan we waarvoor afschrijven, wat niet. En wat gaan we doen straks met minder geld wat wij overhouden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja, wij zijn akkoord. En ik wil even vermelden dat de Schelp wel heel mooi is geworden, want daar rij ik vaak langs. En daar was jaren niks aan gedaan. Dus prima dat daar wat aan gedaan is.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, meneer de voorzitter. Ja, bouwkosten stijgen, renovatiekosten stijgen waar je op aanbesteed. Dus dat is ook met scholen. Maar het heeft een consequentie. En de heer Van Kessel vraagt dan terecht van: wat wordt er naar achteren geschoven? Ik vind het een beetje flauw dat die over 50 duizend euro voor een mos dak, want dat is alleen maar exclusief onderhoud nog een keer per jaar wat eroverheen komt. Maar ook ik heb het daar verschrikkelijk moeilijk mee, met onzindingen, als we hier gierend uit de bocht lopen met de noodzakelijke investeringen. Dus ik kan dat niet snappen. Misschien kan de wethouder uitleggen waarom die toch nog steeds snapt waarom er 50 duizend euro plus jaarlijks onderhoud in een mos dak komt en hier met de problemen. Wat ik niet correct vind in de zin van: er moet toch een goede screening zijn van scholen, dat houtrot, en dat zou nog verstopt kunnen zitten, maar achterstallig onderhoud aan zink en loodwerk niet is gezien en dat dat nu een bedrag van 190 duizend euro bij het schoolgebouw Nikolaas van de Laanstraat nu plaats moet vinden. Want dan lijkt het een soort twee stappen tactiek. Houtrot kan verstopt zitten, maar zink en loodwerk, dat moet je zien. Dus ik hoop dat de wethouder kan uitleggen waarom dat dan toch niet gezien is. En voor de rest denk ik dat we het passende plaatje moeten maken als het geld op. Dank u.

De voorzitter: U ook bedankt. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Trots Haarlem gaat niet akkoord met dit voorstel. Wij vinden: je moet maar eens leren. Als je het geld opmaakt, dan moet je op de blaren zitten. En wij zijn ook verbaasd dat het altijd terugkerende onderwerp, in de eerste termijn, achterstallig onderhoud. En dat heb ik me altijd al verbaasd met die scholen. Die scholen krijgen een mooi gebouw en dan gaan ze erin. Dan hebben ze zelf ook een zorgplicht om het goed te houden. En dan uiteindelijk aan het einde van de rit gebeurt er wat anders met het gebouw en dan is het verschrikkelijk kapot en waardeloos en dan moet de gemeente weer een paar ton erin tikken. En wie ben jij dan in de raadszaal die dan zegt: had dat niet anders gekund? Dus nu even wel wat anders geluid in die eerste termijn en graag eens antwoord op: hoe verantwoordelijk gaan die scholen met hun gebouw om?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA, interruptie.

De heer Oomkes: U stelt de vraag zelf, dan hoor ik graag een antwoord. Hoe had het dan moeten worden aangepakt?

De heer Van den Raadt: Dat gaan we van de wethouder horen.

De voorzitter: Misschien. Nog iemand verder? Nee? Dan gaan we het van de wethouder horen. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, meneer de voorzitter. Het is zo dat ik volgens mij dat moet herhalen. Wij zijn verantwoordelijk voor een groot deel van het onderhoud van de scholen, niet voor alles. Daar zijn duidelijke afspraken over gemaakt. Maar wij zijn in ieder geval verantwoordelijk voor het groot onderhoud en voor de buitenkant en een aantal van dat soort zaken. Volgens mij is dat het. Anders kan jij het nog wat anders uitleggen?

De heer ...: Sinds 2015 zijn we als gemeente verantwoordelijk, of niet meer als gemeente verantwoordelijk voor het onderhoud van de schoolgebouwen. Van het basisonderwijs. Sinds 2005 niet meer van het voortgezet onderwijs. Wat wel is, en dat is bijvoorbeeld in geval van de Schelp. Als wij een gebouw beschikbaar stellen aan het schoolbestuur als nieuw schoolgebouw, terwijl het al een bestaand gebouw is, dan moeten we er wel voor zorgen dat dat schoolgebouw gewoon in goede conditie is wanneer de school erin gaat. Dus dan hebben wij wel verantwoordelijkheid in dat onderhoud.

Wethouder Botter: En datzelfde geldt bijvoorbeeld voor de Argonaut. Daar zijn wij voor verantwoordelijk om te zorgen dat dat een volledig weer goed geutilleerde school was op het moment dat ze daar in gingen. Dat is misschien we leuk om ook te vertellen. Die heb ik twee weken geleden mogen openen, officieel. Dat is ook een IKC, maar dat is een gebouw van 1926 wat volledig duurzaam is. Ook met een warmte-koude opslag van zeg maar voor het eerst hebben toegepast in de kelder. Dus daar zijn ook niet hele grote verder installaties waar je last van hebt, omdat je die neerzet. Maar dat is een volledig duurzame school. En dat is ook leuk om daar eens een keertje te gaan kijken, want dat is dus de eerste school die wij in Haarlem hebben uit dat jaartype die zo is vormgegeven. Terug naar de vragen die zijn gesteld. Ik begrijp uw zorgen, we proberen echt heel erg goed te begroten. Als er verborgen gebreken zitten wat we tegenkomen, dan is dat gewoon echt onvermijdelijk. Ik heb ook al in de commissie ontwikkeling met de staart tussen mijn benen moeten vertellen dat we bij Doornhuis gewoon op veel dingen zijn gestuit die veel achterstallig onderhoud had, maar ook verborgen gebreken. Dus daar heeft de Boktor en de Zwam flink huisgehouden. Dus daar moet ook extra geld bij. En wat dan nog eens een keertje extra vervelend is, is dat de afgelopen periode, wat ik in de mededelingen al vertelde, dat het prijspeil voor het onderhoud van dit type je moet rekenen op een prijsstijging van tussen

de 10 en 15%. En dat alles bij elkaar maakt gewoon dat we bij het strategisch huisvestingsplan, waar we straks naar zullen kijken, ook dat meenemen in het verhaal. En dat betekent dus ook dat je niet alles kunt doen. Het is alleen wel zo dat we alle afspraken die we maken over het onderhoud, wordt in samenhang, in samenspraak, met de schoolbesturen gedaan. En daar mag alleen in worden gewijzigd met volledige instemming van iedereen. En dat is ook de reden zeg maar van de vertraging. We hadden het strategisch onderwijsplan hadden wij eigenlijk van vorig jaar nooit in de commissie en in de raad gehad om vast te stellen. Maar wij hadden dat een beetje aangepast. En we hadden dat aan de individuele organisaties voorgelegd, maar die zeiden: nee, we willen daar breed, zoals we ook hier zitten, willen we breed daarover praten. En daarom was het nu voor vandaag niet klaar. En daarom gaan we dat volgende week, volgende maand, behandelen. Maar in dat plan is dus door de kostenstijging wel wat veranderd, maar is ook zeg maar iets veranderd, omdat we een ding niet in deze periode kunnen doen. En daar is een school, en daar zult u het een en ander over lezen in het strategisch onderwijsplan, wat niet in deze collegeperiode meer kan worden gedaan. Maar dat hebben wij als voorstel bij de scholen neergelegd om dat in de periode hierna te doen. Daar hebben de scholen mee ingestemd, maar daar moet u natuurlijk ook kennis van nemen, daar moet u ook mee akkoord gaan.

De voorzitter: Mevrouw Zoon. Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Wat heeft dit voor effect op dit plan, als u zegt van: het wordt ook door geschoven. Want dan heeft het altijd wel, dan wordt het wat groter dan dat we allemaal bedenken.

Wethouder Botter: Nee, het heeft 0,0 effect voor dit plan. Maar ik heb van twee of drie van uw collega's gehoord dat ze vroegen van: hoe werkt nou bijvoorbeeld zo meteen alles door in het strategisch huisvestingsplan. En ik probeer door middel van hetgeen wat ik u nu vertel duidelijk te maken dat dat wel degelijk doorwerkt en dat het kan betekenen dat je in dit geval dan een ding niet kan doen, wat je graag gewild had. Maar nogmaals, dat staat los van dit plan. Maar dat was een vraag van andere collega's, van: wat wordt wel en wat wordt niet straks gedaan. Ik denk dat u gelijk heeft dat je heel goed moet kijken naar van: wat doe je wel en wat doe je niet? En laat ik maar ook aangeven van dat het voor mij wel lering is geweest afgelopen donderdagavond om zo enthousiast te zijn, want ik merk dat bij bepaalde partijen dat enthousiasme toch wel heel erg, dat daar vraagtekens bij zijn geweest. Maar er was in die zin, soms zie je dat bepaalde dingen in mijn optiek is het nog steeds een verbetering dan wat het was. Ook als je zeg maar opkijkt. Maar nogmaals, daar kan je over van mening verschillen. Maar ik denk dat de duurzaamheid, maatregelen, die we willen in de schoolgebouwen, dat die vanaf nu eigenlijk ook bij alle vastgoed wordt meegenomen. Daar kijken we naar en tegelijkertijd is ook bij het onderwijsvastgoed nu een inventarisatie gaande van: wat ontbreekt nog en wat kunnen we nog doen? En daarvan is ook een overleg en dat komt in het bestuurlijk overleg met de scholen terug ieder jaar, dat ook de scholen zelf daaraan bijdragen, omdat het zeg maar voor hen lagere kosten van de energierekening met zich meebrengt.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Hulster.

De heer Hulster: U zegt dat u daar nu mee aan de slag bent? Of bedoelt u dan vanaf nu, of zit dat in deze kosten eigenlijk ook al?

Wethouder Botter: Wat ik zeg is dat alle kosten die voor de toekomst moeten worden meegenomen voor de duurzaamheid in de scholen, wordt in die inventarisatie meegenomen. Maar vanaf vorig jaar zijn we dus al aan het kijken naar elke wijziging die moet worden aangebracht wat de duurzaamheidsmaatregelen zijn. En in die zin is bijvoorbeeld de Argonaut ook een heel erg goed voorbeeld waar die hele zware

duurzaamheidsdoelstellingen ook in gerealiseerd is. En dat is daar ook betaald. En datzelfde geldt voor de Scholte, waar we nu mee bezig zijn. Ook daarin zitten, toch ... Ja, daarin hebben we een heel duurzaamheidsprogramma opgenomen om ervoor te zorgen dat daar die school helemaal weer zo meteen aan alle duurzaamheidsmaatregelen voldoet. Ja, en de uitbreiding sowieso.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, hopelijk is dan ook het beheerplan op orde voor de jaren hierna.

Wethouder Botter: Dat is ook zo. Want daar heeft u twijfels over?

Mevrouw Zoon: Nou ja, als ik iedere keer zie welke overschrijdingen er zijn, dan denk ik: als je nou een keer investeert in duurzaamheid, dan moet je je beheerkosten ook op orde krijgen. Dus waarschijnlijk zit er dan ook een meerjarenkostenbeheeronderhoudprogramma in en dan wordt onze volgende generatie hier niet meer mee geconfronteerd.

Wethouder Botter: Daar heeft u een goed punt en er wordt ook goed naar gekeken. Ook als het gaat inderdaad om de exploitatie.

De voorzitter: De heer Van Kessel. VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Dat lijkt me nog best wel een lastige boodschap eigenlijk als je naar scholen toe moet gaan om te zeggen dat de geplande renovaties, of het onderhoud wat gepland stond voor die school, dat dat even moet wachten omdat je eigenlijk bij een andere school bezig bent om allerlei duurzaamheidsmaatregelen door te nemen. Hoe wordt dat ontvangen bij die scholen?

Wethouder Botter: Als wethouder ben ik regelmatig in de positie dat ik vervelende boodschappen moet brengen. Dus dat ben ik in die zin wel gewend. Maar dat is natuurlijk nooit leuk. En het is wel zo dat we in goed overleg met elkaar dit hebben besproken en ja, dit is ook geaccepteerd. Meestal heeft het ook te maken dat sommige schoolbesturen natuurlijk op andere terreinen weer scholen hebben die wel meegaan in dat traject. En het is ook heel goed om te realiseren dat we het natuurlijk zo doen dat we alleen maar dingen naar achteren schuiven die het ook kunnen lijden. Dus dat wij niet zeg maar de meest prioritaire zaken maar naar achteren schuiven en dat we beginnen met bijvoorbeeld scholen die alleen maar daken willen hebben met mos. Er wordt daar heel goed naar gekeken. En volgens mij is daar ook sprake van een zorgvuldige afweging. En die komt tot stand met alle mensen die ook uit de bouwkant van die scholen erbij zitten. Het is heel goed om te zien. Volgens mij heb ik eigenlijk ook nu wel alles behandeld.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u. U hebt het antwoord gemist op de vraag hoe het kan dat zink en loodwerk als achterstalligheid niet herkend is, bij houtrot omdat het misschien nog verstopt zat.

Wethouder Botter: Precieze technische details van deze school weet ik niet, maar ze zijn op een gegeven moment met de hele renovatie van de school aan de slag gegaan. Ja, dan kom je wel eens dingen tegen die je niet meteen aan de buitenkant ziet. En dat is ook in het geval van het zinkwerk geweest. Het kan ook zijn natuurlijk van dat je iets aanpakt om te verbeteren of te vernieuwen en dan moet je iets anders weghalen om

dat te realiseren. En dan moet je weer nieuw zink aanbrengen wat je van tevoren niet had voorzien. Dat zou ook een mogelijke verklaring kunnen zijn.

De voorzitter: Er zullen er vast nog wel meer zijn.

De heer Smit: Meneer de voorzitter, dat vind ik nou weer een rotopmerking. Want er zijn er vast wel 30 mogelijk. Wat ik alleen constateer is: je hebt ervaren mensen rondlopen die de renovatiekosten moeten inschatten. Dat betekent dat je met name bij die kwetsbare dingen als hout, lood en zink het goed moet doen. Dus ik vind dit toch een misser, ik vind het een fout, punt.

Wethouder Botter: Het blijft mensenwerk.

De voorzitter: De heer Van den Raadt gaat zijn tweede termijn misschien iets goeds vertellen.

De heer Van den Raadt: Helemaal correct, voorzitter. Nou, u heeft een mooi verhaal gehouden. Ik ben het er mee eens dat u zegt: we moeten het misschien een beetje uitstellen. De kans op een recessie wordt steeds groter, dus dan kunnen we over een paar jaar alles voor de helft van de prijs laten opknappen. Dus daar ben ik het helemaal mee eens. Maar we hebben dus nu vier van de 10, zes van de 10, die overschrijding hadden. Vier van de tien. Nou, als we nou deze 10 over 10 jaar weer hier op tafel hebben, dan is dus het aantal nul, wat u betreft, wat u denkt.

Wethouder Botter: Natuurlijk wil ik dat ook en natuurlijk wil ik ook hebben dat we beter de boel zeg maar in overeenstemming brengen met hetgeen we begroten. Maar het is op een bedrag, want daar vraag ik u ook nog even naar te kijken. Het zijn niet 10 projecten allemaal van een even grote omvang. Als je het totale bedrag bij elkaar kijkt en je ziet dan wat de afwijking is, dan vind ik dat er heel erg netjes is gewerkt. En dan vind ik het ook een andersoortige situatie. Maar ik ben het met u eens, wij moeten hier niet situaties krijgen zoals de Noord-Zuid Lijn of andere grootschalige projecten. We horen goed te kunnen begroten. Maar dit is hetgeen waar we ons uiterste best voor hebben gedaan. En ja, misschien heb ik dat nog niet en dat doe ik bij deze, ik bied mijn excuses aan voor het feit dat we deze begroting te boven zijn gegaan. En we zullen erop toezien dat dat in de toekomst niet meer gebeurt.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ik heb dan nog meer goed nieuws, voorzitter. Ik heb zelfs een voorstel om het budget nog hoger te maken. Het probleem bij scholen in de stad, ik spreek daar leraren, is dat tegenwoordig hebben wij een parkeerbeleid die op elke dag geldt in Haarlem. Dus ik stel voor dat wij iets hoger budget maken zodat de leraren bij elke school gratis kunnen parkeren. Daadwerkelijk zijn er scholen die nu al terugloop zien van inhuurkrachten die zeggen: ik moet twee of drie uur werken voordat ik dat parkeren bekostigd heb. En die andere vijf uur kan ik daadwerkelijk opmaken. Dus ik vraag u: kunnen wij hier een bedrag verhogen zodat we fysiek of via andere manieren ervoor zorg kunnen dragen dat leraren altijd gratis kunnen parkeren bij hun school.

Wethouder Botter: Van den Raadt, hoe sympathiek ik uw voorstel ook vind, we hebben het hier over het onderhoud. Het gaat hier over het onderhoud. Dat is wel heel erg ver gezocht. Maar ik waardeer altijd uw ontzettende creatieve inzet om op alle terreinen te zorgen om met oplossingen te komen. Ik moet dan ook constateren: het zijn er zoveel dat ik soms ook dan u teleur moet stellen. En ik zie hier in deze situatie geen mogelijkheden om dat hier mee te nemen.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, dan voorzie ik het probleem dat we straks mooie gebouwen hebben, waarbij de helft leeg staat omdat er niet genoeg leerkrachten meer zijn om daar te werken.

De voorzitter: Dat heeft geen betrekking op dit stuk, het is een hele goede suggestie voor de toekomst.

De heer Van den Raadt: Dan verwacht ik een voorstel van het college.

De voorzitter: Want we lopen ook hiermee weer uit de tijd. Ik wil even polsen, hoe gaan we dit naar de raad brengen? Hamerstuk? Ja. Het wordt een hamerstuk. Dan ga ik een stemverklaring doen. Prima, hamerstuk met stemverklaring. Oké, dank u wel. Dan gaan we door naar punt 8.

8. Zienswijze Conceptbegroting 2020 van de Gemeenschappelijke Regeling (GR) Schoolverzuim en Voortijdig Schoolverlaten (VSV) RMC- regio West-Kennemerland (JB)

De voorzitter: Dat is de zienswijze conceptbegroting 2020 van de gemeenschappelijke regeling schoolverzuim en voortijdig schoolverlaten. In de regio West Kennemerland. Haarlem neemt samen met de gemeente regio West-Kennemerland het deel aan de gemeenschappelijke regeling schoolverzuim en voortijdig schoolverlaten. Met als doel ervoor te zorg te dragen dat zo veel mogelijk jongeren een passend leerwerk aanbod ontvangen en uiteindelijk met een diploma de school verlaten. Nou, op 7 maart 2019 heeft het bestuur van de gemeenschappelijke regeling de conceptbegroting 2020 en de meerjarenbegroting 2023 vastgesteld. En u wordt nu gevraagd uw zienswijze over deze begroting aan het bestuur van de gemeenschappelijke regeling schoolverzuim en voortijdig schoolverlaten mee te geven. Het is een adviesstuk weer. Wie kan ik het eerst de eerste termijn geven? Hamerstuk? O, toch. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, even kijken hoor. Ja, eigenlijk de vraag die ik had, ik zal het maar kort houden, is: kan de wethouder wat zeggen over de effectiviteit van deze gelden? En vooral ook de vraag: als er nu meer geld hier naartoe zou gaan, naar de aanpak van schoolverzuim, zou dat dan leiden tot minder schoolverlaat? En de vraag is: zou u dat inzichtelijk kunnen maken en wat weet u daarvan?

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Er moet mij van het hart dat dit een tamelijk droog stuk is. Over een belangwekkend probleem in de samenleving. En hier komt trouwens, even terzijde, ook perspectief aan bod op pagina 5 van 6. Waar je van tevoren even opmerkingen over hebt gemaakt. Dat gebruik ik meteen eventjes ter illustratie voor wat ik daarover zeg. Want perspectief biedt voor maximaal 65-70 jongeren op jaarbasis een leerwerktraject aan. Waarom dat aantal. Waarom dat bedrag? En wat is nou het bedrag wat buurgemeentes betalen aan de geplaatste jongeren? Ik begrijp dat dit een bedrag is wat vergelijkbaar is met het bedrag wat voor dit jaar is uitgetrokken, begroot. Maar hoe is dan die aanname gebaseerd? Dat kan ik dus gewoon op basis van deze tekst niet terughalen. Dat is mijn eigenlijke klacht, ik vind het stuk onduidelijk.

De voorzitter: Dank u wel. Is er verder nog iemand? Nee? Dan gaan we naar de wethouder.

Wethouder Botter: Dank u wel, meneer de voorzitter. Ja, ik zit even te dubben met die vraag over de effectiviteit van de gelden. Want we hebben de vorige commissievergadering heel uitgebreid over het verzuim en dergelijke gesproken. En we hebben ook het jaarverslag vrij uitvoerig besproken waarin die cijfers allemaal staan. Die weet ik niet uit mijn hoof, maar wat als u het mij toestaat dan wil ik u best nog wel even een paar pagina's sturen van waar u nu terug kunt zien wat de effectiviteit is. Het is namelijk niet zo dat naarmate je er

meer geld in stopt, er ook betere resultaten worden behaald. Het is zo dat er eigenlijk qua capaciteit wel voldoende capaciteit is. De problematiek is alleen dat er steeds meer complexe problematiek komt. En het is een bepaalde kleine kern ook waar het over gaat. Het zijn ongeveer 545 leerlingen in de regio. Bij benadering. En daar zit best wel een redelijk groot team op, waarbij ook verschillende partners in de keten ook een rol hebben. En tegelijkertijd merk je dus dat er van die 545 een groep is van ongeveer 45 die echt de keiharde kern is en waar echt andere oplossingen voor moeten zijn. Maar dat hebben we allemaal in beeld. Soms ligt het ook niet aan dat ze het niet zien ofzo, maar dan is gewoon het traject wat we met ze gaan doen is echt heel erg ingewikkeld om ze weer te motiveren om iets anders te gaan doen dan thuis zitten. Het is een droog stuk, wat mij betreft, maar het is ook echt een stuk waarin alleen aan u wordt gevraagd om een zienswijze. Ik hoop echt dat dit stuk niet onder ogen komt van ouders, kinderen of weet ik veel wat ofzo. Daar is het ook niet voor bedoeld. En als het gaat over bijvoorbeeld het niet inzichtelijk hebben van hoe dat zit met die 75 perspectiefcliënten, dan heeft dat alles te maken met dat iedere gemeente gewoon per traject betaalt en een bijdrage levert. En als het goed is zit dat ook in die jaarverslagen, waarin je dan kunt zien van hoe dat is vormgegeven. Maar dat is niet iedere keer dat het herhaald wordt. Het wordt hier puur en alleen gevraagd of u zich in grote lijnen kunt vinden in het verhaal en of u vindt dat ik iets binnen de gemeenschappelijke regeling mee moet geven van waarover u zich zorgen maakt, waarover u vrolijk wordt of blij bent of andere zaken. Dat zou ik graag van u willen horen, want dan kan ik dat meegeven binnen de vergadering van de gemeenschappelijke regeling.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik denk een punt van de orde, voorzitter. De wethouder zegt: ik hoop niet dat dit stuk onder ogen komt van ouders. Begrijp ik dat goed dat het niet de bedoeling is dat dit openbaar inzichtelijk is, want dat is het wel? Want dan moet er iets gebeuren.

Wethouder Botter: Wat bent u weer scherp vanavond. Het gaat mij er niet om dat dit stuk letterlijk niet onder ogen zou moeten komen van ouders en kinderen, want ze mogen wat mij betreft dat allemaal lezen. Het is alleen niet op B1 niveau, niet op een manier dat het aantrekkelijk is, dat het wegleest als een roman. Het is een verhaal geworden wat nogal droog is, wat nogal een financieel verhaal is.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ja, dank u, voorzitter. Meneer de wethouder, zo is het verhaal en zo staat het er en zo liggen de cijfers erachter. Wat ik misschien bij de heer Oomkes bedoel te vragen, ik weet niet wat hij bedoelt maar dan zeg ik het nu, is dat als er inderdaad geen accentwijzigingen in de begroting van 2019 ten opzichten van 2018, dan kloppen teksten helemaal. Als er accentwijzigingen of meer dan dat zitten in de aanpak en in de verkenning van middelen, dan hoop ik dat op enig moment te horen, want dan wijkt de begroting 2019 in die zin af van 2018. En nu lijkt het in feite alsof het een pure doorgaande begroting is. Als dat zo is, dan is daar voldoende tekst aan geweid.

Wethouder Botter: Dat is zo.

De voorzitter: Heel mooi. Mevrouw Eckhart, SP.

Mevrouw Eckhart: Ja, ik zou graag willen ingaan op uw woorden dat u graag wilt meekrijgen wat er dan anders moet. Ik zou graag willen weten hoeveel kinderen er zijn die de startkwalificatie niet behaald hebben, want er

wordt 2,7 miljoen uitgegeven en daarvan is 65% aan personeelskosten en overhead. En ik denk dat er heel veel kinderen zijn die niet bereikt worden met deze schoolverzuim regeling.

Wethouder Botter: In principe wordt dit bedrag besteed voor alle scholen en alle leerlingen om te zorgen dat iedereen naar school gaat. Het wordt ook besteed om luxeverzuim tegen te gaan. Het wordt gebruikt om voorlichtingsgesprekken en bijeenkomsten te organiseren. Maar daar hebben we het volgens mij recentelijk over gehad. En in het jaarverslag staat van: ook het aantal kinderen dat al dan niet met een startkwalificatie de school verlaat. Maar dat staat dus echt in het jaarverslag.

De voorzitter: Ja, dat kan. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, prima. Dank u wel voor de antwoorden. De begroting was inderdaad behoorlijk technisch, maar ik denk dat het ook maar goed is eigenlijk ook. Verder geen aanvullingen, succes met het blijven tegengaan van schoolverzuim en wat ons betreft kan dat als hamerstuk naar de raad.

De voorzitter: Dat is mooi. Is iedereen het er mee eens, hamerstuk? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou, ik vraag me af: als dit nu adviesstuk en dat is voor meerdere regio's, zou je daar dan überhaupt een motie op kunnen indienen?

Wethouder Botter: Het gaat hier niet om een motie. Het gaat er hier om dat ik graag uw zienswijze wil hebben. En u kunt met elkaar een zienswijze geven. Maar dat kan niet als individuele partij. Ik kan niet zo meteen terug naar de gemeenschappelijke regeling, want dan krijgen we echt een situatie dat dat een hele specifieke opmerking wordt van een partij. Maar als u daar meerdere partijen voor kunt vinden en u krijgt de meerderheid, dan is dat de zienswijze die ik dan meeneem. Die verwerk ik in mijn verhaal. Dus dat kan wel. Maar het is niet zo dat als iedereen zegt: wat mij betreft een hamerstuk. Of u zegt zo meteen met stemverklaring of een amendement, want dan moet dat gewoon denk ik van tevoren worden besproken. Als u nu zegt van: ik kom met een amendement, dan noteren we dan en dan kan het altijd nog ... Ik zit nu allerlei dingen te vertellen die ik helemaal niet hoef.

De voorzitter: Ik wil uw mening nu horen. Wat wilt u doen? Hamerstuk? U kunt altijd nog een mailtje sturen naar de heer Botter, van: wilt u alstublieft dit meegeven als suggestie?

De heer Van den Raadt: Laten we misschien maar eens een keertje discussiëren hier in die zaal met elkaar.

De voorzitter: Maar meneer Van den Raadt, we lopen echt uit de tijd. Er zitten een heleboel mensen zo meteen te wachten die willen inspreken.

De heer Van den Raadt: Ik sla dit geniale idee gewoon op voor de volgende keer.

De voorzitter: Heel goed, dank u wel. Dan gaan we dit als hamerstuk naar de raad brengen. Dank u wel. En ik ga nog even herhalen wat de heer Botter, want u stuurt ook nog een notitie over de effectiviteit, dat gaat u nog rondsturen.

Wethouder Botter: Ik kan dat jaarverslag nog een keer sturen. Een mailtje mag.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan gaan we nu wel snel door naar punt 9.

9. Verzoek gelden voor Veilig Thuis Kennemerland (JB)

De voorzitter: Want er zitten ook nog een aantal belangstellenden die willen inspreken. De heer Botter moet ook naar beneden, dus we gaan dit punt gewoon nu doen. Het is de verzoek gelden voor veilig thuis Kennemerland. Dat is ook een adviesstuk. Veilig thuis Kennemerland heeft een speelfunctie in het oplossen van acuut huiselijk geweld en het doorbreken van huiselijk geweld. De gemeente in Zuid-Kennemerland, IJmond en Haarlemmermeer verstrekken hiervoor gezamenlijk subsidie aan veilig thuis. Gebleken is dat veilig thuis structureel meer geld nodig heeft om de taken naar behoren te kunnen uitoefenen. En u wordt gevraagd advies te geven aan de raad over het extra beschikbaar stellen van een bedrag van 515.097 euro voor het jaar 2019, zodat veilig thuis Kennemerland in staat is de taken naar behoren uit te voeren. Wie kan ik de eerste termijn geven? De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel. Veilig Thuis is heel belangrijk instrument om huiselijk geweld, zowel tegen kinderen als volwassenen, op te sporen en te diagnosticeren en op zoek te gaan naar oplossingen. En dat is heel belangrijk. En dat daar nu wachtlijsten voor bestaan is onverteerbaar wat ons betreft, dus dat mensen echt aan het wachten zijn tot er iemand is die kan gaan beoordelen of dit inderdaad huiselijk geweld is en wat er nu moet gaan gebeuren. En dat kan natuurlijk helemaal niet. Want elke dag dat dat langer duurt is de schade groter en is de kans ook groter dat dat probleem structureel wordt en op de volgende generatie weer doorgegeven wordt. Het is echt een cirkel die doorbroken moet worden. De extra investering die nodig is, is volgens mij volkomen begrijpelijk en ook helder onderbouwd. Als we dat niet doen, dan gaat dat echt ten koste van andere dingen zoals bijvoorbeeld de Christusdienst die, je ziet het aan het bedrag die bijna nu geheel betaald wordt door de organisatie om die te kunnen draaien. Dat kan ook echt niet, dus we denken dat dit bedrag echt volkomen gerechtvaardigd is en we zullen daar zeker voor stemmen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Naast de wettelijke taken moet veilig thuis veel extra taken uitvoeren. Dit leidt tot lage productiewaarde waar wachtlijsten kunnen ontstaan. Veilig Thuis is een nieuwe organisatie, dat betekent investeren in nieuwe medewerkers, wat ook tijdelijk leidt tot lage productiviteit. Vanaf 1 januari 2019 dit jaar krijgt Veilig Thuis te maken met een verbeterde meldcode en nieuwe handelingsprotocol. Al die investeringen kosten tijd zodat de medewerkers deze eigen kunnen maken. Gezien het belang van Veilig Thuis voor de Haarlemse inwoners stemt het CDA in met het voorstel. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Dank u wel. We hebben de vorige commissievergadering de nieuwe directeur gesproken van Veilig Thuis en zij heeft goed uitgelegd wat er nodig is dit jaar om tot een goede werkbare organisatie te komen. Dat vertrouwen dat heeft GroenLinks zeker in haar. We vragen ons wel af of toch nog steeds de samenvoeging van de twee culturen doorspeelt in de organisatie. Het hoge ziekteverzuim heeft toch invloed op de kosten. Zij heeft verteld dat zeker de wachtlijsten opgelost moeten worden. Nou, zeker belangrijk voor het probleem wat we willen oplossen. Voor dit jaar geen probleem wat ons betreft. Maar dat dit toch ook om een structurele bijdrage gaat leiden, daar maken we ons wel zorgen over en daar willen we wel verder over praten natuurlijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Gerechvaardigd, wellicht. Belang van de functie staat boven elke twijfel verheven. Kijk ik naar de begroting, dan kan ik zelf niet zien, en het gaat toch om een vijf ton extra, of dat nu zit in de te hoog ziekteverzuim, inwerken van een formatie, wegwerken wachtlijstachterstanden. Met het zelfs rooskleurig beeld in 2021 dat de meerkosten in feite weer afgetopt zijn, want dan gaan we ongeveer naar een begroting weer die lijkt qua inzet van de gemeente op die van 2019. Als ik het fout zie, dan moet de wethouder het zeggen. Want er staat wel aanvullend nodig ook in 2021 van de gemeente 5 ton, maar ik zie toch de totale kosten voor mijn gevoel in de lasten zie ik dalen. Dus de wethouder moet even uitleggen of er in 2021 inderdaad een situatie ontstaat die weer anders is dan nu. En juist omdat het om die 5 ton gaat, dat is niet niks. Waar zit nou eigenlijk die 5 ton in. En dat beeld, dat is niet duidelijk. Het belang van de functie, dat onderschrijf ik. Dus ik wacht even op het antwoord van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik sluit me bij de vorige sprekers aan met deze aantekeningen. Ik heb in het stuk terug gevonden dat de kerntaken van Veilig Thuis veel zwaarder zijn geworden, dat er sprake is van toename van het aantal gevallen, gevolg van wetgeving op dat punt. Maar tegelijkertijd wordt in het stuk beschreven dat er sprake is van een lagere productiviteit, terwijl onze inspanningsverplichting omhoog gaat. Uiteraard vindt de PvdA dat de uitgaves op dit punt wenselijk zijn om de zaken weer in het goede gareel te brengen. Maar kunt u misschien iets zeggen over die situatie van de lagere productiviteit. Is dat nu bestreden met deze extra gelden of niet? Of wanneer komt daar een einde aan?

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik ben het met meneer Oomkes eens dat het ook heeft te maken met verandering in wetgeving en dat daardoor wij als gemeentes meer taken moeten uitvoeren. Dat moeten we ook doen, want Veilig Thuis is gewoon een goed initiatief wat we ook moeten behouden en dat het inderdaad ook veilig is. Maar wat inderdaad ook bij de risico's staat is: we kunnen wel extra geld uittrekken, maar er is een risico dat er ook een schaarste is op de arbeidsmarkt. Ik zou graag van de wethouder willen weten hoe die daar mee omgaat om dit risico te managen.

De voorzitter: U heeft een interruptie. O, geen interruptie. Doet u dat nu gelijk, dan hebben we dat gehad. Klein stukje.

De heer ...: Dat is de vraag waarom in 2021 de bijdragen van de regiogemeentes zo fors omlaag is ten opzichte van 2019 en 20.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Dank u wel, voorzitter. Zoals gezegd hebben we het hier de vorige commissievergadering uitgebreid over gehad. Ook met de nieuwe interim bestuurder. Dat vonden we erg prettig. Gelukkig neemt de wachtlijst nu ook echt snel af en zit de nieuwe bestuurder en de wethouder daarmee natuurlijk ook gewoon bovenop. Ik sluit me ook aan bij de opmerkingen gemaakt door de collega van Actiepartij. Je ziet hier natuurlijk ook dezelfde ontwikkelingen als bij de WMO-achterstanden. Moeite hebben met vinden van gekwalificeerd personeel, extra taken erbij krijgen, extra mensen moeten inwerken, meer meldingen gaan krijgen vanwege veranderde regelgeving en nieuwe inspectienormen en een achterblijvende afschaling naar het veld waardoor Veilig Thuis langer in beeld moet blijven. De verwachting is dus dat in 20-21 die kosten omlaag gaan, volgens mij omdat dan de ketensamenwerking beter zou moeten gaan. Althans, dat is de hoop,

dat hopen wij ook. En ja, uiteraard alle begrip dat dit nu dus leidt tot helaas fors meer kosten. Maar gelet op het belang van dit regionaal meldpunt stemt mijn fractie ook in met het gevraagde bedrag.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Wij stemmen in met het verhogen van het budget om inderdaad aan de wachtlijsten te werken en vermindering van huiselijk geweld.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel. Hier voor ons ligt het verzoek om een half miljoen extra te geven aan het werk van Veilig Thuis. Nou, dat gaat over het bestrijden van geweld, huiselijk geweld. Nou, dat daar geld extra heen moet als dat moet, dan moet dat. Daar zijn we het hier volgens mij allemaal over eens. Dat roep wel bij mij in ieder geval verder nog een vraag op en een opmerking. De vraag is: dat extra geld wordt door meerdere gemeenten wordt dat betaald. Mijn vraag is: gaat Haarlem haar proportionele deel daar aan bijdrage of zal Haarlem proportioneel meer bijdragen dan andere gemeenten? En als dat het geval is, waarom is dat? En verder, ja goed, niet alleen op de huizenmarkt net maar ook hier zie je dat er tegenvallers langs komen. En dat roept toch de vraag op in bredere zin: let op je geld, college. Want dit soort tegenvallers wil je gewoon eigenlijk altijd kunnen bekostigen. En dat betekent dus dat aan de voorkant, bij het vaststellen van de volgende kadernota en de begroting, dat je moet zorgen dat je niet teveel uitgeeft zodat dit soort initiatieven in ieder geval niet in gevaar komen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Eckhart, SP.

Mevrouw Eckhart: Dank u. Gezien de problemen van de afgelopen maanden met de wachtlijsten en het verder lopen van het personeel vragen we ons af of dit bedrag voldoende is. Kortom: is de organisatie nu voldoende op orde?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Boons, ChristenUnie.

Mevrouw Boons: Dank u, voorzitter. Op zich zijn we het ermee eens, met die verhoging, met die extra kosten. Al vind ik het wel een enorm fors bedrag. De moeite die er is om nieuwe medewerkers aan te nemen. Aan de ene kant kost dat natuurlijk geld en aan de andere kant: als je te weinig personeel hebt, scheelt het ook geld. In 2019, als ik het goed heb, na 2018 is de jeugdcrisisdienst ingesteld. Die vangen heel veel werk ook weg al en daar is natuurlijk ook een fors bedrag voor beschikbaar. Dus ik vraag me toch wel af, en zou eigenlijk toch ook wel veel specifiekere willen zien, waardoor die tekorten nou ontstaan. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt. Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Beetje aansluitend eigenlijk op het vorige verhaal, maar volgens mij vanuit een hele andere kant. Wij gaan natuurlijk ook akkoord met nog meer geld, want iedereen wilt veilig zijn. Maar dan willen wij nog wel specifiek wat antwoorden hebben over dan punt 5 op bladzijde 4, dat die integrale crisisdienst jeugd blijkt meer meldingen te ontvangen dan verwacht. Dus dat is misschien meteen het antwoord op de vraag van de ChristenUnie. En dat de inzet van de gemeente bij de opzet van de crisisdienst jeugd was dat dit een samenwerking tussen verschillende organisaties zou worden. En dit blijkt nog onvoldoende tot stand te zijn gekomen, waardoor Veilig Thuis juist een groter aandeel heeft dan andere organisaties. Gemeentes zijn hierover in gesprek met organisaties, maar vooralsnog is extra inzet nodig. Hoe

staat het met die gesprekken, wanneer gaat u weer in gesprek met die organisaties en wanneer koppelt u terug dat alles in orde is, zodat veilig thuis daar minder de handen aan vol heeft.

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen is geweest, geloof ik. Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, voorzitter. Ik heb mee zitten schrijven. En het is inderdaad zo dat we nu vragen om een extra investering om ervoor te zorgen dat we de zaken weer volledig op orde hebben, we de wachtlijsten hebben weggewerkt. En het gaat ook om een stukje over wat er gerepareerd moet worden wat er in het verleden niet goed werd ingeschat als het gaat over personeel. Betekent dat ten opzichte van 2021 er inderdaad sprake is van dat je dan hoopt dat de productiviteit op orde is, dat de keten werkt en dat iedere organisatie doet wat die moet doen. Dat geldt bijvoorbeeld als het gaat over die crisisdienst. Daar is de filosofie van dat als je als Veilig Thuis gebeld wordt op het moment dat men nergens anders terecht kan. En dan heb je in feite een periode van vijf dagen dat de zaken worden behandeld en weer kan worden uitgezet naar een andere organisatie in de keten, die dan ervoor moet zorgen dat dan de problematiek wordt aangepakt of opgelost bij de persoon in kwestie. En die overdracht, die loopt nog niet zoals het zou moeten. Dat heeft alles te maken met dat men nog niet zich realiseert dat die crisisdienst van Veilig Thuis daar in een sleutelrol vervult. En wat ook speelt is dat men als andere organisaties het ervaart als het over de schutting gooien door Veilig Thuis van een bepaalde problematiek of geval, terwijl juist de taak van Veilig Thuis is om dat te doen. Nou, dat vraagt tijd, dat vraagt tijd door dat is ingeregeld. En dat in gesprek gaan, meneer Van den Raadt, betekent dat wij als gemeente heel duidelijk onze gesubsidieerde instellingen, die om de Veilig Thuis organisatie heen functioneren, dat die daarvan goed op de hoogte zijn en dat die ook zonder blik of blozen die problematiek oppakt op het moment dat zich dat voordoet. Wij dragen de raad ook bij, dat is ook hetgeen wat in de begroting is opgenomen, het is zeker zo dat het een flink bedrag is dat wij bijdragen, maar dat is naar inwonersaantal. Ik zie een vinger.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Nu komen we even bij dat naar rato. 2019-2020 verhoogde lasten om de organisatie goed te stroomlijnen, om wachtlijsten weg te werken. Dan in 2021 dalen die totale lasten met een half miljoen. Maar ook de bijdragen van de regiogemeenten dalen met een half miljoen. En de Haarlemse bijdrage blijft nog steeds 5 ton hoger dan begroot. Dus dat snap ik niet. Want dan is die evenredigheid juist weg in 2021.

Wethouder Botter: Nou, ik denk dat we dat punt even moeten uitzoeken, want dat is beslist niet de bedoeling. Dat heeft ongetwijfeld een bepaalde oorzaak waarom dat erin staat, maar daar kom ik dan nog voor de raadsvergadering bij u op terug. Dan hebben we het gehad over het hoge ziekteverzuim. Ja, dat heeft er wel degelijk toe bijgedragen dat daardoor ook de problematiek is ontstaan. Dat heeft ook alles te maken met de onduidelijkheid waar Veilig Thuis zich zeg maar in bevond, met directeurswijzigingen, met die twee bloedgroepen wat nog niet helemaal een organisatie tot gevolg had. En het had ook alles te maken met het feit dat er nieuwe taken zijn gekomen vanuit de rijksoverheid die de Veilig Thuis organisatie ook maar moest oppakken, zonder dat er ruimte was voor hun ingroeimodel. Men kreeg gewoon op een moment taken erbij, terwijl men al met een ondercapaciteit zat. Dus dat is hetgeen wat allemaal er toe heeft bijgedragen dat het nou op dat moment geweldig ging. Dat heeft ook geleid tot leegloop, dat heeft geleid tot een productiviteitsdaling. En die nieuwe wetgeving heeft ook geleid tot een productiviteitsdaling, omdat je per casus meer tijd nodig hebt om het te behandelen. Nou, dan hebben we nog te maken van: hoe zorg je er nou voor in een krimpende arbeidsmarkt dat je toch weer nieuw personeel aantrekt. Nou, dan moet je een aantrekkelijke partner zijn. En daar doen wij dus alles en nog wat aan om te zorgen dat dat ook daadwerkelijk een aantrekkelijke partner weer is, waar je met plezier naar je werk gaat, waar een goede sfeer heerst en waar

dat gewoon een prettige werkgever is. En daar zal een hele duidelijke arbeidsmarktstrategie op gezet worden om te zorgen dat we meer mensen krijgen. Het feit van dat we geen mensen hebben is geen oplossing voor onze financiële problematiek, want dan krijgen we juist te maken met dat er zaken weer blijven liggen en dan komen we nooit in charge, zeg maar. Dus voor mij heb ik hiermee de vragen allemaal ... De productiviteitscijfers.

De heer ...: Dat die dalend zijn. En je gaat extra investeren om de achterstand in te lopen. Nou, wanneer komt nou dat punt dat je gewoon de investering terugziet in een arbeidsstijging?

Wethouder Botter: Wij denken in 2021. Nou ja, in ieder geval dat je er dan niet meer extra in hoeft te investeren. Kijk, op zichzelf gaat dat natuurlijk geleidelijk en is dat een schuivend paneel. Aan de ene kant ga je ervoor zorgen dat die organisatie weer in positieve wateren komt, waardoor de productiviteit ook weer gaat stijgen omdat men zich prettiger voelt en omdat men goed weet waar men aan toe is. Nou, dan krijg je dat op een gegeven moment dat er meer productiviteit waarschijnlijk geleverd wordt dan dat er nodig is, en dan ga je dat afbouwen om minder geld te geven zodat je op die basis weer bent. En dat is een geleidelijk proces.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. U had het in uw verhaal over de schuttinggooien. Dat ervaren bepaalde organisaties. Mijn vraag is. Ik weet wel uit ervaring dat veilig thuis in het begin zelf ook hulp verleende. Dat is een beetje verwarrend voor wat maatschappelijk werk, andere instellingen, van: in hoeverre zijn ze in gesprek om hun taken duidelijk te stellen van: goh, dat doen we wel, dat doen we niet.

Wethouder Botter: Daar zijn ze heel goed over in gesprek, ook door ons aangespoord.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Het risico van de krapte op de arbeidsmarkt.

Wethouder Botter: Volgens mij was u toen met andere dingen bezig en ik heb dat helemaal uitgelegd.

De voorzitter: Volgens mij is dat ook voldoende besproken. Hoe gaan we het naar de raad brengen? Hamerstuk neem ik aan, ja. Dan gaan we het als hamerstuk naar de raad brengen. Dan dank ik u voor uw bijdrage en succes beneden zo meteen. Ik ga vast mededelen. We gaan over naar punt 10.

10. Spreektijd voor belangstellenden

De voorzitter: Dat is de spreektijd voor belangstellenden. We hebben de heer Smit, we hebben best wel aardig veel insprekers. We hebben zes insprekers. Een aantal zullen spreken over de sluiting van het sportcentrum Hagedis. Die mensen zou ik als eerste willen zien. Ik wil verzoeken of de heer Bisschop, is die aanwezig? Of die hier achter de microfoon gelijk gaat plaatsnemen, dan krijgt u als eerste het woord. Daar. Welkom allemaal. We hebben zes insprekers volgens mij lijstje. Er zijn een aantal insprekers die gaan spreken over sportcentrum Hagedis, dus die wil ik zo meteen achter elkaar het woord geven. Het eerste is de heer Bisschop. U krijgt allen drie minuten. Het is een volle agenda, dus ik wil u echt vragen om binnen die tijd te blijven. Na uw bijdrage kan de commissie nog vragen stellen. Aangezien we maar een microfoon hebben, denk ik wel dat we na elke inspreker maar direct de vragen stellen. De heer Bisschop, gaat uw gang. Rechter knopje indrukken.

De heer Bisschop: Ben ik zo te horen? Ja. Goedenavond. Mijn naam is Loe Bisschop en ik train en werk als vrijwilliger bij sportcentrum de Hagedis en wil hier graag een lans breken voor de unieke groep sporters die daar trainen. Deze sportschool is gevestigd in de Hagenstraat 13 in hartje Haarlem en de kans bestaat dat er een eind aan haar bestaansrecht gaat komen. Het unieke karakter is de mogelijkheid voor mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking om hier zonder bekeken of bespot te worden toch hun trainingen te kunnen verrichten. Als sportschool ervaringsdeskundige ben ik hier twee jaar geleden gaan trainen, omdat het vlak bij mijn huis is gelegen. De eerste maanden heb ik echt aan dit unieke karakter moeten wennen, omdat ik uit het 'normale' sportschoolcircuit kom. Bij de Hagedis wordt niet geschreeuwd tijdens een training. En jezelf in de spiegel bekijken met een bloot bovenlichaam is ook uit den boze. Maar langzaam begreep ik dat je als gezond sporter alle oefeningen op de aanwezige toestellen gewoon kon uitvoeren, maar je wel aan deze voorschriften moest houden. Dit natuurlijk uit respect voor de mensen met een beperking. Na verloop van tijd ben ik zelf sportmaatje geworden met verschillende mensen uit deze doelgroepen. Wat mij hierbij bijzonder is opgevallen is het feit dat het voor gezonde mensen al heel vaak een hele opgave is om naar een sportschool te gaan. En dus laat staan voor deze mensen. Mede hierdoor is mijn respect voor deze doelgroepen dan ook gaandeweg nog groter geworden. Ook het gevoel voor humor van deze mensen is soms, nadat het ijs is gebroken, vaak ongelooflijk. En op deze momenten zie je dan ook duidelijk dat zij er echt van genieten. Dit samenspel tussen gezonde sporters en de sporters met een beperking is in mijn beleving dan ook uniek in Haarlem en wellicht zelfs in heel Nederland. Als u enige beeldvorming bij het schrijven wilt krijgen, kom dan eens langs of kijk even naar het filmpje: buurtblik de Hagedis, op YouTube. Voor een grote groep van deze sporters zal het echter helaas onmogelijk zijn om naar een andere sportschool over te stappen om de hierboven beschreven redenen. Die sportscholen zijn namelijk niet laagdrempelig en zullen zij zich daar dus wel bekeken voelen. Ik heb veel van deze mensen geleerd en ik ben ze heel erg gaan respecteren. En vandaar mijn noodkreet aan een ieder die kan verhinderen dat de Hagedis zal verdwijnen. De gemeente Haarlem als eerste, zij kunnen en mogen deze mensen hun inzet en plezier toch niet ontnemen. Mocht het niet mogelijk zijn om de Hagedis te behouden, draag dan minimaal zorg voor een gelijkwaardige locatie in dezelfde buurt. Dit gaat niet alleen over geld, en zo ja, wat dan nog. Deze unieke groep mensen heeft op dit gebied toch al niet veel in deze wereld en dus, ontnem hen dit pleziertje niet. Ik vraag mij tenslotte hardop af dat als dit sportcentrum echt verloren gaat, wie gaat dat dan aan deze dappere mensen vertellen. Dat lijkt mij een bijna onmogelijke taak, omdat de teleurstelling in hun ogen af te lezen zal zijn. En zij dit weer op hun ondoordringelijke manier maar weer zullen moeten accepteren. Als handtekeningen, internetacties of crowd funding de oplossing zouden kunnen zijn, geef ik mij hier direct als eerste vrijwilliger op. En ik weet zeker dat er meerder zullen volgen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er commissieleden? De heer Van Kessel. Blijft u nog even zitten, u krijgt nog vragen eventueel vanuit de commissie.

De heer Van Kessel: Ja, ontzettend bedankt voor het inspreken. Ik heb ook al vanuit mijn omgeving ontzettend goede verhalen gehoord over de Hagedis. Dus dat het voortbestaan van de Hagedis in het gedrang zou komen, dat zullen denk ik weinig mensen willen. Maar misschien kunt u nog wat vertellen over wat de reden is waarom het voortbestaan nu eigenlijk op de tocht staat. Want ik denk niet dat iedereen in de zaal weet wat daar de reden voor is.

De heer Bisschop: Inhoudelijk ben ik daar niet geheel van op de hoogte, alleen er is hier natuurlijk iemand aanwezig, die zou dat wel kunnen vertellen.

De voorzitter: Dan wel even in de microfoon, alstublieft.

Mevrouw ...: Geen spreekijd aangevraagd, maar dank voor deze ruimte. Het probleem met de Hagedis is dat het pand eigendom is van Combiwel Amsterdam. Een welzijnsorganisatie waar Equosol tot 2016 een aantal jaren onderdeel van is geweest. Equosol is samengegaan met Haarlem Effect. Haarlem Effect was niet in staat om het pand over te kopen en wij hebben nog een periode de tijd gekregen om een alternatief te zoeken, andere ruimtes in de omgeving zijn door ons helaas niet gevonden. Ook niet met inzet van de gemeente. En Combiwel wil het pand leeg verkopen en dat betekent dat de sportschool eruit moet. En zij gaan voor het hoogste bedrag wat het op kan brengen. En aan de andere kant hebben wij stadsherstel bereid gevonden om met Combiwel in gesprek te gaan om het pand te kopen met de Hagedis erin.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, nog een vraag.

De heer Van Kessel: En u zegt dat Combiwel wilt graag het pand verkopen aan de hoogsteieder. Maar volgens mij is dat toch een organisatie die zich inzet voor de mensen die ook in een sportschool aanwezig zijn. Klopt dat? En waarom zijn ze eigenlijk niet bereid om dat eventueel aan u van de hand te doen.

Mevrouw ...: Dat klopt, eigenlijk hebben zij dezelfde doelstelling in Amsterdam als Haarlem Effect in Haarlem. Dus dat vinden we ook het ingewikkelde daaraan. Zij hebben andere plannen met de opbrengsten van het pand en daar kan je van zeggen: dat is een op zich is dat hun goed recht, alleen er zit natuurlijk ook een morele kant aan. En het volstrecte gebrek aan goede alternatieven, ruimte in de omgeving. Anders waren wij best bereid om te verhuizen. Maar die mogelijkheid is er gewoon niet.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog andere commissieleden met een vraag? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: U zegt van: hebben jullie niet een mooie andere locatie voor ons? Bent u bekend met het burgerinitiatief om de Egelantier te redden voor cultuur en andere zaken? Denkt u dat het mogelijk is om daar de Hagedis onder te brengen in de Egelantier.

Mevrouw ...: Nou, dat vind ik heel lastig om daar een uitspraak over te doen, omdat ik onvoldoende beeld heb van dat burgerinitiatief en wij tot nu toe met de gemeente goed in gesprek zijn over alternatieven. En daar is dit nog niet aan de orde geweest.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voor uw verhaal. Volgens mij bevindt de Hagedis zich tegenover het huis en heeft Haarlem Effect tal van contact met dat huis. Is dat de revue gepasseerd als een mogelijke plaats van vestiging voor deze sportschool?

Mevrouw ...: Ja, dat is al een aantal jaren geleden verkend. Maar er was op dat moment onvoldoende ruimte in het Ronzenstok-Husse huis. Het heeft wel het herstel met Stadsherstel opgeleverd die dus bereid is om het pand te kopen met behoud van de sportschool. Daar zouden wij heel erg blij mee zijn, omdat we denken dat we daarmee een goede nieuwe combinatie hebben.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, nog een vraag.

De heer Van Kessel: Ja, ik zit ook te kijken wat wij als gemeenteraad hieraan zouden kunnen doen. Het enige wat wij eigenlijk kunnen doen is het college, deze wethouder, verzoeken om te helpen of diensten aan te bieden of daarmee aan de slag te gaan. Maar ik hoor u aan de andere kant ook zeggen dat het contact met de

gemeente heel erg goed is. Dus ik ben uiteraard van harte bereid om een motie in te dienen, die steunen we dan met zijn allen. Maar de vraag is eigenlijk, los van dat u uw verhaal nu heeft gedaan wat denk ik ontzettend goed is. Veel mensen hebben dat gehoord, wellicht ook de krant. Maar wat zouden wij op dit moment verder voor u kunnen betekenen.

Mevrouw ...: Dat is een goede vraag. Er staat nog een hele rij insprekers over hetzelfde onderwerp hier te wachten om voor hetzelfde te pleiten, behoud van de Hagedis. En kijk, we hebben als organisatie het inmiddels ook bij de rechtbank neergelegd, om in ieder geval uitstel voor elkaar te krijgen en de rechter te laten wegen wat de belangen zijn. In ieder geval is inmiddels ook het bezwaar op de bestemmingswijze is afgewezen. Dus dat betekent dat er een maatschappelijke bestemming op het pand blijft. En ja, hopen wij van harte dat op de een of andere manier, en misschien wel via contacten met de gemeenteraad Amsterdam, of contacten die een van u heeft op wat voor manier dan ook, de besluitvorming van Amsterdam te beïnvloeden bij Combiwel.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik zou de wethouder willen oproepen om contact op te nemen met haar collega in Amsterdam.

De voorzitter: Wij spreken de wethouder niet direct aan. U kunt altijd nog een rondvraag indienen, dus dan zou ik het daar even doen. Maar dit is echt even een 1 op 1 tussen de inspreker en de commissie. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, dank u wel. Sympathiek verhaal ook van u. Het bod van stadsherstel voor Combiwel bespreekbaar, weet u daar iets van? Zijn die in onderhandeling, is er een financieel gat waar we bij zouden moeten springen? Hoe staat dat ermee?

Mevrouw ...: Tot nu toe heeft Combiwel alleen een schatting gegeven wat ze hopen dat het pand opbrengt als ze het met ons erin kunnen verkopen of als ze het leeg kunnen verkopen. Maar uiteindelijk ook een gesprek wat ook de wethouder met Combiwel heeft gevoerd waren ze niet bereid om een bedrag te noemen wat ze er nu voor zouden willen ontvangen. Dus dat is voor ons eigenlijk niet zo duidelijk. Het enige bericht wat we eigenlijk krijgen: we gaan voor het hoogste bod. Dat is natuurlijk moeilijk inschatten met een pand waar maatschappelijke bestemming op rust in de huidige markt. Ik kan daar geen zinnig woord over zeggen. Kijk, het enige wat kan gebeuren als het verkocht wordt voor een bedrag wat een enorme verhoging betekent voor de vierkante meter prijs, dat betekent vervolgens iets voor de exploitatie van de Hagedis. Die bestaat uit een klein stukje subsidie en abonnementsgelden van sporters. Nou ja, het zou kunnen zijn dat daar een gat in zit, dus dat we daar in overleg met de gemeente naar moeten kijken wat een oplossing daarvoor is.

De voorzitter: Dank u wel en dank u wel voor de beantwoording. We gaan snel door even naar de tweede inspreker en ik wil de heer Oordhuizen verzoeken om achter te microfoon plaats te nemen. U krijgt ook weer drie minuten nadat het knopje rechts ingedrukt is.

De heer Oordhuizen: Hallo, ben ik hoorbaar? Ja, geloof ik. Ik ga inkorten, want er is al veel gezegd. Ik ben Bram Oordhuizen, ik sport ook bij de Hagedis. En ik ga vertellen waarom het zo'n bijzonder schooltje is en waarom de Hagedis moet blijven. Nou waarom? De Hagedis is erg goed voor de hele buurt en dan bedoel ik ook de hele buurt, met de nadruk op hele. De Hagedis is een sport schooltje waar echt iedereen welkom is, mee mag doen en ook echt doet. Exemplaar is de eerste groep waarmee ik boks. Mijn boks leraar is een Italiaan, ik boks

met een Turk, een Irakees, een Marokkaan plus een aantal Nederlanders. Leeftijd 18 tot en met 65. De meesten zijn gezond en hebben een baan, maar ook een aantal hebben echt een behoorlijk afstand van de arbeidsmarkt. De meesten hebben een gezond stel hersens, maar er zijn er ook een paar met depressies, angststoornissen. En alles bokst met elkaar en doet het met elkaar. Dat is echt uniek aan de Hagedis en dat is zo bijzonder. Een mooi clubje mensen dus waarmee ik boks. Een dwarsdoorsnede van de buurt. Het bijzondere aan de Hagedis is dus dat iedereen uit de buurt samen sport en dat het goed samen gaat. Terwijl de meeste sportclubs een homogeen groepje mensen presenteert. Maar niet in de Hagedis, daar is het publiek bijzonder gemeleerd, net zoals de buurt. En dat is bijzonder en dat moet behouden blijven. Dan deze nog even kort. Zeker nu Haarlem duurder wordt, de huizenprijzen stijgen, de verschillen in opleiding, inkomen, afkomst zorgen voor afstand en onbegrip tussen bevolkingsgroepen moeten we extra zuinig zijn op de plekken zoals de Hagedis. Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Mooi binnen de tijd. Zijn er nog commissieleden met een vraag? Blijft u nog heel even zitten. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: De vervangende ruimte, zou die dan ook in de Burgwalbuurt moeten komen, denkt u?

De heer Oordhuizen: Het is wel echt een buurtclub, daar pleit ik natuurlijk voor. Maar het is echt iets waar de hele buurt komt en de Burgwalbuurt daar zit een rijk gedeelte en daar zit een arm gedeelte. En dat mooie is dat het bij elkaar komt. En dat vind ik het hele sterke aan deze plek, en vooral ook dat mensen echt met een afstand tot de samenleving, tot banen, tot wat dan ook, die komen daar bij elkaar en dat vind ik heel bijzonder. Dus ik zou het heel mooi vinden als het daar in de buurt komt en blijft, zeker.

De voorzitter: Duidelijk. Nog andere commissieleden? Nee, nou, dank u wel voor het inspreken. Dan gaan we door naar, even kijken. De voorzitter van de wijkraad Burgwal. Is die aanwezig? De heer Wijles, gaat u zitten, u krijgt ook weer drie minuten. Gaat uw gang, rechter knopje indrukken alstublieft.

De heer Wijles: Dag, ik ben Aad Wijles, voorzitter wijkraad Burgwal. En wij maken ons grote zorgen over de toekomst van het sportcentrum de Hagedis. Zoals we al hebben gehoord, de eigenaar wil het pand verkopen en wel tegen de hoogste prijs. En de wijkraad Burgwal heeft in 2017 al aandacht gevraagd voor deze situatie met de wijkraden Scheepmakersdijk en Amsterdamse buurten opnieuw in het afgelopen voorjaar. Gelukkig heeft het college van Haarlem in 2018 aangegeven dat de bestemming maatschappelijke doeleinden wordt gehandhaafd en dat ze niet meewerken aan een wijziging van de bestemming. Dus dat is hartstikke mooi al. Maar dat blijft een slepende kwestie, de huur van het sportcentrum de Hagedis opgezegd en de eigenaar wilt nog steeds de hoogste prijs. En dat terwijl het pand in 2006 gekocht is met de bestemming maatschappelijke doeleinden om er een sportfunctie in te starten. Tegen een bedrag van, let op, 282.500 euro. Met de huidige marktprijs bij maatschappelijke doeleinden kan een goede winst gemaakt worden bij verkoop van het pand. Toch is het niet genoeg. Het moet zonder huurder opgeleverd worden, zo lijkt de eigenaar Combiwel vastbesloten. Dit scheidt veel onrust bij sportcentrum de Hagedis, maar ook bij de gebruikers van de sportvoorziening, bewoners in onze wijken. We hebben dus begrepen, net zoals daarstraks al werd gezegd, dat Stadsherstel het wilt kopen. En dus ook een mooie gelegenheid om de Hagedis daarin te behouden. En dan is het wel vreemd dat een organisatie die zich inspant voor de collectieve leefbaarheid van de stad, eigenaar Combiwel Amsterdam, in een andere stad, Haarlem, eenzelfde organisatie, de Hagedis, om zeep helpt om de hoogste opbrengst voor het pand binnen te halen. Nota bene een ex pand van de gemeente. Terwijl een oplossing voor handen is met Stadsherstel. We doen daarom een dringend beroep op de gemeente om zich in te zetten voor het goed behoud van de maatschappelijke voorzieningen in onze wijk en

dringen op een bemiddelende rol aan bij de eigenaars van het pand Haagstraat 13 om de onrust rond het sportcentrum en de onrust voor onze bewoners, om daar een einde aan te maken. Dank u.

De voorzitter: U ook bedankt. Nog commissieleden met vragen? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, omdat er verschillende keren de nadruk wordt gelegd op: het wordt verkocht en dan ook nog voor de hoogste prijs. Is dat cruciaal? Er borrelt nu bij mij de gedachte op: als die prijs lager was, en ik hoor net dat er arme en ook rijke mensen in de buurt wonen, is er nog gedacht om zelf die sportschool te kopen voor een ander bedrag?

De heer Wijles: Net voor de vergadering hadden wij het daarover. Maar aankopen is een, maar dan moet je het nog exploiteren en beheren. En dan begin de narigheid meestal voor degenen die het hebben gekocht. Dus we hebben het even geopperd net, maar nog geen echt reëel alternatief vinden we dat.

De heer Van den Raadt: Dus dan moet de vraag straks aan de wethouder zijn van: als het gekocht wordt door mensen die hart voor de zaak hebben en de buurt, wethouder, wat bent u dan bereid voor duit in het zakje te doen.

De heer Wijles: Als dat alternatief er is. Maar de andere is, het zou mooi zijn als het aan Stadsherstel wordt verkocht.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nou, dank u voor het inspreken. Dan gaan we door naar de voorzitter van de wijk Scheepmakersdijk. Ik neem aan dat de heer Diederik daar plaats gaat nemen? En die weet hoe het werkt. U krijgt ook weer drie minuten, gaat uw gang.

De heer Diederik: Dank u wel. Ik kan de rest wel overslaan, alles is al gezegd natuurlijk. Maar ik probeer even nog het cement ertussen nog even aan te brengen. Zoals gezegd is: ik ben voorzitter van de wijk Scheepmakersdijk. We hebben samen met Amsterdamse buurten, die ook aanwezig is, en met het Burgwal samen dit opgezet om dat voor elkaar te krijgen. Want in alle wijken is geen sportschool. Op de vraag van Sander even duidelijk van: is er nog op een andere plek ruimte? De koepel bijvoorbeeld, ik zeg hem zelf maar even zo. Maar dat hoor je straks of dat überhaupt nog doorgaat. Ik noem maar even een paar dingen die ik ge highlight heb. Laagdrempelig, bereikbaar, accommodatie brengt mensen met verschillende pluimage bijeen. Jong, oud, statushouders, dat heb ik nog niet gehoord. Die waren er van de week nog. Groepjes van 15 mannen en vrouwen bij elkaar en door elkaar die alle oefeningen mee doen. En dat is twee – drie keer per maand. Dat vond ik ook wel een goede. Er is al gezegd hoe dat allemaal gaat met die sociale mensen bij elkaar. Revalideren, dat heb ik nog niet gehoord. Dat gebeurt ook, mensen die revalideren en herintreden in de maatschappij, gebeurt daar ook. Sociale factor is zeer van belang. Heb ik ook nog niet gehoord, mede door de aanwezigheid en prettig deskundig personeel die begrip tonen voor elke bezoeker van deze sociale groep. Daardoor is dat geborgd. Dat van Combiwel is wel genoemd. Ik heb dat even nagezocht op de website van Combiwel, ik raad jullie dat allemaal ook even aan om te doen, bij het kopje eigen vermogen. Dat is wel interessant. 2017-2018 was het eigen vermogen iets meer dan 3 miljoen. En ze hebben toen een verlies gemaakt van een ton of 5. Dus er is gewoon geld, ze hebben dat geld niet meer nodig zou je zeggen. Iets anders is, staat er ook in, is dat ze grote subsidies van de gemeente Amsterdam krijgen. Ik vind het een beetje vreemd als ze en subsidies krijgen en dan ook nog eens een keertje hier Equosol de poten willen uitdraaien. Ik begrijp dat niet, ik vind dat niet wenselijk en ik begrijp daar helemaal niks van. Het is ook heel raar, dat is al gezegd net, dat zo'n sociale instelling de andere sociale instelling een poot uit wilt draaien. Dat is echt ongehoord. Kijk even op die website hoe goed en mooie ze allemaal zijn, het is schandalig. Dus wat zou je

kunnen doen, de wethouder heeft al gesprekken gevoerd natuurlijk met de partijen. Ik zou zeggen: doe dat nog een keer. Samen met Equosol en Combiwel. En ja, het moet toch op het gevoel gespeeld worden. Combiwel kan niet maken om daar voor een tonnetje meer dat er uit te willen persen. Dus gewoon Stadsherstel moet dat overnemen en als iedereen even 10 duizend euro lapt vanavond, dan hebben we dat verschil ook gehad. Oké, 8 duizend euro neem ik ook genoeg mee, als je maar betaalt. Ik heb daar verder nou niets aan toe te voegen, want mijn vorige sprekers die vond ik allemaal fantastisch, dus even deze paar punten nog extra. Dank u wel.

De voorzitter: Maar u heeft nog wel een vraag van mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, ik hoor ook heel veel met gemeente Amsterdam. Heeft u hier ook al gesprekken met de gemeente Amsterdam over? Omdat die natuurlijk subsidie zou geven aan Combiwel. Dus is de gemeente Haarlem ook in gesprek met de gemeente Amsterdam?

De heer Diederik: Nou nee, maar als dat zou moeten zou dat kunnen natuurlijk. Kijk, het gaat via de ene club naar de andere. Want Haarlem Effect, die zit er natuurlijk ook bij. Haarlem Effect is weer onderdeel, of omgekeerd moet ik zeggen, van Equosol. Die zitten hier niet aan tafel, maar dat is ook een grote Haarlemse organisatie. Dus ja, daar zou ook iets mee kunnen gebeuren. Het is vreemd dat elke stad zijn eigen verlangens verdedigt, misschien begrijpelijk, maar ik denk dat je dit even boven de stad uit moet tillen. En dan heb ik het nu over Amsterdam, hè.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand met een vraag? Voor de rest allemaal duidelijk, dank u wel voor het inspreken. Dan een heel ander punt. Dat is de heer Van Wonderen, die zit al naast de microfoon, dus ik wil u vragen achter de microfoon te gaan zitten. U krijgt weer 3 minuten, gaat uw gang.

De heer Van Wonderen: Goedenavond allemaal. Geachte leden van de raad, wethouder. Onze samenleving bestaat uit verschillende samenstellingen en daar zijn de volkstuinen onderdeel van. We krijgen nu natuurlijk heel iets anders, hè. Op die tuinen recreëren mensen van jong tot oud, maar ook gehandicapten die ofwel zelf tuinieren ofwel onder begeleiding. En ook vanuit de verzorging van de Scholtehof, Schalkweide en Aldehuis hebben we regelmatig op onze volkstuincomplexen visite. Stichting Zonnebloem zes – zeven keer per jaar. De volkstuinvereniging ZWN heeft dagelijks bestuurd van meervoudig gehandicapte kinderen van het op korte afstand gelegen duinhuis. In het jaar van toegankelijkheid dacht onder andere VTV ZWN om een aanvraag voor een invalidetoilet in te dienen, waar wij tevens de aanwezige toiletgroep gerenoveerd kon worden. Deze aanvraag is afgewezen op het grond van het feit dat de volkstuinen niet tot de openbare ruimte behoren en de opstallen eigendom van de vereniging zijn. Nou, dat is juist. Maar diezelfde gemeente stelt in het contract wat zij met de vereniging hebben afgesproken groot voorstander te zijn van het openstellen van het complex voor niet-leden, om het multifunctioneel gebruik te vergroten. Dat doen de verenigingen met alle plezier, dus komen er ook gehandicapten. Twee volkstuinen in Haarlem hebben een aantal jaren geleden al een invalidetoilet met gemeentelijke subsidie geplaatst, van de overige drie staat Nooitrust in de ontwikkelzone Zuid-West te verplaatsen, dus daar houden we even een slag om de arm. Maar de VTV's Poeldepolder, Vreugde en ZWN willen graag in aanmerking komen voor een subsidie. Uitgaande van het feit dat de tuinen zich niet in de openbare ruimte bevinden, maar de tuinen wel een openbare functie vervullen, lijkt het ons dat de aanwezigheid van een invalidetoilet zeker op zijn plaats is. Ik doe een verzoek aan de commissie samenleving om voor beide verenigingen een geldelijke oplossing te vinden zodat het plaatsen van een invalidetoilet mogelijk is. De zelfredzaamheid van de tuinders zal de prijs zeker gunstig beïnvloeden. Dank u wel.

De voorzitter: U ook bedankt. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Meneer Van Wonderen. Binnen uw volkstuintencomplex, heeft u dan zelf niet behoefte aan een invalide toilet voor uw eigen leden van de vereniging?

De heer Van Wonderen: Let op, ik stelde in mijn verhaal dus dat er inderdaad ook invalide mensen en gehandicapte mensen op de tuinverenigingen komen. En die tuinverenigingen hebben ervoor gezorgd dat je op ongeveer tafelhoogte afstand een bak, of iets hoger, dat hangt van de rolstoelen af, dat ze daarin kunnen tuinen. Dus je hebt zeg maar zulke bakken en daarin kunnen ze zelfs plantjes zetten, enzovoort. Dus die zijn er al. Maar dat ging toentertijd allemaal nog net met de oudere toiletten. Alleen nu komen er veel meer mensen op rolstoelen en andere middelen, en die zijn wat breder en zwaarder en kunnen moeilijker draaien in de hal en dat soort dingen. Dus we zaten al met het probleem en daarom hebben we het ook aangevraagd. Alleen het is afgewezen in de, u hoorde het al, de openbare ruimte. Daar vallen we dus niet onder en dat is in de SOR dus vastgelegd. En de toegang tot de tuinen buiten het hek, dat valt wel onder de openbare ruimte, hebben we ook ons best al voor gedaan, is ook aangehoord en een positieve reactie op geweest.

De voorzitter: De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Ik begrijp dat u ook uw toiletgroep wilt verbeteren. Dus u gaat ook eigen geld erin stoppen. Kunt u zeggen hoe hoog het bedrag is van de subsidie die u heeft gevraagd. En is het wellicht als subsidie niet mogelijk, om wat voor reden dan ook, is wellicht een lening voor u ook een optie. Want de gemeente heeft geloof ik wel wat fondsen voor dingen, dat het voor u misschien wel te brengen is.

De heer Van Wonderen: Zal ik dat vragen aan de voorzitter die naast me zit?

De heer ...: De subsidie die is aangevraagd, daarvan weet ik niet het bedrag. Ik dacht dat er eerder toiletten zijn geplaatst en dat dat rond de 15 duizend euro was.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Misschien is het toch dezelfde vraag: heeft u ook fondsen benaderd?

De heer Van Wonderen: De tuinverenigingen hebben geen fondsen benaderd. U moet het zo zien, het is net een gemeente, zo'n tuincomplex. We moeten dus echt zelf alles doen. Handhaven, bouwen, toezicht, paden, enzovoort. Alles binnen het hek. En vandaar dus dat het ook niet onder de openbare ruimte valt. Maar dat is echt zelf en we moeten daar ook een klein beetje voor sparen dat we iedere keer alles goed kunnen onderhouden. Alleen nu loopt het even uit de hand met zo'n toilet, want daar lopen de kosten natuurlijk wel erg omhoog. Maar dan zou ik zeggen: ik stel voor laten we eens even goed overleggen een ochtendje of een uurtje, wethouder of ambtenaren.

Mevrouw Steyger: Nou, het was een poging, onhandig van mij, om mee te denken. Omdat er ook veel fondsen zijn die dit soort maatschappelijke doelen wel willen ondersteunen. Maar misschien kan de wethouder daar ook nog iets in betekenen.

De voorzitter: Ik zag een vinger bij de heer El Aichi, of niet? Nee, o. Dan de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou ja, kijk, in het kader van meedenken vind ik het eigenlijk wel logisch dat u zegt: op het moment dat er vanuit de gemeente of vanuit dat huis wat er in de buurt zit, waarvan veel mensen met een

handicap uw kant op komen, dat ook bijvoorbeeld naar dat huis wordt gekeken. Als er veel gebruik gemaakt wordt van uw tuinen, of misschien van daar nog wat financiering vandaan zou kunnen komen. In ieder geval denk ik dat het goed is om de business case nog eens helemaal te maken en ook dat de wethouder daar ook nog eens goed naar kijkt. Dus om te kijken wat daar mogelijk is. Want als het om 15 duizend euro gaat, wat ik hoorde, misschien iets meer, dan zouden we daar toch met zijn allen moeten kunnen uitkomen.

De heer Van Wonderen: Uit Duinhuis dus, waar die zwaar gehandicapte kinderen komen. U weet, dat kost bergen met geld. En het is een beetje genant om daar aan te kloppen, laat ik dat zo even zeggen heel netjes. Zij moeten zo veel geld en zo veel activiteiten en verzorging besteden. Het zijn meervoudig gehandicapten, dus niet alleen dat ze niet goed kunnen lopen ofzo. Maar ook hun brein vertoont vervelende verschijnselen. En als je dus die kinderen ziet en ze komen bij zo'n bakje met bloemen. En dan ruiken ze, dat vermogen hebben ze dan wel, en dat gelaat. Ik nodig eigenlijk de hele commissie eens een keertje uit om te komen kijken.

De voorzitter: Dat lijkt me leuk. De heer Van Kessel, laatste vraag.

De heer Van Kessel: In ieder geval eventjes voor de duidelijkheid. Mijn punt was niet om het geld daar weg te halen, maar was juist om te kijken. Want dat zou misschien een weg kunnen zijn via waar subsidies misschien wel daar terecht kunnen komen. Maar uiteindelijk is misschien wel iets wat goed is dat daar integraal naar wordt gekeken door de wethouder. En nogmaals, als het om zo'n klein bedrag gaat, dan zouden we daar met zijn allen toch uit moeten kunnen komen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Een vraag eigenlijk. Bij sportkantines weet ik dat er altijd wel een invalide toilet aanwezig is. Volgens mij is de gemeente daar verantwoordelijk voor. En wat nou het verschil is dan met een clubhuis van een volkstuinvereniging, daar ben ik wel benieuwd naar. Want de verenigingen betalen wel voor de huur, maar eigenlijk zet de gemeente het clubhuis neer. Dus kunnen we daarin ook wat ...

De voorzitter: U kijkt naar de wethouder, maar u moet het aan de heer Van Wonderen vragen.

De heer Van Wonderen: Nou, we schakelen weer even terug. Ja, wij vallen niet onder openbare ruimte en de verenigingsgebouwen zijn van de verenigingen zelf. Daar heeft de gemeente nooit geen cent in gestoken. Echt, de gemeente en je ziet een volkstuin, je kan het zo een op een verplaatsen. We zorgen overal zelf voor.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: U denk natuurlijk: ik ga wat zeggen over die invalidetoiletten, dat is mijn vaste onderwerp. Maar ik moet het in een vraag stellen. Dus ik stel het in de vraag: weet u hoe veel respect ik ervoor heb dat u hier komt. Want u doet dingen terwijl u niet in de openbare ruimte zit en u zorgt wel voor die gehandicapte kinderen dat ze daar een leuke dag hebben. En hoe triest ik het vind dat u hier eigenlijk moet komen bedelen voor 10-15 duizend euro en dat de gemeente zich gaat houden aan allemaal vage regels. Begrijpt u mijn verbazing.

De heer Van Wonderen: Ik begrijp uw verbazing. Het ligt misschien ook een beetje aan de volkstuinters zelf dat we niet meer naar buiten treden om aan te tonen wat we doen. Maar het is nou eenmaal zo. En eerlijk is eerlijk, jullie hebben de regels aangenomen dat we niet bij de openbare ruimte horen. Ik heb een uiterste

poging gedaan om de toegangen wel bij de openbare ruimte te krijgen en daar heeft uw voorzitter zijn best voor gedaan om dat ook budget voor mogelijk los te krijgen. Maar ja, nu zijn we dus bij de tuinders zelf en misschien ligt het ook een beetje aan onszelf.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ik ga het afronden. Dank voor uw bijdrage. Het zal beslist wel een vervolg krijgen, denk ik, hoop ik. We gaan door naar de volgende. We hebben nog een spreker als laatste, dat is mevrouw Terpstra. Is die aanwezig? En dat gaat over doorstroomrecht, meen ik, van het onderwijs. Gaat uw gang.

Mevrouw Terpstra: Hallo, goedenavond. Het gaat inderdaad over doorstroomrecht. Het is namelijk op dit moment het uur U voor een grote groep 4 mavo leerlingen in Haarlem. In januari 2017 heeft staatssecretaris Sander Dekker een brief naar de kamer gestuurd waarin hij zei: de doorstroom zonder beperkingen van kinderen van 4 mavo naar 4 havo, per 1 mei 2019 te regelen. Ik citeer: leerlingen die in het schooljaar 2019-2020 overstappen van het vmbo naar de havo moeten van een nieuwe wet gebruik kunnen gaan maken. In de tussentijd gaat Dekker in overleg met de vo raad. Scholen vragen om nu al een zevende vak aan te bieden aan leerlingen die willen doorstromen naar het havo. En verderop staat: ik wil scholen, zowel vmbo als havo, oproepen om vanaf nu de doorstroommogelijkheid voor leerlingen in het vmbo-tl naar de havo verder te verbeteren door meer samen te werken om de curriculumkloof te overbruggen en aan de toelating tot aan het havo geen onnodige eisen te stellen. Verschillende Haarlemse leerlingen hebben vervolg gegeven aan de oproep van de staatssecretaris en een extra vormend vak gevolgd, ervanuit gaande dat er verder geen aanvullende eisen meer zouden worden gesteld. De wet is echter nog niet door de Tweede Kamer. Ik heb hier gister overleg gehad met de griffier van de commissie onderwijs van de Tweede Kamer, Eveline de Clair. Ik belde haar gewoon op en toen nam ze op en ze is meteen erachteraan gegaan. En ik heb vanavond gehoord dat ook Paul van Menig, van D66, ermee bezig gaat om te kijken wat er in de Kamer aan kan worden gedaan. Mevrouw De Clair zag ook meteen dat er een fout was gemaakt. Omdat eerst is beloofd dat het per 1 mei geregeld zou worden. En nu blijkt dat het pas per 1 januari 2020 in zal gaan. Dat betekent dat alle mavo leerlingen die een zevende vak hebben gevolgd, en die ervanuit gingen dat er geen extra eisen zouden worden gesteld, nu tussen wal en schip vallen. Want de scholen van Dunamare in Haarlem hebben de schouders aaneengesloten en zij eisen een 6,8 van de leerlingen om door te kunnen stromen naar de havo, terwijl dus destijds in 2017 Sander Dekker heeft gezegd dat er geen eisen meer mogen worden gesteld vooruitlopend op deze wetgeving. Ik heb de rector van het Cornitlyceum, mevrouw Nelie Groen, gevraagd wat het beleid van het Cornit is. En ze zei dat de school nu een eigen toegangsbeleid kan bepalen. Maar dat gebeurt dus niet, want ze vervolgt zelf dat er regionale afspraken zijn gemaakt en dat ze zich daaraan wilt houden. Deze situatie is nu vooral zo wrang omdat het vaak gaat om leerlingen van 16 of 17 jaar die nog leerplichtig zijn en die kunnen ook niet naar de VAVO.

De voorzitter: Mevrouw Terpstra, kunt u tot afronding komen. De drie minuten zijn voorbij.

Mevrouw Terpstra: Nou ja, ze zouden dus alleen een mavo diploma met een extra vak nodig hebben. Maar mijn vraag is dus nu of de gemeenteraad met de scholen, of de wethouder de scholen kan oproepen om zo snel mogelijk helderheid te verschaffen aan deze leerlingen. Zij moeten namelijk nu bepalen of ze wel of niet examen doen in het zevende vak en zij moeten nu weten of ze door kunnen stromen naar de havo of toch een mbo studie moeten doen. Het ministerie heeft ze een worst voorgehouden en die wordt nou weggetrokken. In Amsterdam is de situatie anders, daar zijn wel scholen. En leerlingen uit Haarlem zouden dus naar Amsterdam moeten gaan om wel door te kunnen stromen. En ik denk dat we dat als Haarlemmers niet moeten willen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik zou deze vraag graag in een rondvraag aan de wethouder willen stellen, dan hebben we daar ook gelijk antwoord op.

De voorzitter: Dat is helemaal goed, dan houden we die voor zo meteen. Geen vragen meer aan mevrouw Terpstra? Er gaat zo meteen een rondvraag richting de wethouder dus.

Mevrouw Terpstra: Dat is wanneer?

De voorzitter: De wethouder die erover gaat, die is er nu niet. Dus het wordt aan een wethouder gevraagd en de beantwoording zal dan ergens een keer schriftelijk gaan komen. Maar hij wordt wel vandaag gesteld.

Mevrouw Terpstra: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Nou, u ook bedankt voor het inspreken. Dan gaan wij snel door naar punt 11, dan verzoek ik wethouder Snoek naar binnen te komen. En wij gaan het hebben over het vaststellen van een startnotitie Sporthal Sportweg, het verhogen van het krediet en de aanvraag van een voorbereidingskrediet. Ik heb even twee mededelingen omtrent dit punt, in het raadsstuk wat was bijgevoegd was een foutje ingeslopen, op pagina zes vindt u een tabel waarin de twee IP-posten waren omgedraaid, maar de verkeerde informatie was al aan het begin van de week vervangen. Tweede mededeling is dat dit punt bevat twee geheime bijlages en nou ja, waar de twee varianten worden vergeleken, twee verschillende varianten en een tweede met het overzicht van het voorbereidingskrediet. De vraag is van: kunt u dit stuk behandelen zonder de geheime bijlages erbij te betrekken, want als u dat echt over de zaken in de geheime bijlages wil hebben, dan zullen wij een besloten vergadering moeten houden. Dus, sorry?

De heer Visser: De hoofdcijfers staan volgens mij gewoon in het stuk, dat zijn alleen maar detailcijfers.

De voorzitter: Alles wat in het stuk staat, kunt u natuurlijk gewoon benoemen, maar alles wat niet in het stuk staat en wel in de bijlages, daar zou ik heel erg voorzichtig mee zijn en eigenlijk al helemaal niet benoemen, dus, nogmaals de vraag: kunnen wij het behandelen zonder het over de bijlages te hebben? Ja? Dan gaan we starten met de behandeling zonder bijlages, ik zal even nog voorlezen waar het over gaat. Omdat de eigenaar van de Beijneshal de huur heeft opgezegd per 1 juli 2021, is er voor de huidige gebruikers van de sportzaal op korte termijn een nieuwe sporthal nodig en het college stelt voor een nieuwe sporthal te realiseren gelegen tussen de achterzijde van Het Schoter en de woonflat Parksight in Haarlem Noord. Voor dit project is een startnotitie opgesteld, met daarin de uitgangspunten en randvoorwaarden. Het college legt u als raad uiteindelijk een aantal besluitpunten voor. Deze gaan bijvoorbeeld over het vaststellen van deze startnotitie, de gronden voor geheimhouding te bekrachtigen tot een bepaalde periode en het beschikbaar stellen van een aantal kredieten. Voor wat betreft dit laatste, het college stelt voor een aanvullend krediet van 5 miljoen beschikbaar te stellen en een voorbereidingskrediet van 1,6 miljoen. Tot slot stelt het college aan de raad voor te kiezen voor de uitwerking van variant twee. Dit is ook weer een adviespunt, dus wij gaan hierover besluiten. Wie mag ik het woord geven? De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. Nou, wij hebben het vaak over sport de laatste tijd. Ik kan nu ook weer de zin uitspreken van: natuurlijk moet deze sporthal er zo snel mogelijk komen. Een zin die ik vorige week ook uitsprak, maar dan over de Phoenixstraat, dus daarover geen misverstanden. En het krediet is, wat ons betreft, in principe ook akkoord, waar wij wel echt vragen bij hebben is de varianten. Want als ik dan kijk naar variant twee versus variant drie, waarom het dan niet variant drie wordt. Nou, qua bedragen is het eigenlijk niet echt een verschil, qua parkeren, daar is een dingetje, maar dat is sowieso een dingetje en wij gaan dat

hele gebied ontwikkelen en wij moeten sowieso ergens in het gebied een parkeeroplossing vinden en als dat een gebouwde oplossing wordt, nou, dan maakt het aantal ook niet zoveel uit. Volgens mij is parkeren, wat hier als minnetje staat, niet per se een minnetje, dus dan blijft het btw-verhaal over. En als ik dan naar het btw-verhaal kijk, vind ik dat eigenlijk niet overtuigend, want er wordt gesproken over het verschil tussen 10 en 12% en dat heeft te maken met extra functies voor ergotherapie, fysiotherapie, huisarts, maar ja, als dat dan 12% is, misschien kan je wel iets schuiven, misschien kan je wel afspraken maken met de belastingdienst, dat je zekerheid vooraf krijgt en als dat nou het enige was en bij die anderen hebben we dat risico van btw niet, maar als je dan in het stuk kijkt, zie je dat je ook bij variant twee gewoon keihard het btw-risico hebt. Daar wordt in het stuk keihard voor gewaarschuwd en dat is een veel groter bedrag. Dus eigenlijk zijn de risico's bij variant twee en drie aanwezig, alleen is het bij variant 3 een klein extra risico, maar dat is misschien best wel op te lossen en als ik dan kijk hoe weinig ruimte wij in Haarlem hebben en hoe zuinig wij met de ruimte om moeten gaan en wij hier misschien een integrale voorziening kunnen doen, met de fysiotherapie enzo erbij, ja, als hier die fysiotherapie niet komt en die huisartsenpraktijk, dan moet hij ergens anders, dat gaat ook weer ten koste van iets en hier is het ruimtelijk goed inpasbaar, het is zelfs een mooie combinatie, dus ja, ik vind eigenlijk de argumentatie te zwak om nu te zeggen van: nee, variant drie doen wij niet. En wij hebben wel haast, dat snap ik, maar dan denk ik van: nou, oké, tempo dan, maar gewoon aan de slag, er moet nog heel veel uitgewerkt worden, maar wat ons betreft, kan het gewoon variant drie worden, als wij maar zorgen dat, nou, die 12% misschien wat vanaf geschroefd wordt, dat het toch 10% wordt. Daar is vast wel iets voor te bedenken of dat je afspraken maakt daar met de belastingdienst. Dus voorzitter, wat ons betreft, variant drie.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart Voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Op zich is Hart voor Haarlem pro sport, dus niet tegen de investeringen om sportbeoefening te stimuleren. Echter deze extra investeringen komen uit het investeringsbudget Sport en Onderwijs en gaan ten koste van andere investeringen. Dus het is reallocatie van middelen en geen nieuw geld. De hogere kosten komen deels door de sterk gestegen bouwkosten. Daar zullen wij wel, daar hoor ik de hele avond al, dat dat iedere keer meespeelt met alle investeringen die wij met bouwen doen. De nieuwe hal vervangt de Beijneshal en de oude gymzalen van Het Schoter. Daarnaast is een uitbreiding in verband met de groei van Het Schoter en de beoogde groei van de volleybalclub Spaarnestad en andere binnensporten elders in de stad. Daar waar capaciteit dan vrijkomt, zou volleybalvereniging Spaarnestad in de nieuwe hal haar volleybalactiviteiten kunnen doen. Wat ik opmerkelijk vind, is dat volleybalclub Spaarnestad hier geen enkele eigen bijdrage blijkt te leveren en het is wel dat bij andere sporten vaak dan ook de sportverenigingen zelf nog wel eens een bijdrage in de investeringen zouden doen. Hoe zit dit als de volleybalclub topsport wil beoefenen? Ook wordt gesproken over topsport, terwijl de volleybalclub geen topsport beoefent. Ongetwijfeld wel wedstrijd sport, maar dat is volgens mij toch wel wat anders. Met andere woorden, ik zou de vraag willen stellen wat topsport precies dan inhoudt? En hoeveel extra kosten er gemaakt moeten worden om het complex topsportwaardig te maken, terwijl er geen topsport in zicht is? Tot slot zou ik nog willen weten wat de exploitatie van de hal zou zijn en wie die gaan betalen?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Op zich ziet het er uit als een prima plan en GroenLinks kan zich in eerste instantie vinden in variant twee, maar wij zijn ook wel benieuwd naar het verhaal over variant drie. Echter, dit is niet de eerste keer dat ik dit ga zeggen: net als over de sportvelden heb ik hier nu ook weer het gevoel, dat, wij worden weer geconfronteerd met een plan met een enorme tijdsdruk en dit plan moet ook weer nu worden uitgevoerd, anders zijn er weer grote consequenties en het zou fijn zijn om het in de

commissie een keer over plannen te kunnen hebben, waar wij wel de tijd over hebben om een keer een goede discussie aan te gaan, dat we eventueel dingen kunnen veranderen, een mogelijkheid om even na te denken: hoe gaat het er over? Het zou fijn zijn dat wij dat ook een keertje kunnen doen en wij weten nu ook al dat die tijdspeling, dat wij die waarschijnlijk niet gaan halen, dus kunnen wij daar ook een inschatting over maken wat het dan ook betekent qua planning, qua begroting, qua kosten, laten wij het van tevoren goed gaan regelen, zodat wij niet aan de achterkant weer een tekort tegen komen. Ja?

De voorzitter: Interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dat is allemaal heel mooi en dat ben ik eigenlijk ook ontzettend met u eens, alleen de vraag is het natuurlijk wel: GroenLinks heeft al vijf jaar lang in het college gezeten, dus hoe vaak heeft de GroenLinks-fractie hier een punt gemaakt bij de eigen wethouders, mevrouw?

Mevrouw Timmer-Aukes: Volgens mij is GroenLinks niet, heeft geen wethouder Sport, maar wij hebben het wel, natuurlijk begroting, dat zit bij alle wethouders en daar maken wij ook, denk ik, met iedereen steeds een punt van, maar het college voert uit en de uitvoering, dat ligt dan ook, ja, wij controleren het college daarop en daarom dat wij ook nu zeggen en ook weer een punt maken van de begroting, dat zullen wij ook blijven doen.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Maar, dus u maakt nu dit punt, maar mag ik hieruit concluderen dat u er verder geen conclusies aan verbindt? Dus u zal wel gewoon verder instemmen en het zijn eigenlijk krokodillentranchen?

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik wilde dat allemaal net verder in mijn betoog, dus dank u wel. Waar het hier om draait, is weer van enorme tijdsdruk en er moet gewoon iets gedaan worden. Door al die miljoenen, want wij hebben het gewoon over miljoenen, uit IP's te dekken, ontstaat er weer andere ruimtes, waardoor dus weer projecten niet kunnen uitbreiden en wij zouden dus ook graag precies willen weten wat die gevolgen dan zijn om van daaruit dan verder te kijken. Kunnen wij hier een herprioritering van krijgen? En ook van, het is een miljoenenoverschrijding, het is weer ook over begrotingen, wat wilde ik nog meer zeggen? Ja, en als laatste, ik ben het andere punt even kwijt, wil ik ook nog een puntje maken over toegankelijkheid natuurlijk. Ik neem aan dat deze sporthal volledig toegankelijk zal zijn voor zowel mensen met een fysieke als een psychische beperking, om te kunnen, om naar binnen te kunnen gaan, maar ook om een sport te kunnen beoefenen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Wij staan kritisch tegenover het voorgestelde aanvullende krediet van 5 miljoen, die bovenop de geraamde 5 miljoen komt voor de bouw van een nieuwe sporthal in het Noordersportpark. Om aan de extra 5 miljoen te komen, stelt het college voor om 1,11 miljoen bij het investeringsprogramma onder Huisvesting weg te halen en 3,9 miljoen bij het investeringsprogramma Sport. Wij vragen ons af wat er nu niet gebeurt, dit collegevoorstel tot bijna 4 miljoen bij de Sport weg te halen om de hal te financieren. Graag antwoord van de wethouder hierop.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. In aanvulling op de vragen, die allemaal al gesteld zijn, eigenlijk toch een punt over een onderwerp wat nog niet ter sprake is gekomen en dat is het parkeren. Er wordt

gesteld dat er mogelijk aanvullende kosten van 1 miljoen moeten zijn voor 60 parkeerplaatsen, maar dat daarover nog geen beslissing kan genomen worden, omdat de ontwikkelvisie nog niet gereed is. Dan toch vraag ik mij af waarom die 1 miljoen niet ingeboekt is en op welke wijze deze wethouder kan verzekeren dat de omwonenden en de gebruikers van de sporthal, toch goed zullen kunnen parkeren op momenten dat deze sporthal gebouwd wordt, een sporthal waar wij overigens verder positief tegenover staan, mede gelet op het feit dat het de inwoners daar in de buurt en de volleybalvereniging goede sportfaciliteiten geeft, maar dat het ook ruimte vrijmaakt op andere plekken in de stad om daar ook nog meer aan sport te doen en wat ons betreft, is dat een goed initiatief, alleen het parkeerpunt is voor ons wel een zorgpunt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn het met de vorige sprekers eens. Wat de PvdA betreft, kan die sporthal er komen. Er zijn wel een paar problemen die moeten worden opgelost. Deze sporthal wordt gebouwd om de groei van de stad ook op dit gebied te faciliteren. En dan blijft de parkeerfaciliteit achterwege. Dat kan voor onze ook uit het fonds 'Groei voor de Stad' komen. Er wordt hier veel geld voor sport uitgegeven. Dan moet dat ook gelabeld worden. Je zou verder nog een punt kunnen maken van het feit dat het verschuiven van sportaccommodaties van sportverenigingen naar deze nieuwe te bouwen accommodatie ook betekent dat er ruimte vrijkomt in allerlei andere sportzaaltjes, die niet worden afgebroken en je zou dus kunnen zeggen: de opbrengstderving daar zou ook in kaart moeten worden gebracht. Wij treffen in dat stuk helemaal niets aan over de dekking daarvan. Waarom wij dat een punt vinden? Omdat je gewoon nu meer geld geeft aan een grotere capaciteit en je ook de kosten van die capaciteit, die je op het oog niet gebruikt, in rekening moet brengen en niet straks als verrassing voorgeschoteld kunt krijgen. Nog iets? Ja, deze hele ontwikkeling heeft te maken met de ontwikkeling in de Orionzone. Wij zijn voor een aanpak, die onmiddellijk uitgaat van een gezamenlijke aanpak, dus die parkeerbehoefte moet eigenlijk bij de bouw van de hal al duidelijk liggen en niet vooruit worden geschoven. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Het CDA kiest voor variant twee en stelt hiervoor een aanvullend krediet beschikbaar. Wat ons betreft, kunnen wij de startnotitie vaststellen, maar zouden graag van de wethouder willen weten, hoe het zit met de bouw van de turnhal. In het coalitieakkoord staat vermeld dat deze gerealiseerd gaat worden. Zoals u weet, moeten de activiteiten van de turnhal afwijken naar een noodlokaal. Het zou mooi zijn als de sportclub HLC weet waar zij aan toe zijn. Graag uw reactie hierover. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel. Actiepartij wil graag, of kiest voor variant drie, want wij denken dat inderdaad in lijn met wat ChristenUnie ook zei, dat wij de schaarse ruimte, die wij hebben, zo goed mogelijk moeten gebruiken hier in Haarlem en wij missen eigenlijk ook een beetje in de cijfers, waar wij het niet over hebben, dat er ook inkomsten zijn, als er een voorziening komt voor fysiotherapie en huisartsen en gek genoeg wordt daar helemaal niet over gesproken en je zou ook nog kunnen denken dat het de levendigheid van het gebiedje ook nog wat vergroot, als er wat voorzieningen gekomen, dus het lijkt ons helemaal niet zo verkeerd en misschien niet meteen, maar dat zou dan ook gefaseerd kunnen, misschien kan dat dan later nog, dus wij begrijpen niet zo goed waarom die variant niet wordt overgenomen door het college?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, sorry, mevrouw Eckhard.

Mevrouw Eckhard: Dank u, voorzitter. Wij willen ook graag variant drie uitgewerkt zien, meer uitgewerkt zien, voor de rest heb ik nog wel een mening over die btw, maar dat is wel heel technisch ingewikkeld, dus laat dat maar zitten, maar ik wil nog wel even: er komt ook een opbrengst bij variant drie, maar ik vroeg mij ook af of het duurzaam gemaakt kan worden, het gebouw, dat er zonnepanelen op komen te liggen, misschien nog wat andere maatregelen, waardoor het misschien ook wat meer opbrengt?

De voorzitter: Dank u wel. Nu wel mevrouw Çimen. Gaat uw gang.

Mevrouw Çimen: Nu wel, inderdaad. Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, inhoudelijk vindt mijn fractie dit een mooi plan en is de voorgestelde sporthal multifunctioneel inzetbaar, van breedtesport tot topsport, hartstikke mooi natuurlijk. De sporthal biedt mogelijkheden voor sporters, voor leerlingen van Het Schoter en de omgeving en mede daarom zouden wij ook graag de afweging horen waarom er is gekozen voor variant twee in plaats van drie, zoals ook de collega's hier hebben aangegeven? Ook worden er duurzaamheidsmaatregelen genomen en een fietsenkelder om overlast voor de buurt te voorkomen en die mensen daar dus ook echt hun fiets kwijt te laten kunnen. Maar dan over het proces en de financiën. Er is al aan gerefereerd door GroenLinks, wederom onder tijdsdruk en ook bij vorige voorstellen heeft ook mijn fractie aangegeven, dat eigenlijk geen prettige gang van zaken te vinden, want ja, je moet nu wel, want anders komt er helemaal niets meer van de grond. En daarbij wordt er, in dit geval, nu echt fors meer gevraagd dan wat er oorspronkelijk begroot was. Wij hebben eerder deze avond ook al gesproken over, ja tegenvallende kosten en het is 10-15% duurder, maar dit is 50% wat er meer gevraagd wordt, om en nabij. Kan de wethouder verklaren waarom de kosten aanvankelijk dan zo slecht zijn ingeschat? Zijn er last minute plannen bedacht, waarvoor wij nu dus de rekening geserveerd krijgen en zijn wij er zeker van dat de btw ook volledig terugkomt bij de gemeente? Of kan deze commissie straks nog een verzoek ontvangen voor dat bedrag of een deel daarvan? En wanneer horen wij dat dan? Nou ja, zoals gezegd, wederom een project onder tijdsdruk. Als wij nu niet instemmen, wordt de kans aanzienlijk groter, dat de sporthal niet op tijd af is en er een alternatieve locatie nodig is, want de huur met de Beijneshal is al gewoon opgezegd. Die kans op vertraging is sowieso reëel, volgens het college, want ze verwacht dat er wel bezwaren zullen zijn in de directe omgeving. Waarom is daar dan geen rekening mee gehouden in het tijdspad? En heeft de wethouder dan ook al scenario's voor alternatieve locaties, ook met bijbehorende kostenplaatjes of gaat dat pas starten op het moment dat wij dus dat startkrediet afgeven? En, dat is ook al gevraagd, maar ik vraag hem hierbij nogmaals: wat betekenen deze extra miljoenen voor dit traject, voor andere ambities? Worden er andere investeringen in sport vooruitgeschoven in de tijd en dan zo ja, kan de wethouder aangeven welke? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wij hebben iedereen gehad, dus dan gaan wij naar wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, dank u wel. Dank voor uw bijdragen. Laat ik allereerst even beginnen met het laatste punt, wat ook door GroenLinks naar voren werd gebracht, die tijdsdruk. Ik vind dit natuurlijk ook niet prettig, maar die tijdsdruk, die begon op het moment dat de huur van de Beijneshal aan ons op werd gezegd. U wordt vandaag daarmee geconfronteerd. Ik, als wethouder Sport, toen per direct, want ik wist toen: wij gaan een probleem hebben en als college zijn wij toen ook begonnen met rennen, dat is ook de reden waarom u deze in het coalitieprogramma gezien heeft, bij de kadernota gezien heeft en wij staan nu op het punt dat wij een startnotitie hebben, dat wij ruimtelijk verkend hebben, dat we een plek hebben, dat wij gebruikers beter afstemmen, en u bent nu aan de beurt, maar u zit in een proces waarin wij al een jaar, anderhalf jaar aan het hollen zijn en nu moet u even met ons mee hollen en ja, ik zou willen dat ik de tijd en de rust had om met u te zeggen: laten we even een half jaartje nemen, maar die is ons niet gegund, want wat wij met z'n allen niet willen, is dat dadelijk de Beijneshal dicht is en dat wij een bloeiende volleybalvereniging op straat hebben

staan. Dat was de casus toen u de Phoenixstraat vorige week voor had liggen en dat is de casus nu ook, dus ik snap uw chagrijn hierbij, maar u wilt niet weten hoe ik mij voelde, de dag dat ik hoorde dat de huur van de Beijneshal opgezegd werd en ik ben ontzettend blij dat wij nu zicht hebben op tijdig vervangende nieuwbouw en dat wij dit proces zo kunnen inrichten, zodat Spaarnestad ook gewoon kan blijven volleyballen. Dat is volgens mij het belangrijkste.

De voorzitter: En u heeft een interruptie van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Wethouder Snoek, ik denk dat het al wel even in de lucht hing, dat de Beijneshal dicht zou gaan? Tenminste, het was mij al heel wat langer bekend, want er werd niet meer aan de hal gedaan, hij was verouderd, hij functioneerde niet meer goed. De kantine ging al dicht, dus, ja, voor mij was het geen verrassing in ieder geval.

Wethouder Snoek: Nou, voor ons was het wel een verrassing toen de huur op werd gezegd en de datum die daarbij werd gekozen en vanaf dat moment zijn wij begonnen met rennen. Dan het tweede punt: een aantal partijen hadden het over een overschrijding van 50%. Dat is, volgens mij, hier niet aan de orde. Wat wij gedaan hebben, in eerste instantie, is, zeg maar, de huurlasten die wij nu betalen, want de Beijneshal huren wij nu, hebben wij gekapitaliseerd en dat zou een investeringsvolume van zo'n 5 miljoen geven. Gewoon omdat je daar de huur niet meer betaalt, dat heb je dan in ieder geval beschikbaar. Vervolgens zie je dat er ook een scopewijziging is. Wij bouwen hier nu ook een zaaldeel meer. Dat is goed voor de exploitatie van de hal, dat is voor goed voor Het Schoter, is goed voor Spaarnestad en daarmee doen wij ook wat wij beloofd hebben in het investeringsprogramma Sport, namelijk: anticiperen op die groei van de stad, dus niet alles is hier een overschrijding. Voor een deel wel, u ziet dat in de bijlages, waar wij het dan nu even niet over hebben, u ziet wat kostenstijging is, maar ziet ook wat een scopewijziging is, dus ik hecht er wel aan om terug te gaan naar de investeringsagenda Sport, die wij hier nog voor de verkiezingen met elkaar hebben gesproken. Daarin zaten een aantal ambities, dit was er één van, maar ook de ambitie om die groeiende stad te faciliteren en een deel van het geld gebruiken wij nu ook. Terecht stelt u dan de vraag: als wij voor deze hal zoveel van de middelen, die beschikbaar zijn voor sport, inzetten, wat blijft er dan over? Want al het geld dat we nu gebruiken, is geld wat in het investeringsprogramma voor Sport staat. Ik zal nog voor de zomer bij u terugkomen met een geherijkte investeringsagenda, waarbij wij in ieder geval dat, wat wij bijvoorbeeld in uw coalitieprogramma hebben opgenomen, zullen moeten realiseren en ik u ook zal laten zien hoe wij met en deze Beijneshal en de Phoenixstraat en de turnhal, want hij kwam al even aan de orde, want die turnhal, het CDA vroeg daar naar, is ook actueel, want HLC traint hier en als Spaarnestad in deze hal komt, zullen zij elders capaciteit nodig hebben. Anders dan de PvdA, maak ik mij dus ook geen enkele zorgen over derving van inkomsten, want dit is juist wat er aan de hand is in Haarlem. Wij hebben al die binnensportcapaciteit keihard nodig, maar als wij dit proces ingaan, dan moeten wij ons ook realiseren dat een turnhal voor HLC ook keihard nodig is en ook daar werken wij als college hard aan en hoop ik ook snel bij u te kunnen komen, omdat alles met elkaar samenhangt en ik hoop zo dat ik u dan niet hoeft te zeggen, dat het snel moet, maar het is een ontzettend complexe puzzel, dus ik voel hem al bijna aankomen, maar voor de zomer krijgt u van ons een geherijkte investeringsagenda op de sport, waarbij wij laten zien hoe wij de ambities, die in dit coalitieakkoord, het nieuwe coalitieakkoord zijn vastgelegd met de beschikbare middelen, inclusief deze hal kunnen realiseren. Dan even naar de specifieke vragen. ChristenUnie en ook de Actiepartij zeggen: waarom dan niet variant drie? Eén is, en dat, in welke bijlage heeft u dat gezien? Laat ik in algemene zin daarover spreken, dat kost ons meer geld uit het investeringsprogramma. Geld, waar weliswaar een cash-in tegenover staat, want je verhuurt het dan, ja, ik ga het niet over de bedragen hebben, want je verhuurt het dan, maar onze financiële spelregels zijn nu eenmaal zo, dat wij af hebben gesproken: wij hebben een maximale netto

schuldquote en onder die netto schuldquote, maakt het helemaal niets uit of ik 5 miljoen investeer en vervolgens daar een cash-in voor heb, dat is 5 miljoen extra schuld voor Haarlem, dus als wij hier voor variant drie kiezen, dan zijn de meerkosten van die variant niet meer beschikbaar voor andere investeringen. Daarnaast speelt dus, dan zul je ook extra parkeren moeten realiseren, dan zouden wij hè, want u zegt: ik ben niet overtuigd door die 12 tot 10%, die snap ik dan ook nog wel, dus dan zou je terug moeten naar die 10%, maar dat vind ik dan riskant, maar daarbij speelt ook nog dat je dan het totale bouwvolume weer verder opgerekt en ik ben dan ook bang dat dat de discussie met de buurt bemoeilijkt. Wij zien nu dat wij en dat kunt u ook in de stukken lezen, dat wij door de keuze van het extra zaaldeel, zeg maar, gefaseerd richting de omgeving kunnen bouwen. Wij hopen dat daar draagvlak voor is en nog meer volume op deze plek, compliceert de opgave, heeft voor ons geen positieve financiële prikkel en kan ook de draagvlak in de buurt te beperken.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: U heeft het over de buurt, is er al goed met de buurt gesproken? Zijn er al inspraakavonden geweest? Hoe staat de buurt hier tegenover?

Wethouder Snoek: Ja, u kunt in het stuk lezen dat er dus een bijeenkomst is geweest, waarbij de omwonenden uit het, ja, is het Parkzicht of Parksight? Parksight, Parksight aanwezig zijn geweest en ook de gebruikers als Het Schoter, dus die bijeenkomsten hebben plaatsgevonden, volgens mij formuleren wij het als: de avond was positief, maar door de buurt is er ook een drietal, de sfeer was positief, maar ook een drietal, nou ja, kritische punten, nee, ja, hun zorgen uitgesproken over en dan lees ik een drietal punten, de zontoetreding, belemmering van uitzicht, zorgen over de toename van de parkeerdruk, punten waarvan wij aangeven: die nemen wij dus mee in de uitwerking naar DO.

De voorzitter: Ik heb nog een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ja, dat gaat toch even over die parkeerdruk, laten wij dat nou wachten totdat de hal gebouwd is of niet?

Wethouder Snoek: Nee hoor, ik wilde daar, ik zal daar zo in mijn bijdrage bij het parkeren uit komen.

De voorzitter: Interruptie van de heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Ja, dat is toch wel even lastig in verband met de geheime bijlages, daar ga ik niet uit citeren, maar de wethouder had het over andere bedragen, ja, in algemene termen zie ik het verschil niet. Er zijn wel posten verschillend, maar als ik naar uiteindelijk de dingetjes onderaan de streep kijk, dan zie ik geen grote verschillen, als ik het zo mag uitdrukken, dus ik snap de wethouder, wat dat betreft dus echt niet en die fysiotherapie en die huisarts, die zullen ergens anders in de stad ook moeten komen. Natuurlijk gaan wij bezwaren van de bewoners krijgen, dat gaan wij sowieso bij alle ontwikkelzones krijgen, maar ik zie ruimtelijk, ik heb geen ruimtelijke schets van de wethouder ontvangen. Ik zie nergens een argument, waarom dit zo bezwaarlijk zou zijn en anders moet die fysiotherapie ergens anders heen, dus ik, de wethouder overtuigt niet.

Wethouder Snoek: Ik wil u wijzen, na de onderste regel, één na onderste regel van bijlage één, daar staat benodigde aanvullende dekking, dat wat wij voor commerciële activiteiten doen, kunnen wij geen btw op terugvragen en wat u daar ziet, is wat u dan vervolgens niet voor sport kunt uitgeven. En daarmee realiseert u

dan wel fysiotherapie, maar geen sport meer en dan weet u waar het hart van de wethouder Sport ligt. Als u daar...

De heer Visser: Voorzitter, die benodigde aanvullende dekking, die hangt dus helemaal rond die discussie van die 10 en die 12%. Daar hangt hij op. Terwijl tegelijkertijd die benodigde aanvullende dekking ook voor variant twee nodig zal zijn, als het politiek gezien een beetje fout gaat, zoals in het stuk, in het openbare stuk staat. Dus daar is een zelfde soort risico, alleen hier komt die 10,12% erbij, daarom zegt u van: ja, ik boek hem sowieso in, want ik ga over die 10% heen, mijn vraag aan u is: zoek een creatieve oplossing, zodat u binnen die 10% blijft, dan is die benodigde aanvullende dekking helemaal niet nodig, want het is puur de btw? Het is alleen maar de btw. Dus dat is gewoon niet overtuigend.

Wethouder Snoek: Ja, u haalt twee btw-zaken door elkaar. Kijk, de tweede btw gaat over de nieuwe wetgeving, waar over ik overigens kan aangeven dat uit de laatste Q&A, die door de belastingdienst is het dan, denk ik, gepubliceerd is, dat als een project in 2018 gestart is en daar is hier in het kader van het planvorming sprake van, dat wij dat btw-risico niet lopen, dat gaat over nieuwe spelregels rondom btw en sport. Hier gaat het over: ben je nou sport aan het realiseren of ben je iets commercieels aan het realiseren? En als het teveel commercieel is, kun je die sport-btw niet terug krijgen. Ik overtuig u blijkbaar niet, maar ik zie in volume beperkingen, ik zie parkeren beperkingen, ik zie ook gewoon de dekkende beperkingen en daarom heeft het college de voorkeur voor variant twee. Ik zou graag...

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Nog een poging, voorzitter, op een totaal volume, als er 12% fysiotherapie is of 10%, dat verschil is niet zo groot en als dat dus opgelost wordt, heb je het hele probleem niet, maar dan nog, de wethouder heeft geen ruimtelijke onderbouwing geleverd, alleen maar een onduidelijke kaartje. Misschien is wel, dan ga ik hem toch weer in gooien bij de Phoenixstraat, fasering hier ook een optie. Misschien kan je het wel fysiek enigszins loskoppelen, zodat je twee aparte projecten maakt, die misschien wel tegelijkertijd bouwt, in dit geval kan je dat wel tegelijkertijd doen, maar twee projecten, één commercieel en eentje stedelijk en dan bouw je toch, en dan heb je het hele btw-probleem niet. Dat soort oplossingen zijn echt wel denkbaar. Ik bedoel, we vragen toch ook aan woningcorporaties om samen te werken met projectontwikkelaars, dan heb je ook een deel sociaal en een deel niet-sociaal. Kan prima samengaan, al dat soort mogelijkheden worden in dit stuk niet verkend, wij krijgen alleen maar onduidelijk kaartje zonder ruimtelijke onderbouwing, zonder zoektocht, vertel mij niet waarom het niet kan, vertel mij hoe het wel kan.

Wethouder Snoek: Oké, nou ja, de heer Visser en ik verschillen hiervan van mening, ik heb tot drie keer toe uitgelegd waar ik het complicerend vind en uiteindelijk is het zo: u kiest en u geeft ons, als college, de opdracht. Hart voor Haarlem, u vraagt waarom ik geen eigen bijdrage van Spaarnestad, zoals wij dat bijvoorbeeld bij Duinwijk hebben gezien, Spaarnestad huurt nu, heeft geen eigenlijk locatie, zoals Duinwijk dat wel had en kan dus ook geen eigen middelen inbrengen. Spaarnestad gaat dadelijk ook gewoon weer huren en hun eigen bijdrage is dus in huurkosten. U heeft het over: wat is dan topsport? Spaarnestad is een bloeiende volleybalvereniging, speelt tweede divisie en de, laat ik zeggen, de hal die wij gaan bouwen, moet èn voor Het Schoter èn voor Spaarnestad van kwaliteit zijn. Als u zegt: ik wil uitgesplitst zien naar wat dan een plus is voor de sportkwaliteit, dan zou ik dat u technisch moeten toezeggen, als dat mogelijk is en de exploitatie wordt dus door SRL gedaan, overdag wordt die gehuurd, met name door Het Schoter en 's avonds wordt hij met name gehuurd door Spaarnestad. En laat ik u zeggen, met de druk op de binnensportaccommodaties in Haarlem, maak ik mij geen enkele zorgen over het exploitabel zijn van die hal en het extra zaaldeel zorgt juist dat die ook nog extra goed te verhuren is.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Voorzitter, nog één vraag over de exploitatiekosten: wanneer hebben wij daar zicht op wat welke variant wat voor exploitatiekosten zich dan met zich meebrengt?

Wethouder Snoek: Ja, bij DO geven wij u ook een overzicht van de exploitatie. En dat sluit meteen aan bij het volgende punt, wat ik ook nog even, ik wilde GroenLinks toezeggen om ook bij DO expliciet in te gaan op de toegankelijkheid van de hal en u daarover aan te geven hoe wij dat meenemen. Ik kijk naar Jouw Haarlem vroeg: en wat gebeurt er dan nu niet? Want wij gaan met die 5 miljoen? Zoals u aangaf, gaan wij voor de zomer, ga ik u een herijkte investeringsprogramma op de Sport geven. De middelen, die wij nu extra erin steken, komen uit de gelden, die beschikbaar zijn voor sport, voor een deel, zoals ze bedoeld waren, namelijk het faciliteren van de groei van Haarlem en voor een deel zullen wij dus een aantal dingen moeten herschikken, conform de ambities van deze coalitie, dus dat betekent: ja, wij willen een sporthal bouwen en ook een sportzaal realiseren en ook bijvoorbeeld een turnhal neerzetten. De VVD zegt: parkeren. Wat wij nu doen, is de hal bij Het Schoter neerzetten en daarnaast is ruimte, waarvan wij weten, uit de Orionzone, dat die ontwikkeld zal gaan worden. Wij realiseren nu het parkeren op maaiveld en ik kan mij voorstellen, als dadelijk die hele Orionzone ontwikkeld wordt, dat daar mogelijk ook bebouwd parkeren bij komt. Dan, als dat is op de plek waar nu maaiveld-parkeren komt, dan gaat dat er in op. De kosten voor bebouwd parkeren zijn beduidend hoger dan maaiveld-parkeren. Je gaat niet nu naast deze hal een bebouwde parkeergarage bouwen, als je niet weet hoe die Orionzone er precies uit gaat zien. Er komt een goede dag, dat die twee ontwikkelingen weer bij elkaar komen, waarbij ik er van overtuigd ben, dat het volume en de ontwikkeling van de Orionzone als geheel en met name dus op de plek, daarbij de Jan Gijzenkade, waarvan wij, denk ik, in alle varianten zien, dat daar ontwikkeld zal gaan worden, dat daar ook parkeren een plek gaat krijgen.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, dank u wel voor deze uitleg alvast, volgens mij heb ik daar nog twee vragen bij gesteld, waar ik nog geen antwoord op heb en dat was allereerst: waarom wordt die 1,1 miljoen niet alvast eigenlijk in dit project getrokken of gereserveerd, zodat in ieder geval verzekerd is, dat daar ook na bouw van deze sporthal, goed parkeren is en het andere punt is mij even ontschoten.

Wethouder Snoek: Dan ga ik alleen die eerste doen. Omdat je nu niet weet wat er dadelijk voor parkeervoorziening nodig is, misschien komen daar prachtige appartementen te staan en komt er zelfs wel een verdiepte parkeervoorziening, dat is niet nodig voor deze sporthal, maar kan vanuit de ontwikkelingszone wel gewenst zijn. Dan ga je niet nu zeggen van: nou, laten wij vanuit de kredieten voor deze sporthal, nou ook eens een keer miljoenen apart zetten om een verdiepte parkeervoorziening te realiseren. Uiteindelijk komen die ambities bij elkaar, zal daar een ontwikkeling tot stand komen en moet er parkeren zijn. Maar je kunt ook voorstellen dat er misschien functies zijn, die parallel aan elkaar plaatsvinden, waarbij er niet extra parkeren gerealiseerd hoeft te worden, omdat de ene overdag parkeert en de andere 's avonds parkeert, want het parkeren bij deze hal overdag voor Het Schoter zal heel beperkt zijn, dat zijn de leerlingen van Het Schoter, die daar gebruik van maken, dus parkeerdruk zit, denk ik, met name op de avond. Omdat dit, bijna klaar, allemaal nog onzekerheden zijn, ga je niet nu al, en zeker niet uit het sportbudget, een bak geld opzij zetten voor parkeren.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Gelukkig had ik inmiddels de tijd om weer heel hard na te denken wat mijn andere vraag was en dat was: kan de wethouder in ieder geval hier verzekeren richting de mensen hier in de buurt, dat er bij deze bouw van de sporthal, dat er gewoon goed geparkeerd kan worden en dat hij ervoor zorgt dat dat ook geregeld wordt?

Wethouder Snoek: Ja. En bij de ontwikkeling nu, zoals wij die hier nu voorzien, los van de Orionzone, realiseren wij dus extra parkeerplekken op maaiveld, zodat er goed geparkeerd kan worden. Het aantal plekken wat bij deze voorziening hoort en als er een ontwikkeling in de Orionzone komt, dan zal daar het totaal van het parkeren in opgelost moeten worden. Sorry, ik kijk nog even, Actiepartij vroeg ook naar de variant drie, daar ben ik op ingegaan, dus ik denk dat ik hiermee de vragen beantwoord heb.

De voorzitter: Nou, misschien niet, maar mevrouw Eckhard heeft nog een vraag.

Mevrouw Eckhard: Ik wilde iets weten over duurzaam bouwen.

De voorzitter: Ja, of wilt u? Nou, oké, de heer Oomkes heeft nog een vraag.

De heer Oomkes: Voorzitter, ja, ik begrijp toch niet goed, wethouder, waarom u zegt dat het niet ten laste van het sportbudget kan komen. Waar je nu, zeg maar, de parkeervoorziening op maaiveld realiseert, realiseer je hem straks misschien wel ondergronds of verhoogd, maar dan is toch de sportfaciliteit één van de redenen waarom je dat doet? Want als je hem niet zou bouwen, zou het ten koste van de buurt gaan.

De voorzitter: En dan heb ik nog een vraag van de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, ik heb eigenlijk twee vragen, de eerste is: u zei: ja wij kunnen die inkomsten uit de exploitatie van het commerciële deel kunnen wij niet verrekenen met de uitgaven, want dat is een ander potje, dat mag niet, maar u kunt natuurlijk ook gewoon het commerciële deel, kunt u gewoon verkopen, en dan wordt het project uiteindelijk gewoon goedkoper. Dus, volgens mij, speelt dat probleem dan een stuk minder en de tweede vraag die ik zou willen stellen: bent u bereid om het definitieve ontwerp ook aan de raad voor te leggen?

De voorzitter: Wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, ik ben bereid de definitieve aan u voor te leggen en u gaat dan ook nog definitief het krediet vrij geven, dus ik kom bij u terug. Dit is de startnotitie en u geeft ook een aantal, nou, zaken mee, die richting geven. U zegt: ja, dan kunt u ook dat deel weer verkopen, nou, dan heb ik het wel eerst zelf moeten ontwikkelen. Het gaat ook over de complexiteit van de opgave, het gaat om het volume, wat er gerealiseerd moet worden om het extra parkeren, het is totaal van de complicerende factoren, waardoor wij niet kiezen voor variant drie, want je zou anders in een VvE-constructie samen moet gaan ontwikkelen, maar dan blijven ook de andere bezwaren nog wel staan, waarbij ik ook denk: ja, ik wil gewoon zorgen dat dadelijk een goede sporthal staat voor Het Schoter en voor Spaarnestad. Het parkeren, ja, wij lossen nu het parkeren op maaiveld los, gefinancierd uit dit sportbudget, alleen, voor de sporthal is het niet nodig om het nu bebouwd of onder de grond te doen. Uiteindelijk kan ik mij voorstellen, dat in het totaal van de ontwikkeling van de Orionzone, die behoefte wel ontstaat. Dan gaan wij dat ook met elkaar, maar dan even weer in de breedte, in deze raad en het college, gaan we dat oplossen en kwalitatief vormgeven. De SP vraagt naar duurzaamheid, wij kiezen hier voor een Warm Koud Opslag-installatie en ik heb u bij de discussie bij de Phoenixstraat ook goed gehoord, wij zullen in de uitwerking richting DO ook kijken naar zonnepanelen en, volgens mij, ging de discussie ook nog

over het sedumdak, los eronder, ik hoor soms dat het niet, geen meerwaarde heeft, soms van wel, laten we zeggen: daar komen wij bij de DO in ieder geval ook op terug.

De voorzitter: Dank u wel. Is dit zo voldoende besproken? Of heeft mijnheer Oomkes nog een vraag? Gaat uw gang.

De heer Oomkes: Ik weet dat, toen ik naar het kaartje zag, viel mij de bijzondere, langgerekte vorm van de hal op hè, dat bracht mij op het idee dat er nog altijd een ondernemer hier in de stad actief is, die graag een plek wil hebben voor een nieuw te bouwen bowlingbaan, die zou je onder de grond kunnen stoppen daar.

Wethouder Snoek: De bowlingbaan heeft gelukkig een mooie beoogde plek, naast de Duinwijkhal is beoogd om de Bison Bowling te huisvesten en onder deze hal is beoogd om de fietsenstalling te realiseren.

De voorzitter: Dus dat heeft al een plek gekregen. Goed, nou dan is het, denk ik, wel goed besproken. Het is een adviesstuk, dus hoe willen wij het naar de raad laten gaan? Hamerstuk met stemverklaring?

Mevrouw Zoon: Ik wil het nog even terug nemen naar de fractie.

De voorzitter: Dat mag, maar ...

Mevrouw Stroo: Oh, sorry, ik neem het ook mee terug naar de fractie.

De voorzitter: Hamerstuk.

De heer Hulster: Stemverklaring, ja.

De voorzitter: Wij boeken het nu even in met een stemverklaring en u kunt natuurlijk altijd in de raad terugkomen om het een bespreekpunt te maken. Ja? Dus u krijgt nog voor de zomer, wordt het nog het uitvoeringsprogramma Sport herijkt door de wethouder, krijgt u nog tegoed. Ja? En wordt er gekeken natuurlijk in het DO, dat het ook toegankelijk wordt voor invaliden et cetera. Dank u wel. Dank u wel wethouder, ik stel voor nu even kort pauze te houden, 10 minuutjes, dus ik zie u weer terug om, nou ja, tien voor half...

Pauze

De voorzitter: Ja, goedenavond, wij gaan weer door. Graag de stemmen staken alstublieft. Ook de PvdA.

12. Kaderstelling Sociale Basis 2020 (MTM).

De voorzitter: Wij gaan verder met punt 12, de kaderstelling Sociale Basis, is ook weer een adviseringsstuk. De Sociale Basis is in het geheel van inwoners, in het geheel van inwoners, de beoogde initiatieven sociale ondernemers en professionele organisaties in de Haarlemse samenleving, die met elkaar bijdragen aan een sociale stad en leefbare wijken en buurten. De gemeente speelt hierin een rol, door subsidie te verstrekken aan initiatieven en organisaties. Nou, u stelt de kaders vast voor het maken van afspraken met subsidiepartners over hun inzet in de Sociale Basis vanaf 2020 en u wordt vandaag gevraagd advies te geven aan de raad over het vaststellen van de uitvraag subsidie Sociale Basis 2020. Wie mag ik de eerste termijn geven? De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, dank u wel voorzitter. Voor ons ligt een stuk wat kaderstelling heet en het eigenlijk niet helemaal is, want het is maar voor de helft een stuk, waar de kaders worden vastgesteld, want hierin staat vooral hoe het zal gaan met de thematafels en hoe de uitvraag is, maar het belangrijkste stukje is van: wat gaan wij nou eigenlijk vragen aan die partijen, die de Sociale Basis gaan verzinnen, dat staat er niet in en belangrijker is: wij hebben natuurlijk het RKC-rapport gehad, waar wij hebben gezegd: wij willen ook graag dat er gemeten gaat worden, de prestaties ook worden gemeten, die geleverd worden door deze organisaties en daarvan hadden wij natuurlijk ook gehoopt dat er nu al wat in het stuk zou staan van hoe dat er uit zou zien en welke variabelen daarin worden meegenomen. Dus, nou, blijkbaar komt dat allemaal later, dit stuk, de vraag is dan ook of dat echt naar de raad gaat overigens. Het ingewikkelde is ook dat dat naar het IP gaat. In het IP stellen wij eigenlijk vast wat de kaders zijn, dus daar kunnen wij in oktober eigenlijk ook niet zoveel meer aan doen, dat kunnen we pas een jaar later weer nog dingen bij gaan schaven, dus eigenlijk, ja, mijn gevoel is dat wij als raad een beetje buitenspel staan en dat wij volledig buitenspel staan, zou je ook kunnen zeggen, dus en dat is, en dat wij onder heel veel druk nu dit stuk aan het bespreken zijn en dit is het dus. Het moet ook snel, want het moet ook snel worden vastgesteld, omdat wij, binnenkort contracten aflopen, dus het is ook nodig, dat wij nu een besluit gaan nemen en tegelijkertijd kunnen wij als raad nog heel weinig bijsturen en dat vind ik echt uiterst frustrerend. Nou, dan nog iets, toch nog iets te zeggen over het stuk zelf, ja, ook een aantal aanbevelingen van de RKC, van wat er dan in staat, zijn niet meegenomen, zoals bijvoorbeeld dat het RKC heel duidelijk onderscheid maakt tussen experimenten en gevestigde activiteiten en dat, ja, ik vond dat zelf één van de mooie vondsten in het stuk, dat je bij de gevestigde activiteiten wat meer prestaties meet en bij de experimentele activiteiten juist je vraag naar data veel lager stelt, omdat het een experiment is en je bent dat nog aan het ontwikkelen, dus daar hoeft je niet enorme documenten van terug, dat staat. Dat onderscheid wordt in het stuk niet gemaakt en dan het hele systeem van de thematafels, daar heb ik toch ook echt ernstige vraagtekens bij. Er wordt in het stuk gezegd dat dat tot meer differentiatie in het aanbod moet gaan leiden. Mijn veronderstelling is, ik heb wel eens vaker iets met een groepje gedaan, is het juist zo dat je meer uniformiteit krijgt, als je in een groepje iets doet, dan wanneer je als individu, met plannen komt. En dan heb je nu ook nog een groep waar partijen zitten, die in hun eentje zijn, tot partijen die met enorme bedrijven vertegenwoordigen en die gaan dan samen, gaan ze bedenken wat goed is op een bepaald onderwerp, wat gaat er dan gebeuren? Ja, mijn veronderstelling is dat de grote clubs dan gaan bepalen wat er gaat gebeuren en dat de kleintjes veel minder te zeggen hebben. Dat hoeft niet altijd zo te zijn, hier in de raad gaat het gelukkig soms nog anders, maar dat lijkt mij een uitermate groot risico en ik vraag mij echt af hoe de wethouder of het college denkt, dat daar te gaan ondervangen en dan wordt er ook nog gezegd dat de thematafels gezamenlijk gaan rapporteren over de resultaten die zij bereiken, zodat er dus niet meer op de individuele clubjes en activiteiten wordt gemonitord, wat die nou precies doen en wat het oplevert en wat het bereik is, zodat wij als raad daar een gevoel bij kunnen krijgen van: nou, en ook onze waardering daar, de waardering daar ook aan kunnen geven, zien wij nu weer dat we alles op één hoop wordt gegooid en dat wij dan, en dat de clubs die tafels ook nog eens zelf mogen bepalen, wat er dan gemeten gaat worden en ja, op die manier gaan we weer heel weinig, vrees ik, te zien krijgen van wat er nu in de stad gebeurt. En dan kun je zeggen: ja, heel veel van die activiteiten zijn zo klein, misschien hoeft je dat allemaal niet te meten, maar je wil toch ook weten van doen wij niet dingen dubbel of doen wij niet, bereiken wij wel voldoende mensen in de stad? Hoe goed zijn wij nou eigenlijk in het geld wat wij uitzetten? En daarom vind ik het juist zo belangrijk, dat wij het wel goed gaan doen en vind ik het heel erg jammer dat dat dus niet lukt op deze manier.

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, ik hoor u net zeggen dat u bang bent voor overlap, wat betreft bepaalde initiatieven. Volgens mij is het zo, maar misschien begrijp ik het verkeerd, dat juist met deze aanpak,

door met zijn allen te gaan bepalen wat uiteindelijk aangeboden gaat worden, dat je die overlap tot een minimum beperkt, zo niet helemaal niet hebt. Je weet van elkaar wat je uiteindelijk gaat aanbieden.

De heer Hulster: Ja, ik pak heel veel vertrouwen in onze professionals in de stad, maar als raad heb ik hier een taak om te kijken of dat inderdaad ook goed gaat en waar wij nog zouden kunnen helpen of waar we dingen kunnen verbeteren en dus is het ook goed, als wij daar goede informatie over krijgen. Dus ik heb veel vertrouwen in dat de professionals dat inderdaad samen gaan uitzoeken, maar ik vind het toch ook, dat het onze taak is om toezicht te houden en daarom vind ik het heel belangrijk, dat wij goede data krijgen en tot nu toe hebben wij dat niet.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66. In termijn, gaat uw gang. Ja.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, D66 staat voor een inclusief Haarlem, inclusief in de meest brede zin van het woord en welzijnssubsidies kunnen daar zeker aan bijdragen. Maar de afgelopen periode was deze raad niet in control, toen heeft mijn fractie, maar ook andere fracties in deze commissie gevraagd om meer informatie over de inzet, over de effectiviteit van de subsidies te krijgen. Wij konden niet aangeven of de miljoenen terecht kwamen bij Haarlemmers, die dit nodig hadden of dat wij een locatie, een computer en een FTE aan het financieren waren. Dat is heel gechargeerd gezegd, maar wij wisten het gewoon niet, wij konden het niet zeggen. De RKC heeft met hun rapport 'Leren Waarderen' dan ook wat stevige conclusies moeten trekken en een drietal aanbevelingen gedaan. Dit heeft de RKC zelfs in samenwerking met dit college gedaan en de voltallige raad heeft vervolgens met deze aanbevelingen ingestemd. Wij hebben het college met huiswerk teruggestuurd. En nu ligt er een stuk ter advisering in deze commissie en is het de vraag of het college zijn huiswerk heeft gedaan. Voorzitter, ik wil benadrukken, dat ik zie dat er hard is gewerkt door de ambtenaren om het proces voor de uitvraag van subsidies voor de Sociale Basis vorm te geven en verder te begeleiden. Ik lees ook in de stukken dat er verbeteringen zijn aangebracht ten opzichte van de vorige periode. Wij hebben vorige week of de week ervoor een technische sessie gehad voor aanvullende vragen vanuit deze commissie en dat was erg prettig, dus veel dank daarvoor. Tot zover, helaas, het positieve deel van mijn verhaal, want, voorzitter, wat D66 betreft, zit deze raad nog altijd niet aan het stuur. De wethouder vraagt ons om de komende raadsvergadering in te stemmen met voorliggende uitvraag om het proces met de zeven thematafels voort te zetten. Ik mis in deze uitvraag echter een aantal fundamentele zaken. Laat ik beginnen met een onderbouwing van de subsidieplafonds van de zeven thematafels. Ik zie in het raadsstuk dat dit de bedragen zijn, die de afgelopen periode zijn uitgegeven aan deze thema's, dat is hartstikke mooi, maar sluit dit nog het beste aan bij de doelen van de kaderstellende documenten en de maatschappelijke behoefte of wil de wethouder gewoon de status-quo in Haarlem niet verstoren, want 'wij hebben het zo gedaan in de vorige periode', is geen rechtmatige argumentatie? Ik hoor dan ook graag de inhoudelijke onderbouwing van deze wethouder.

De voorzitter: U heeft even een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, gewoon uit interesse, wat is dan wel, wat u betreft, de steekhoudende argumentatie? Op basis van welke gegevens zou u deze subsidieplafonds willen samenstellen?

Mevrouw Çimen: Op basis van de programma's van de programmabegroting, de doelen, die wij zelf hier hebben gesteld. Ik zie bijvoorbeeld in die stukken, dat er 500.000 euro ongeveer gaat naar financiën op orde. Wij hebben hier één op de zes huishoudens in Haarlem, die problematische schulden hebben, jongeren worden daar niet bij gerekend. Dat zijn gigantisch veel mensen, dat gaat om 12.500 gezinnen alleen al. Is

500.000 euro dan voldoende om deze mensen uit de problematische schulden te helpen de komende vier jaar? Dat weet ik niet, ik kan dat niet zeggen...

Mevrouw Klazes: Ja, zegt u het maar...

Mevrouw Çimen: Ja, moet ik het werk van de ambtenaren gaan doen?

Mevrouw Klazes: Maar hoe weten wij dat dan? Als wij niet afgaan op de gegevens die we hebben verzameld uit het verleden, ik ben puur nieuwsgierig hoe u er naar kijkt, hè, als wij niet kijken naar de gegevens vanuit het verleden,, de ervaring die wij hebben opgedaan, de budgetten die daar zijn vastgesteld, wat is dan onze richtlijn? Wat is ons houvast om te bepalen hoe hoog die plafonds gesteld moeten worden?

Mevrouw Çimen: Omdat je de prioriteiten zelf ook stelt. Je kunt ook nagaan: wat hebben wij de vorige periode daaraan besteed? Wat zien wij de komende jaren op ons afkomen en zien wij bijvoorbeeld ook heel landelijk dat mensen met problematische schulden echt de pan uit aan het rijzen is, heel landelijk? Misschien moeten wij daar een prioriteit van maken, misschien kan je daar een kostenplaatje aan verbinden, maar ik zou er in ieder geval iets van een onderbouwing van willen hebben, want ik zie het niet. En dat is mijn vraag aan de wethouder.

De voorzitter: U had nog meer vragen? Want dan mag u nog doorgaan, hoor?

Mevrouw Çimen: Ik mag nog even doorgaan? Toch? Ja, ik heb ook nog wat stukken. Ook begrijp ik dat partijen soms wel iets van 15 of 20 per thematafel samen tot een aanvraag dienen te komen. Ik kan mij voorstellen dat daar partijen van elkaar afhankelijk zijn, dat daar concurrentie aan tafel kan ontstaan, om de pot met geld te verdelen. In hoeverre heeft de gemeente daar een regierol aan tafel? En daarnaast hebben deze organisaties toch echt wat handvatten van de gemeente nodig om tot een aanvraag te komen. De overkoepelende ambities op metaniveau, zie ik terugkomen in het stuk, die hebben wij, maar door de consequente doorvertaling naar zo mogelijk meetbare, operationele doelen om binnen een bepaalde periode te bereiken, mis ik in dit stuk. Welke doelgroep willen wij bereiken? Om hoeveel mensen kan het ongeveer gaan? De meesten van de thematafels zijn deze doelgroepen zo breed en algemeen geformuleerd dat wij er half Haarlem onder kunnen scharen. Nou, dat wordt nog wat voor de betreffende welzijnsorganisatie, die dat op zich gaat nemen. Waar gaan deze partijen zich daar eigenlijk dan aan committeren? Aan welke resultaten moeten zij voldoen? Welke indicatoren zitten daarbij? Als deze partijen, deze informatie niet hebben, hoe gaan zij hun werk dan monitoren? Evalueren? En niet geheel onbelangrijk, verantwoorden naar de gemeente toe? Moet deze commissie hier maar blind varen op de goede bedoelingen van het college? Ik heb daarbij ook grote moeite met de tijdlijn. Want dit proces is ook nog eens opgesplitst. De raad mag nu akkoord gaan met de subsidieplafonds per thematafel en de uitvraag aan de thematafels, zoals deze nu voorligt. Hoe dit verder wordt uitgewerkt, gemonitord, vindt plaats aan de thematafels. Waarom deze keuze? En partijen aan tafel, dat zei de collega van de Actiepartij ook, mogen dan zelf bepalen wat cruciaal is om te monitoren. Gelukkig krijgen wij nog wel in deze commissie een monitoring- en verantwoordingsplan voorgelegd, voordat de subsidiebeschikkingen worden uitgegeven, maar dan wel alleen ter bespreking, daar hebben wij geen invloed meer op. Voorzitter, deze commissie gaat de betreffende partijen echt niet vertellen hoe zij hun werk moeten doen. Deze organisaties bestaan uit professionals, die weten wat ze aan het doen zijn, hoe ze Haarlemmers moeten helpen, daar twijfel ik geen seconde aan. En begrijp mij ook niet verkeerd, ik heb niets dan lof voor al deze mensen die zich inzetten voor het welzijn van Haarlemmers en ik wil daar met mijn verhaal vanavond dan ook niets op afdingen. Ook wil ik geen afrekencultuur creëren of een cent minder naar Welzijn laten gaan, maar ik wil wel weten wat er met dat geld gebeurt. Want wij, de raad, de gemeente, gaan over het wat en wat

vragen wij deze partijen nou eigenlijk concreet te doen en te bereiken in de komende vier jaar? En mijn zorgen worden, nogmaals, bevestigd door de rekenkamercommissie in wederom scherpe en niet mis te verstane conclusies in hun brief van vorige week. Op basis van wat er nu ligt, zal de raad de komende vier jaar weer niet goed kunnen beoordelen of 16 miljoen euro effectief is ingezet, aldus de rekenkamercommissie. Dat vind ik nogal wat. Voorzitter, laat mij hier dan ook heel erg duidelijk zijn vanavond, als de wethouder, als dit college denkt dat mijn fractie 16 miljoen euro op hoop van zegen gaat inzetten en simpelweg tekent bij het kruisje, dan vergissen ze zich, want een herhaling van de afgelopen vier jaar wil mijn fractie niet. Mijn fractie zou graag wel van het college willen ontvangen: een inhoudelijke onderbouwing, gerelateerd aan de programmabegroting van de zeven potten met geld aan de thematafels, concrete operationele doelen per thema, met heldere doelgroepen, zo afgebakend als mogelijk, dat is echt niet altijd mogelijk, dat snap ik ook, gewenste resultaten maatschappelijke effecten aan het eind van de vier jaar waaraan organisaties en initiatieven kunnen bijdragen en een heldere visie vanuit de gemeente over de wijze waarop inschrijvende partijen de subsidies monitoren en verantwoorden met bijbehorende indicatoren. En dit alles, als ik dan toch nog even om alles mag vragen: in één volledig kaderstellend document naar deze commissie te komen om ons akkoord te vragen voor het hele proces en niet gefragmenteerd. Wat mijn fractie betreft, moeten wij ook serieus overwegen om dit hele traject met een jaar uit te stellen. Ik weet niet of het mogelijk is om de huidige beschikkingen eventueel met een jaar te verlengen en deze raad dan ook echt in de positie te stellen om hier wat van te vinden, om te sturen, om bij te sturen, om ons werk te doen. Ik hoor graag of de wethouder bereid is de aanvullende informatie aan te leveren aan deze commissie en haar reactie op het uitstellen van de uitvraag met een jaar. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij zijn, dat zal u niet verbazen, wij zijn wel iets optimistischer over dit plan dan de voorgaande sprekers, maar wij zijn ook niet kritiekloos. GroenLinks is van mening dat de aanpak door middel van de thematafels van de Sociale Basis meer recht doet aan de opdracht van vraaggestuurd werken, dat geeft meer ruimte aan de professionals om te kijken: wat is er nodig? Eigenlijk wat je doet is een soort van, nou ja, daar hebben wij het bij WMO vaak over gehad, over een omgekeerde toets, je kijkt eerst naar wat er nodig is, vervolgens kijk je naar hoe je dat zo goed mogelijk kan invullen. Die thematafels zijn er, wat ons betreft, een betere methode voor dan de eerdere methode, die wij hebben toegepast en waar wij al jaren mee werken. Dit is niet alleen een...

De voorzitter: Interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dat gezegd hebbende: hoe taxeert u dan het feit dat er nu al bedragen op tafel liggen, waaraan gehouden moet worden? Geeft dat blijk, volgens u, van vertrouwen aan de professionals om eerst te kijken: wat moet er gebeuren in Haarlem en wat gaat dat kosten? Volgens mij is daar hier geen sprake van: hoe taxeert u dat?

Mevrouw Klazes: Mijnheer Van Kessel, aan u dezelfde vraag, als ik die ik net aan uw partner, aan uw collega van D66 stelde. Goed, stel dat, wij zijn toch allemaal collega's, wij zijn allemaal van de raad. Stel dat er, dat wij niet uitgaan van de bedragen die er tot nog toe voorstonden? Welke suggestie wilt u meegeven? Je moet ergens beginnen met een budget creëren, wat heeft u voor suggestie om dat vast te stellen, die budgetten? Als dit hem niet is?

De heer Van Kessel: Nou, graag ontvang ik eerst antwoord op mijn vraag en daarna ben ik ook bereid om uw vraag te beantwoorden.

Mevrouw Klazes: Nou, ik denk niet dat u akkoord zou gaan, als wij hadden gezegd, of wij, als het college had gezegd: weet je wat? Wij laten alle bedragen gewoon even open, daar geven wij ook geen duidelijkheid over en dan zien wij wel hoe het gaat met die tafels en op basis van die gesprekken gaan wij het invullen. Ik denk eerlijk gezegd niet, dat wij daarmee akkoord zouden gaan. Ik denk eerlijk gezegd ook niet dat u ermee akkoord zou gaan, dus ik snap uw zorg, klopt het allemaal wel? Alleen veel meer dan wat wij in het verleden hebben gedaan en op basis van de groei van de bevolking, kunnen we eigenlijk niet doen, lijkt mij. Maar als u daar anders over denkt, dan hoor ik dat graag zo meteen. Dit is niet alleen een subsidieverdeelsysteem, maar het is ook en vooral een mogelijkheid om partijen samen te laten werken en de Sociale Basis zo effectief mogelijk vorm te geven. Wij voorzien echter wel een aantal valkuilen, dat zal u niet verbazen. De meetbaarheid, waar mijn collega van D66 het over had, ook daarvan zien wij de problemen. De meetbaarheid van de effecten van de inzet, oftewel de meetbaarheid van de outcome is ontzettend belangrijk. Het gaat om veel geld en het gaat ook nog eens om kwetsbare burgers. Dan wil je wel zeker weten dat de ingekochte interventies, waar wij het nu over hebben, dat die ook daadwerkelijk werken. De thematafels bieden wel kansen, er is meer ruimte voor de professional, maar het nieuwe systeem vraagt ook om meer vertrouwen, dat hangt met elkaar samen. De rekenkamercommissie heeft duidelijke aanbevelingen gedaan en wat ons betreft, moet dat smarter, wij willen ook, net als D66, duidelijker doelen benoemd vooraf, zodat het achteraf gemeten kan worden, een soort van nulmeting is ook noodzakelijk, je moet weten of er verbetering in zit, daar moet je uiteindelijk, moet er toch op afgerekend worden en natuurlijk zijn er ook gevallen waarbij het heel moeilijk meetbaar is, als je het hebt over welzijn of welbevinden, wat voor een eenheid ga je daar aan toekennen? Wij hebben absoluut ruimte voor dat, maar waar het smart kan, zal het smart moeten, ook wat ons betreft. Een drietal vragen, wat betreft dit onderwerp: hoe kijkt de wethouder naar de spanning tussen de vraag om de Sociale Basis zo in te richten dat er zoveel mogelijk ruimte wordt gegeven aan de professionals en er tegelijkertijd de noodzaak bestaat om verantwoording af te leggen over de budgetten en de effectiviteit van de inzet? Vraag twee: door organisaties is gevraagd om hun doelen zo goed mogelijk te benoemen bij aanvang van dit traject, hoe smart moeten zij dit, wat u betreft, doen? Hoe ver gaat dat? Is er sprake van een zogenaamd horizontale verantwoording, waarbij de organisaties ook elkaar, binnen een thematafel, kunnen en moeten aanspreken op hun verantwoordelijkheden? Zij gaan samen dit traject aan, in hoeverre is er, onder elkaar, onder die thematafels en partijen die daaraan meewerken, ook een onderlinge verantwoording nodig? Wat als een voorafgesproken doel, want die vraag heb ik, geloof ik, nog niet gehoord, stel: je spreekt doelen en effecten af en een voorafgesproken doel wordt niet behaald en dat blijkt op een gegeven moment op een tussentijdse evaluatie van, pak hem beet, van een jaar. Wat is de consequentie hiervan en in hoeverre is het contract dat de gemeente straks gaat afsluiten met deze partners, dusdanig bindend dat je niet meer kan sturen tussentijds? Wat als organisaties hun doelen niet bereiken? Is er dan een mogelijkheid om het contract met deze partijen te ontbinden en te zoeken naar een andere partij die die doelen en effecten wel kan waarmaken? Dat wat betreft de doelen en effecten. In het verleden is er sprake geweest van een zekere mate van concurrentie tussen de partijen, daar zeg ik helemaal niets nieuws mee, volgens mij, nu wordt inderdaad gevraagd om intensief samen te werken en gezamenlijk met een aantal, of met een aanbod per thematafel te komen, wij zien daar wel problemen. Ze zullen het één en ander moeten gunnen aan elkaar, terwijl wij het in sommige gevallen hebben over toch een jarenlange vorm van animositeit en dan druk ik mij in sommige gevallen toch redelijk voorzichtig uit. Vragen, wat dit betreft, ook aan de wethouder: ziet de wethouder hier ook risico's en zo ja, hoe wordt voorkomen dat dit een effectieve uitkomst van deze thematafel in de weg zal staan? Dezelfde vraag als van D66, de gemeente zit bij de thematafels, schuift aan, maar heeft niet per se de regierol bij deze thematafel. Hoe wordt ervoor gezorgd dat, voor een evenwichtig aandeel van de verschillende organisaties in de uiteindelijke aanbidding? Dus inderdaad, de grote en de kleintjes, hoe gaan we dat zo regelen, dat de groten het niet voor het zeggen hebben of misschien wel juist de kleintjes, weet ik veel hoe dat werkt, maar dat er een evenwichtig aanbod komt en dat de een niet te onder gaat aan de ander en wat gebeurt er

wanneer er geen overeenstemming wordt bereikt met alle partijen binnen een thematafel, dus dat je niet komt tot een eenduidig aanbod aan het eind van de rit? Kunnen partijen dan in aanmerking komen voor individuele subsidies? Zoals het oude systeem dat heeft gedaan en zo ja, bestaat er dan volgens de wethouder een risico dat dit misschien voor sommige partijen wel een aantrekkelijk alternatief is? Op deze manier hoeven ze niet per se samen te werken, zij kunnen hun eigen aanvraag doen, misschien zegt de gemeente wel: nou ja, oké, prima, los van al het andere, dit is dan uw aandeel van het geld, gaat u het dan maar doen, u hoeft verder niet samen te werken. Ik zeg niet dat het zo werkt, maar het zou kunnen. U hoeft verder niet samen te werken met andere partijen hierin en zou dit dan ook niet een perverse prikkel kunnen betekenen voor een aantal partijen die zeggen: nou, weet je wat? Wij gaan niet mee in die stroom met de tafels, heel negatief gedacht, ik zeg niet dat het zo is, maar ik vind wel dat wij overal rekening mee moeten houden, dat wij zeggen: nou, weet je wat? Wij maken het onszelf makkelijk, wij gaan overal, wij gaan nergens in mee, uiteindelijk krijgen we een individuele bekostiging en dan kunnen wij doen waar we zin hebben, want wij hebben ons geld toch wel binnen. Nou, tot zover, dat waren mijn vragen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u wel, voorzitter. Ik maak mij wel een beetje zorgen, als ik dit lees en ik heb een aantal vragen ook. Als ik naar de thematafels kijk, dan vraag ik mij af: zijn die thematafels wel compleet? Die thematafels, die zijn waarschijnlijk al enige tijd bezig en er zijn nieuwe, of de gemeente wil graag ruimte geven aan nieuwe initiatieven. Ik vraag mij af: hebben die, zijn deze mensen, die met nieuwe initiatieven bezig zijn, zijn die wel goed op de hoogte, dat deze thematafels bestaan en dat ze ook nog eens een keer over heel veel geld gaan beschikken? Ik vraag mij af, als ik naar de thematafels kijk, dan zie ik hele grote partijen en hele kleine partijen. Ik vind daar een enorme ongelijkheid in, want als ik naar een hele grote partij kijk, dan hebben die accountmanagers en, nou, van alles hebben zij opgetuigd, die overal verstand van hebben en de hele kleine misschien wel, ja, aanbieders, die één of twee personen misschien maar hebben, nou, die worden gewoon, helemaal onder de voet gelopen, denk ik. In het kader van samenwerking, wij willen, de gemeente en ook wij vinden het belangrijk dat partijen samenwerken en dat als er subsidie gegeven wordt, dat de zorgpartijen en het welzijn dat zij elkaar allemaal vinden. Op het moment dat je zo'n thematafel zelf laat beslissen van wie, wie mag nou wat en wie krijgt het geld? Dan werk je mijns inziens eerder concurrentie in de hand, dan dat je de samenwerking bevordert, dus mijn, ja mijn advies zou zijn: bepaal gewoon als gemeente, ja, die kaders en vraag, in de uitvraag, kan je het aspect samenwerking meenemen en kan je gewoon partijen, gewoon de opdracht geven van: op het moment dat jij aan kan tonen dat je met verschillende partijen iets samen gaat doen van het subsidiebedrag, dan, nou ja, dan heb je een streepje voor. Ik denk dat dat veel beter werkt, dan het helemaal zelf te laten beslissen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, de Sociale Basis, ik wil hem eigenlijk anders zeggen: hoe versterken wij de weg naar zelfredzaamheid van onze Haarlemmers? Volgens mij moet het daar over gaan en niet over de tafels. Het sterker maken van alles in een buurt. En daar waar de bewoners wat aan hebben en waar ze gemakkelijk naar toe kunnen en waar de omgeving daarvoor toe reikt, zorg- en ondersteuningsvragen die mensen hebben, op tijd worden gezien en opgelost, kinderen goed kunnen opgroeien en zich goed kunnen ontwikkelen, toegang is tot laagdrempelige opvoedingsondersteuning, kortom, het versterken van de Sociale Basis, zodat zelfredzaamheid van mensen toeneemt. Als ik dit stuk lees, dan kom ik heel erg bij mijn collega van D66, zie ik dit niet helemaal terug en dat vind ik zo jammer, want volgens mij is er in de stad best wel veel in beweging, maar mis ik een, in dit stuk, richtinggevend hoe wij daar zoveel mogelijk vanuit kunnen halen,

zodat die zelfredzaamheid inderdaad ook het thema gaat, het centrale thema gaat worden hier in Haarlem. Het sociale domein verandert en de rol van de Sociale Basis wordt daarom dan steeds belangrijker. Hoe zorg je voor een sterke Sociale Basis en hoe bepaal je eigenlijk of de Sociale Basis sterk is? Om hier antwoord op te krijgen, wil Hart voor Haarlem een versterking van de Sociale Basis, waarin onder andere de volgende vragen, waar ik eigenlijk op zoek ben naar antwoorden op de onderstaande vragen. Hoe kunnen wij resultaten en effecten van initiatieven beter zichtbaar maken? Hoe kunnen wij dat beter meten? Nou, volgens mij hebben we dat al een paar keer gehoord. Hoe creëren wij de samenwerkingsverbanden tussen inwoners, welzijnsorganisaties, vrijwilligers en de gemeente? En die heb ik ook net, volgens mij, ook weer langs zien komen. Op welke manier kunnen wij de inwoner centraal stellen? Hoe ontwikkel je steunstructuren, die zorgen voor een vangnet voor kwetsbare mensen? En welke preventieve maatregel gaat u inzetten om te zorgen dat we niet zover hoeven te komen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Ja, het meeste is al gezegd, maar er zijn toch een aantal zaken die ik nog de revue wil laten passeren, waaronder het uit handen geven van het budgetrecht van de raad. Ik heb grote moeite met de thematafels, omdat ze voor een heel groot deel zelfregulerend gaan werken in het sociaal maatschappelijk werk in Haarlem. Wij hebben daar, als raad, straks heel weinig invloed op, ik voorzie dat de uitkomsten van de thematafels vlak voor de grote vakantie nog even aan ons worden medegedeeld en dan terugkomen in een uitgewerkte vorm, zo in het vroege najaar en voor je het weet, zitten wij gewoon weer bij de begroting. En dan hebben wij het beschikbare geld, dat gaat over nogal wat, vastgelegd voor een groot aantal jaren. Zonder dat wij getest hebben wat we ervoor terugkrijgen, zonder dat wij getest hebben wie verantwoordelijk is voor het besteden van het geld, zonder dat wij vast hebben gesteld dat er hiaten zijn in het sociaal maatschappelijk werk. In deze vorm, waar wij rijp en groen, groot en klein bij elkaar zit, is het aan de sterken aan tafel, het zouden best nog eens een keer Poolse landdagen kunnen worden, want het gaat om geld, wat er uiteindelijk gebeurt. En ik vind dat, dat budgetrecht op een of andere manier moeten worden teruggehaald naar de raad toe, dat het afrekeningen van datgene dat wij uitgeven aan deze sector, ook meetbaar moeten zijn. Niet meetbaar op een vorm, zoals je dat in de economie hebt, waarbij mensen een lening aangaan om een bepaald rendement te garanderen, of bij een obligatieregeling bijvoorbeeld, maar gewoon wel om te zien wat de maatschappij ermee opschiet? En er staat nogal wat op het spel, dit is een alomvattend proces, dat heel lastig te screenen is, wat heel lastig af te rekenen is op de daadwerkelijke hoeveelheid werk en dan heb ik het ook nog eens eventjes over de nieuwe instanties, die hun vinger hebben opgestoken. Ik hoorde uit, het ging er van ambtenaren dat mogelijk 7% van het totale budget anders zal moeten gaan besteed in deze ronde. En dat dit dan weer over vier jaar vast. Krijgen wij deze ziektes dan over vier jaar opnieuw? Dat vind ik niet de manier om verantwoordelijk te zijn voor de organisaties, die het verschil maken voor de bevolking en voor de raad. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Vanwege het beëindigen van de subsidieperiode van de partners in het sociaal domein is er een nieuwe uitvraag nodig, waarbij de gemeente meer garanties wil krijgen op de effectiviteit van de subsidies, een goede ontwikkeling. Een ander mooi uitgangspunt hierbij is dat de subsidiepartners aanvullend zijn op de inzet van inwoners en niet andersom. De instellingen zullen dus goed naar de bewoners moeten luisteren en daarop aansluiten. De gemeente zal bij de uitvraag de huidige subsidiepartners, zoals Dock, Haarlem Effect, MEE & de Wering, et cetera, betrekken. Wij zijn voorstander, net als de gemeente dat is, om ook nieuwe initiatieven, die vaak goed inspelen op de problemen in de buurt,

ruimte te geven om mee te doen met de nieuwe uitvraag. De gemeente heeft deze ruimte voor nieuwe organisaties inmiddels opgehoogd van 5 naar 7%. Wij willen dit percentage verhogen naar 10%, omdat vele organisaties de afgelopen jaren hebben laten zien, dat zij een belangrijke rol vervullen en soms ook een gat in de markt opvullen. Daarom verdienen zij een kans om dit te laten zien en mee te doen met de uitvraag. Is de wethouder bereid om te kijken of dit percentage van 7 naar 10% verhoogd kan worden? Dat was het, tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Ik sluit mij volledig aan bij mijn collega van D66. Volgens ons heeft het college de gedane aanbevelingen van het RKC-rapport niet voldoende uitgewerkt in de voorliggende stukken. Het is niet echt duidelijk wat de afspraken zijn met de subsidiepartners over hun inzet in de Sociale Basis. Er wordt van organisaties verwacht, dat zij gaan samenwerken, nou ben ik niet tegen samenwerken, maar wie gaat toezien op deze samenwerking in geval dat er problemen zich voordoen? CDA is voorstander van meer grip op effectiviteit van de inzet van subsidiepartners. Ik mis de rollen en de verantwoordelijkheden om constructief aan de slag te kunnen. De samenstelling en de vorm van de thematafels is niet goed uitgewerkt om het maximale vermogen en de aanwezige energie uit de samenleving te benutten. Hoe ziet de inzet van professionals en vrijwilligersorganisaties eruit? Wat zijn de verwachtingen naar elkaar toe? Tot zover mijn eerste termijn, voorzitter. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Vanavond is een enorm belangrijke avond voor Haarlemmers die zorg nodig hebben. Wij praten over de manier waarop kwetsbare groepen de komende vier jaar zorg en ondersteuning krijgen. Het gaat om onze ouderen, om onze jongeren, om kwetsbare Haarlemmers en de mensen die voor ze zorgen. Het gaat om de mensen die op een overheid rekenen, als het leven even niet meewerkt. Zij mogen erop vertrouwen dat er een professionele overheid staat. En de vraag van vanavond is of wij denken dat wij hier het beste voorstel hebben om de schaarse 16 miljoen te verdelen? Kunnen de mensen ook in 2020 rekenen op goede zorg en ondersteuning? En helaas, ben ik nog niet overtuigd dat de wethouder met dit voorstel gaat leveren. En ik heb gemerkt, dat ik daar niet de enige in ben vanavond. En dat voelt slecht, want er is nog maar weinig tijd om dit te regelen. Allereerst denkt de VVD dat deze opzet, waarvoor gekozen is, niet gaat leiden tot een goede uitkomst. Allereerst de gesloten tafels, waarover wordt gesproken. De wethouder lijkt hiermee vooral te kijken naar het behoud van de huidige organisaties in plaats van te durven zoeken naar de beste organisaties en eigenlijk zijn het geen tafels, het zijn meer hondenkluiven, u zet een zak geld op iedere tafel en laat de regie bij de organisaties. Ik voorspel concurrentie op z'n allerslechtst en dat ligt niet aan de organisaties, de goede organisaties, die aan de tafel zitten, wil ik daaraan toevoegen, maar het gaat om de opzet. In dit geval is er regie en toezicht nodig, hoe gaat de wethouder voorkomen dat de organisaties elkaar de tent uitvechten? En dan, veel is nog onduidelijk, de informatievoorziening aan de raad gaat een beetje voor beetje, want eerst de aanpak Sociale Basis, daarna kaderstelling, later monitoring en evaluatie, de bedragen in de kadernota, maar ook al, toch dit document, waar wat bedragen instaan. Dit is nogal verwarrend en de raad is vooral bezig om het overzicht hierin te zoeken en op deze manier, denk ik, dat de raad buitenspel staat. En dan kom ik bij de rekenkamer en alleen als je van rode stoplichten houdt, dan wordt je blij van hun laatste brief, want dames en heren, de rekenkamer heeft in mijn ogen een vernietigende brief gestuurd. Van de drie eerdere aanbevelingen, overgenomen door de raad, waar overigens samengewerkt is met het college, heeft de wethouder er tweeënhalf genegeerd. De conclusies van de rekenkamer, het werk dat hier ligt, is onvolledig en onvoldoende. Bij deze aanpak kunnen wij de effecten van de subsidies niet

beoordelen en een aantal cruciale elementen, die de rekenkamer heeft genoemd, is niet goed geregeld. En daarnaast ontbreekt het aan informatie over het betrekken van de raad. Samengevat, deze opzet gaat niet leiden tot de gewenste uitkomst, er is veel onduidelijk over de positie van de raad en wat bekend is, wordt door de rekenkamer gefileerd, het werk is onvolledig en onvoldoende, wethouder, wat gaat hieraan doen? Wanneer gaat u hier wat aan doen? En eigenlijk, hoe staat u tegenover het voorstel, wat D66 deed, gaat u terug naar de tekentafel?

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, een korte vraag aan mijnheer Van Kessel: uw fractievoorzitter, mevrouw Sterenberg, heeft in de vorige periode min of meer naast mij ook gestreden voor een andere aanpak van de Sociale Basis om meer recht te doen aan de vraag, die er is, vanuit Samenleving in plaats van alleen maar aanbodgericht te sturen. Een open vraag aan u: komt dit idee, los van alle kritiek, die u erop heeft en die deels ook overeenkomt met onze kritiek, ziet u iets in het idee van deze aanpak? Of zegt u: dit kan onmiddellijk naar de prullenbak, er is niets goed aan dit hele idee?

De heer Van Kessel: Nee, zoals ik gezegd heb, deze opzet gaat niet leiden tot de gewenste uitkomst en daarnaast en dat is heel pijnlijk. De afgelopen vier jaar, is niet goed duidelijk geweest, wat het geld van de belastingbetaler, waar dat terechtgekomen is en of dat effect gesorteerd heeft. Het is niet alleen vervelend voor die belastingbetaler, maar vooral voor de mensen die de hulp nodig hebben, want wij willen dat iedere schaarse euro wel goed terecht gaat komen, daar hebben wij dus geen vertrouwen in, als we deze opzet zo zien en dat is pijnlijk.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Een korte, aanvullende vraag, want het is mij nog niet geheel duidelijk. Ik heb u net de vraag gesteld: dit idee, deze thematafels, een vraaggestuurde aanpak van de Sociale Basis, want dat is eigenlijk, dat ligt, volgens mij ligt dat als fundament onder dit idee. Kunt u daar wat mee? Nog even los van of de effecten, de doelen, de effecten, de verantwoording, of dat allemaal nog in orde komt, maar aan de basis is dit idee natuurlijk wel vernieuwend en zou het een idee kunnen zijn, misschien, in het meest gunstige geval, dat het meer vraaggestuurd wordt. Ziet u iets in het idee?

De heer Van Kessel: Nou, het idee van de tafels, daar hebben wij natuurlijk wel over gesproken, maar het grote probleem is dan, dat die tafels gesloten zijn. De vraag is: waar zijn dus die mooie nieuwe initiatieven, waar ook GroenLinks zo'n voorstander van is? Nou, dan zie ik wel dat er ergens een half miljoen strooigoed voor nieuwe initiatieven is, maar dat werkt bij mij eerder zorg op, dan vertrouwen. Nee, dus de wijze waarop dit uiteindelijk is vormgegeven, daar ben ik geen fan van. Ik weet dat GroenLinks een groot fan is van experimenteren, maar ik noem het eerder gokken met belastinggeld over de rug van de mensen, die zorg nodig hebben.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, een laatste, heel kort graag.

Mevrouw Klazes: Nou, kleine aanvulling weer, ja, ik hou het heel kort. Wij zijn niet zozeer fan van experimenteren, maar wij staan wel open voor nieuwe ideeën, die werken ten opzichte van de oude ideeën, die misschien niet werken. Dat wilde ik even meegeven, alstublieft.

De heer Van Kessel: Goed, maar ondertussen zie je dat dus de effecten hiervan niet gemeten kunnen worden en dat er nog veel onduidelijk is over hoe het geld wordt verdeeld. Nou ja, goed, en volgens ons gaat dat niet leiden, het verbaast mij eigenlijk dat u zich meer zorgen maakt over mijn inbreng, dan over de inbreng in het stuk wat hiervoor ligt van de wethouder.

De voorzitter: Ik ga nu even naar Gertjan, mijnheer Hulster, sorry, Actiepartij.

De heer Hulster: Ik was ook even benieuwd, want u heeft het volgens mij, niet zo heel duidelijk gezegd, maar bent u het met mij eens dat het eigenlijk voor het goed functioneren van die professionals eigenlijk heel belangrijk is, dat wij een hele duidelijke opdracht geven? Dus dat wij hele duidelijke kaders stellen en vindt u niet dat het ook een beetje ontbreekt in dit stuk?

De heer Van Kessel: Ja, dat is goed dat u dat zegt, dat ontbreekt inderdaad en dat is heel erg pijnlijk en wat er verder ook nog ontbreekt, is uiteindelijk de uitwerking daarvan, naar indicatoren, naar meetbare indicatoren, waarin wij kunnen zien: leveren de organisaties voor dat belastinggeld, wat ze krijgen, leveren zij wat ze moeten leveren? Dus, ja goed, u noemt één van de zaken, die ontbreekt, maar wij kunnen nog een tijdje doorgaan, dat is eigenlijk wat wij de hele avond al gedaan hebben. Dit is een stuk wat, waar echt nog wat werk in moet zitten en gelet op de korte periode, die wij nog hebben, ik heb nog drie minuten zie ik, maar de periode, die de wethouder nog heeft om dit te regelen, is dat zorgwekkend, maar dank voor uw vraag.

De voorzitter: Dank u wel. Nog verder iemand? Nee, dan gaan we nu naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter voor het woord. Het onderwerp leeft, kunnen wij wel zeggen en het verbaast mij wel dat wij eigenlijk een aantal dingen hier voorbij horen komen, waar wij in december ook al met elkaar over gesproken hebben. Maar dat wij hier één doel hebben en dat is over een inclusieve stad praten, waar wij heel erg veel waarde hechten aan het cement van deze stad, de Sociale Basis, nou, dat doet mij deugd, dat we daar in ieder geval allemaal dezelfde mening over hebben en dat is ook een stad waar wij oog hebben voor kwetsbare mensen, waar wij het hebben over invalide mensen, waar wij het hebben over mensen met toegankelijkheidsproblemen, ouderen, bejaarden, nou, noem maar op. En dat wij dat in dit stuk willen borgen. Wij willen hier in dit stuk eigenlijk borgen, dat wij één sociale stad zijn, waar inclusiviteit voorop staat en waar wij het allemaal, nou ja, nu onder één paraplu samenvatten in de kaderstelling Sociale Basis 2020. En dat het spannend is, dat wil ik ook niet ontkennen, ik bedoel, ik zit hier ook wel met een beetje gespannenheid van: hoe gaan deze besprekingen over dit stuk verlopen? Want hier ligt iets nieuws voor en wij willen niet meer, zoals we eerder in de subsidiegeving hebben gedaan van: nou, hier, gaat u dit maar voor ons doen, dit is het kader wat wij u meegeven en over vier jaar rekenen wij weer met u af. Dat was nou de hele opzet om hier met een nieuwe aanpak van start te gaan. Dat hebben wij niet zomaar verzonnen, daar hebben wij met een aantal partners intensief over samengewerkt. We hebben samengewerkt met de rekenkamercommissie, allemaal voortgekomen uit de onvrede, die we eigenlijk hadden over de meetbaarheid en de effectiviteit van de afgelopen jaren, om daar op een nieuwe manier met nieuwe initiatieven, maar ook vooral met gevestigde partners, een nieuw format neer te leggen en dat dat spannend is: ja. Maar het geeft mij het volle vertrouwen, anders zat ik hier niet en anders had ik dit kader niet aan u voorgesteld.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen.

Wethouder Meijs: Ik zie het.

Mevrouw Cimen: Ja, dank u wel voorzitter. Maar hoe verklaart wethouder dan de brief van de rekenkamercommissie, die in aanvulling op dit stuk is gekomen?

Wethouder Meijs: Ik vond hem nogal wat snel. Wij hadden de bespreking nog niet gehad, die ligt hier nu voor ons en wij hebben, het enige wat wij hebben gezien, is dat het stuk er lag met een goede onderbouwing, met een bijlage erin, hoe wij die hele verantwoording en hoe wij die hele uitvraag willen inzetten. Wij hebben de technische sessie gehad en vervolgens was er binnen drie dagen een bericht van de RKC en ik dacht: wij moeten de bespreking nog hebben, dus ik vind het jammer, dat de RKC er vanuit ging en zich niet herkende in het stuk, zoals het hier lag, terwijl wij alle aanbevelingen, die gedaan zijn hebben overgenomen en volgens mij is het enige pijnpunt, wat ik hier steeds proef in alle bijdrages is: hoe kunnen wij nu al iets beslissen over de uitvraag en hoe houden wij de vinger aan de pols over een goede monitoring en een goede effectrapportage, want ik denk dat daar het grootste hete hangijzer zit? Vandaag gaan wij iets bespreken...

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, ik weet niet of dit nog de beantwoording van die interruptie is of niet meer, maar ik hoor de wethouder hier zeggen dat ze de aanbevelingen van de rekenkamer heeft overgenomen nou, dat kunt u misschien denken, maar daar denkt de rekenkamer toch echt anders over. Die heeft drie stoplichten gemaakt, er staan er twee op rood en één op oranje, dat noem ik niet het overnemen van. Als u hier de intentie uitspreekt om alle aanbevelingen van de rekenkamer over te gaan nemen en te zorgen dat dat geborgd zit in dit stuk, ja goed, dan hebben wij hetzelfde doel en dan ben ik het met u eens, maar als u gaat lopen zeggen dat u het allemaal gedaan heeft, dan moet ik u toch echt wijzen op de rekenkamer, die daar anders over denkt.

Wethouder Meijs: Ik was nog volgens mij bezig met mijn eerste termijn. Allereerst over de, het werken met de thematafels en het samenwerken met de verschillende partners. Dat is inderdaad een spannende actie.

De heer Van Kessel: Ja, ik stel, met alle respect, ik stel een vraag over hoe de wethouder hier kan zeggen dat alle aanbevelingen van de rekenkamer zijn overgenomen, terwijl de rekenkamer zelf zegt, dat het voor tweeënhalf daarvan niet gebeurd is en u gaat doodleuk doorpraten over de thematafels. De commissie, die vraagt u wat en ik hoor graag daar een antwoord op.

De voorzitter: De heer Van Kessel, laat de wethouder heel even uitpraten, ja?

Wethouder Meijs: Ik kom, ik kom daar nog op terug, serieus. Ik was bezig met de thematafels, dat is een spannend principe, zoals we dat hier al in december met elkaar hebben afgesproken. Wij hebben zeven thematafels, alhier in december met elkaar ook vastgesteld en daar zitten inderdaad, bij sommige tafels, meerdere partners, die al wat langer het vertrouwen van de gemeente hebben om de activiteiten rondom het welzijnswerk in te vullen aan tafel, samen met nieuwe initiatieven. Dat zijn initiatieven die in de afgelopen jaren ook al bewezen hebben dat zij iets kunnen betekenen voor het welzijnswerk en die zitten ook daarbij aan tafel. En ik hoor u steeds praten over grote partijen versus kleine partijen en kunnen die wel samen daaruit komen om dat geld, wat daar op tafel ligt, goed te verdelen. Ik denk dat wij het vertrouwen moeten hebben, A, in de professionele mensen die aan tafel zitten, daar zitten geen, nou ja, geen groentjes tussen, dat zijn mensen die al langer ervaring hebben, ook al langer de wortels in onze samenleving hebben, ook al langer de verantwoordelijkheid hebben over de Sociale Basis en wij gaan het proces ook begeleiden. Dat zijn dezelfde mensen, die ons ook tijdens het hele RKC-onderzoek hebben begeleid. Dat zijn professionals, die ervaring hebben om dit op een goede manier vorm te geven, want ik ben het met u eens, de kans zou op tafel kunnen

komen, het zou de kans kunnen zijn dat dat concurrentie leidt van: ik heb hier iets en dat wil ik behouden en daar zit een nieuw iemand iets en die wil ook iets, dat moet je natuurlijk goed begeleiden en ik snap ook wel dat wij daar niet de deur en de ogen voor sluiten, maar dat we daar ook vinger aan de pols moeten houden. Wij zitten ook aan die tafel en u bent ook aan zet, want het is niet zo dat wij dit allemaal buiten omdoen en nu kom ik bij onder andere het punt van die monitoring en het meenemen van de hele raad en vooral u, als commissie, hierin. Uiteindelijk, zoals de ambtenaar die naast mij zit, dat anderhalve week geleden ook uitlegde, het is een fasering waar wij mee te maken hebben. Wij hebben in deze nota aangegeven dat wij in eerste instantie de partners de gelegenheid willen bieden om hun definitieve activiteiten, of hun activiteiten in een uitvraag neer te leggen en dat zijn niet alleen maar activiteiten, die ze kunnen afdoen met van: ik organiseer een kopjes- koffiemiddag of ik ook een zeer een samenkomstmiddag, maar dat moeten heel bewuste activiteiten zijn, die iets bijdragen aan de verbetering van bijvoorbeeld de eenzaamheid onder ouderen of de eenzaamheid onder jongeren of het vergroten van je sociale netwerk. Daar zitten in de bijlages en ook in de presentaties heeft u daar allemaal schema's voor gezien. Dat valt eigenlijk uiteen in drie delen. De partners moeten daarin gezamenlijkheid hun activiteiten beschrijven. Zij moeten daar een bereik van die activiteiten beschrijven, welke doelgroep willen zij daar mee bereiken? En zij moeten beschrijven wat voor effect ze denken te behalen met die activiteiten. Vervolgens, in augustus, krijgen wij al die aanvragen binnen en dan gaan wij daar ambtelijk mee aan de slag. Dan gaan wij kijken of de activiteiten, die zij daar hebben beschreven, voldoen aan alle voorwaarden, die wij ook weer hier hebben beschreven, die nu bij u als in de bijlage zitten over de aanvraag, dan zitten, de aanvragen worden gekoppeld aan hoofddoelstellingen, aan subdoelstellingen, voor welke doelgroep wilt u dit doen? Wat denkt u hiermee te bereiken? Het kan heel erg en detail. Het zou kunnen zijn dat men gaat beschrijven: ik wil een activiteit als een sociale vaardigheidstraining geven of het vergroten van je sociale netwerk, daar wil ik 3000 bejaarden of 3000 ouderen voor bereiken en ik wil dat 80%, daarna ook, daadwerkelijk aangeeft dat hij daar een vergroting van zijn netwerk in heeft.

De voorzitter: U heeft even een interruptie nog van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel. Dat gaat over die doelen. Mij viel op dat de programmadoelen uit de begroting, dat die eigenlijk niet in dit document consequent zijn overgezet en mijn vraag is eigenlijk of de wethouder dit onbewust heeft gedaan of dat ze dat in overleg met de coalitiepartners heeft gedaan?

Wethouder Meijs: Nou, dat is niet in overleg met de coalitiepartners gegaan. Daar gaat u over en niet ik hier, dat is echt aan u. Wat wij gedaan hebben, zijn die thematafels benoemd hebben en dat hebben wij al in december met u benoemd en vervolgens hebben wij daar een budget aangehangen en die budgetten hebben wij gebaseerd op historische feiten en daar hebben wij ook onder de verschillende thematafels goed gekeken of wij daar budgetten aan toe moesten voegen of dat wij daar zaken vanaf konden halen. Dat is aan u. Daar gaat u over, dat ligt nu voor en wij hebben daar niet de intentie van gehad om te zeggen tegen de partners: doet u daar maar wat voor, gaat u maar zeggen hoeveel u dat u gaat kosten, want dan ga je weer op een hele andere manier de subsidie verstrekken. Wij hebben hier kaders gegeven en daar gaat u nu over.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, ik begrijp heel goed wat u zegt, u wilt er natuurlijk zo maximaal gebruik maken van de capaciteiten van de professionals, maar wat u doet, is volgens mij iets heel onverstandigs, want u vraagt nu aan de professionals: komt u maar met activiteiten. Zonder dat u heel helder daarbij heeft gezegd wat u nu eigenlijk wilt bereiken, dus u vraagt eigenlijk uit professionals om gewoon met hagel schieten en dan gaat u beoordelen of dat goed is en ik heb zowel als opdrachtgever, ik heb ook wel eens mijn huis laten schilderen,

als opdrachtnemer geleerd, dat je als opdrachtnemer, als uitvoerder heel blij bent met een opdrachtgever die heel duidelijk vertelt, wat hij wil, want dan kun je je maximale creativiteit gebruiken en als je dat ook nog aan de opdrachtnemer overlaat, omdat dat de overheid zoekt: wat wil ik eigenlijk? Want dat zegt u eigenlijk, u zegt van: doe mij een inclusieve stad en vertelt u maar hoe u dat gaat doen dan, want ik weet het allemaal niet. Dat vind ik echt laakbaar opdrachtgeverschap en ik voorspel u: daar krijgt u echt geen goed product mee. U doet er echt goed aan om heel helder te maken wat u wilt en dan zult u zien dat u een hele goede bijdrage van uw professionals krijgt.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: U houdt eigenlijk een pleidooi ervoor om terug te gaan naar het oude model en...

De voorzitter: Vervolgens de heer Hulster.

Wethouder Meijs: En nee, want ik, ik trigger iets. Wat in die bijlage beschreven is en daar heb ik ook wel met enige bewondering naar zitten kijken, dat die wat-werkt-principes, heel duidelijk, de richting bepalen, waarin wij als gemeente aangeven, waar wij denken dat er behoefte aan is en dat zijn verwachtingen die wij hierin managen. Er staan, de wat-werkt-principes geeft aan over wat voor netwerken wij denken dat hiervoor aangeboord moeten worden? Wat voor activiteiten daar bij gepland moeten worden? Hoe intensief die activiteiten moeten zijn? Hoe langdurig die activiteiten moeten zijn? Dus juist, denk ik, door de uitwerking, die hier in die bijlage zit, wil ik voorkomen dat we zeggen van: nou, dit is wat wij willen, draait u maar en nu zeggen van nou, wij zien dit als een sociale stad en gaat u met elkaar de activiteiten vormgeven, dat is wat ik vraag.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Nou, dit is al een interessant verschil van inzicht, volgens mij, want de rekenkamercommissie heeft juist gezegd dat de professionals, het wat-werkt-principe, namelijk een bewijsvoering of een theoretische onderbouwing voor de aanpak, dat die theoretische aanpak zouden leveren. Nu zijn we dus eigenlijk toch, als overheid, een soort micromanagement aan het doen, dat wij gaan precies vertellen wat de opdrachtnemer moet doen, terwijl dat, als je op hoofdlijnen zegt wat je wil bereiken en je laat het dan aan de professionals over hoe ze dat gaan bereiken en je laat ze dat ook uitleggen hoe ze dat denken te gaan doen door een theoretische onderbouwing te geven en uit te leggen hoe ze dat gaan meten, dan gebruik je de opdrachtgever. En volgens mij, dan kunt u zeggen: wij gaan terug naar de oude methode, volgens mij is de oude methode juist dat wij heel duidelijk vertelden wat de sociale organisaties moesten doen en volgens mij, als je beter wil doen, kun je beter duidelijk vertellen wat je wil, op een hoog niveau en de uitvoering overlaten aan de organisaties en dat niet allemaal gaan zitten invullen.

Wethouder Meijs: Volgens mij is dit op hoofdlijnen en juist niet op dat microniveau, dat microniveau dat zou nou zijn van: doet u mij een schildercursus en gaat u daar tien mensen voor benaderen en gaat u mij dan daarna vertellen of ze daar happy van werden, dat is juist niet wat wij doen. Wat wij doen is met die thematafels mensen prikkelen om met elkaar juist de invulling te geven en ik kan met u mee voelen als u zegt van: hoe gaan wij dan meten of dat bereikt is? Ja, dat moeten wij eerst van hun horen, wat hun activiteiten zijn, vervolgens krijgen wij in augustus die aanvragen allemaal binnen, dan gaan wij een monitoring- en een verantwoordingsplan daar aan koppelen, dat wordt bij elkaar gestopt en dat komt hier op tafel. Als u wilt, dat u daar nog de definitieve besluitvorming over heeft, met een definitieve beschikking, met een definitieve monitoring en met een definitieve verantwoording, dan bent u mijn man, natuurlijk, u gaat daarover.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Wat u zojuist zegt, ik vind dat heel belangrijk, maar zou dat ook betekenen dat wij een klap geven op iets waar, dan hebben de partners nog niet definitief de contracten getekend, dus wij hebben uiteindelijk, voordat het zover is, hebben wij nog het laatste woord of wij vinden dat de doelen en defecten op de juiste manier zijn benoemd en ja, oké, voor mij duidelijk.

Wethouder Meijs: Dat is, denk ik, wel een vrij essentiële, waar u in begin allemaal over begon en volgens mij was u dat, mevrouw Çimen van D66 van: waarom is het opgeknipt? En dat vroeg u ook van: waarom is het opgeknipt? Maar dat was dan juist de kern van het hele verhaal. Wij kunnen nog niet de monitoring afspreken omdat we nog niet weten wat voor activiteiten wij hebben. Als wij nu al zouden weten wat voor activiteiten hier in de uitvraag komen, ja, dan was het al klip en klaar, maar dat weten wij nog niet. Dus wij moeten eerst die uitvraag doen, vervolgens krijgen we daar de activiteiten, we krijgen de doelgroepen, wij krijgen de, de voorzet voor wat voor effecten ze daarmee beogen, hoeveel procent dit, hoeveel procent dat en dan gaan wij dat monitoren, dat kader, dat sluiten wij in één pakket, zoals u dat zegt en dat ligt dan weer bij u voor.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Daar verschillen wij dan toch echt van mening, want de doelen die je stelt, dat zijn de doelen die wij stellen, die wij belangrijk vinden en dat gebeurt natuurlijk in samenwerking samenspraak met de partijen die ook voeling hebben in de stad en die ook een beetje kunnen aangeven van: jongens, hier is behoefte aan. Op basis van die doelen, kun je natuurlijk ook gaan zeggen van: wij willen het zo en zo gemonitord zien, want dat gaat om 3000 mensen, het gaat om 300 mensen, of dat gaat in die wijk speciaal en dat hebben we eigenlijk op basis van andere gegevens al inzichtelijk. De activiteiten zelf, daar hoeven wij niet over te gaan, dat is het hoe, dat kunnen de partijen zelf aangeven, hoe zij die resultaten het beste voor elkaar kunnen krijgen, dus als u dat beeld heeft, dat is absoluut niet wat ik van u vraag. Wat ik gewoon mis en dat is in aansluiting op het RKC-rapport en die brief is: ik mis doelen en als er geen doelen zijn en daar is nu geen plan voor te monitoren en effectiviteit en dat soort zaken, denkt u dan echt dat deze commissie dan in oktober, wanneer het hele pakket hier ligt, dan gaat zeggen: wij steunen het niet, terwijl het in januari moet ingaan.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Meijs: Nou ja, ik, ik weet werkelijk niet wat voor antwoord ik dan zou moeten geven, want in de bijlage, die hier bij zit, onder de naamgevende uitvraag sociale subsidies, over de subsidie voor de Sociale Basis, is geheel voorzien van per thematafel, wat de hoofddoelen zijn. Het hoofddoel is Haarlemmers hebben een gezonde leefstijl en daaronder hangen in de aparte bullits de subdoelen, dus ik weet dan niet goed welke doelen wij zouden missen. Eén van mijn hoofddoelen is hier het inclusieve gedachtegoed. Het bestrijden van de eenzaamheid, het in contact brengen van meer mensen met elkaar, dus ik begrijp dan werkelijk niet welke doelen hier nog aan toegevoegd moeten worden of welke doelen wij, dan begrijpen we elkaar niet.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ik heb hier dus gezegd in mijn bijdrage: dit zijn metadoelen. Haarlemmers hebben een waardevol werk, dat is, ja, dat is een open deur, maar dat is niet meetbaar, dat is niet operationeel, dat is niet, ik bedoel, wij hebben bijvoorbeeld, ik zeg maar wat, wij hebben 3600 mensen in de bijstand, 30% van de groep, die heeft een onoverbrugbare afstand tot die arbeidsmarkt, die gaan waarschijnlijk altijd in de bijstand

blijven. Wat wij nu zeggen in gemeente: Haarlemmers laten we deze groep mensen, voor zover dat mogelijk is, dan in ieder geval aan vrijwilligerswerk helpen. Nou, een helder doel is: over vier jaar wil ik 50% van die groep aan vrijwilligerswerk hebben geholpen. Ik verwacht dit soort doelen.

Wethouder Meijs: Maar ik verwacht, die doelen verwacht ik ook. En die doelen worden beschreven in de activiteiten die er dadelijk voor ons liggen. Op 1 augustus is de uitvraag gebeurd en hebben al die partners met elkaar onder één thematafel deze doelen beschreven en aan de hand van die doelen en de activiteiten, die zij daaronder hebben gehangen, gaan wij de monitoring plaatsvinden. Dus volgens mij bedoelen wij precies hetzelfde.

Mevrouw Çimen: Nou, nog één keer, wij bedoelen hier niet hetzelfde, want wat ik eigenlijk vraag is om een grotere regierol vanuit de gemeente, omdat wij gaan over het wat en dat kan deels schuiven door de expertise vanuit deze organisaties, omdat zij dus zeggen van: hé, hier zit een hiaat, maar wij hebben een programmabegroting, wij hebben doelen, dus ik snap nou even niet waar het mis gaat en als wij dan aan het eind van de rit te horen krijgen: dit is het plan, ja, dan kan ik daar op dat moment toch ook niets meer van zeggen, want dan zijn wij ook soort van onbetrouwbare overheid, want al deze partijen zijn keihard aan het werk aan deze activiteiten.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik heb even een vraag aan mevrouw Çimen..., oh, nou ja.

De voorzitter: Wij gaan niet interrumpen op een interruptie, alstublieft.

Wethouder Meijs: O, dit was een interruptie?

De voorzitter: Ja, dit was interruptie, dus u mag nu even antwoord geven.

Wethouder Meijs: Ik ben het met u eens dat dit grote doelen zijn, metadoelen. Ik bedoel, wij hebben ze ondergebracht in zeven grote thema's, dus dat ben ik helemaal met u eens. Vervolgens hebben wij die hoofdoelen ondergebracht in subdoelen. Dat moet uiteindelijk, ja, u schudt nee, maar dat, ja, oké, is nog steeds meta, klopt, maar wat wij niet meer wilden, was zoals wij vroeger alle doelen specifiek onderbrachten en dan zeiden: hier, krijgt u een zak met geld, dit moet u ervoor doen. Nu zeggen wij tegen de partners: dit is onze megadoel, de inclusieve stad, die verdelen wij in zeven thematafels, ontmoeten, financieel op orde, in en rond het huis, nou, opvoeding en opgroeien en daaronder gaat als het een soort paraplu al die activiteiten plaatsvinden. Het meest cruciale zit er natuurlijk in, dat dadelijk al die partners, die bij elkaar zitten voor het eerst hier tot de gezamenlijke uitvraag moeten komen en komen zij dan allemaal met die activiteiten, die precies onder die metadoelen en onder die subdoelen vallen, dat wordt een spannende, maar daar gaat u straks over. Ik niet. U, u gaat daarover. Zij gaan dadelijk die aanvragen indienen, die clusteren wij, of die hebben zij geclusterd, daar gaan we naar kijken hoe wij die monitoring tot stand kunnen brengen, hoe wij die verantwoording kunnen doen, want wij willen juist een verandering versus het verleden, dat wij te weinig konden tellen of te weinig konden vertellen, die balans moet er goed inzitten en dan gaat het er niet alleen maar om een afrekencultuur, daar heb ik u ook goed over gehoord, u gaat niet alleen maar turven, u wil ook het gekleurde verhaal horen, maar dat moet in een goede balans zijn, dat ben ik helemaal met u eens. Maar uiteindelijk komen al die beschikkingen, komen voor de definitieve klap, komen hier terug. Als u dan niet tevreden bent, kunnen wij altijd nog een plan B uit de kast trekken, kunnen wij altijd nog zeggen: nou, dat is niet goed

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Mevrouw de wethouder, maar u zet de organisaties in Haarlem aan het werk, die komen straks met allerlei activiteiten, ze komen met allerlei plannen en op een gegeven moment krijgen wij die plannen hier op tafel, stel dat wij het helemaal niks zeggen, dan moeten zij helemaal opnieuw gaan beginnen? Dat kan toch niet?

De voorzitter: Wethouder?

Wethouder Meijis: Nee, dat verwacht ik niet. Ik verwacht niet dat er niets komt. Ik heb een groot vertrouwen in onze bestaande partners en deze hele kaderstelling is niet gebaseerd op het wantrouwen van de huidige partners, het is juist gebaseerd op het vertrouwen van de partners en wij hebben met elkaar afgesproken om ook nieuwe initiatieven daar...

De heer El Aichi: Voorzitter?

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ik heb niet gezegd dat ik de organisaties niet vertrouw, ik heb meer gezegd dat u eigenlijk het dubbele werk gaat doen. U gaat organisaties aan het werk zetten, dan komen alle plannen bij ons hier op tafel, dat is toch zo omslachtig?

Wethouder Meijis: Ja, ik snap, ik snap uw zorg, maar ik wil nou juist voorkomen dat er dubbellingen zijn en daarom zitten de partners ook met elkaar aan tafel. Kijk, het moment als zij met elkaar aan tafel zitten en er komen dubbellingen op die tafel ter sprake, dan zijn zij aan zet om daar een keuze in te maken en dat, dat zal de samenwerking in die thematafels, denk ik, voorkomen. Dus ik begrijp uw punt wel, maar volgens mij zijn we dat juist voor, doordat wij ze op de thematafels dwingen om met elkaar tot een gezamenlijke aanvraag te komen. Als er in die aanvraag nog dubbellingen zitten, hebben wij altijd nog de kans om tussen augustus en het momentum, dat het hiervoor ligt om weer te besluiten, om daarop te sturen. Daar hebben wij ook die tijd nog voor nodig. Ik bedoel, het is geen hapklaar brokje, wat wij hier hebben, wij leven nu in april, zij hebben twee maanden tijd of tot 1 augustus om de aanvragen in te dienen. Vervolgens nemen wij nog de tijd om te kijken of de plannen meetbaar en monitorbaar en verantwoordbaar zijn, of er voldoende is afgestemd met de hoofddoelen die wij hebben, wij hebben hier het hoofddoel: de inclusieve stad, wij hebben zeven subhoofddoelen, metadoelen en wij hebben allerlei onderdelen daarvan, daar gaan wij kijken of alles gedekt is en pas als dat allemaal klopt en bij elkaar komt, dan brengen wij het hier terug.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw de wethouder, het zou toch heel goed mogelijk kunnen zijn, dat wij straks over vijf maanden weer bij elkaar zijn en praten over deze materie en dan tot de conclusie komen dat er hiaten zitten in het aanbod, in de taakopvattingen van de clubs. Het is, lijkt mij, aannemelijk, dat als je met tientallen partners praat, over een plan wat zoveel taken bevat, dat het zo'n complex proces is, dat je daar gewoon in dit tijdsbestek zelfs niet eens uitkomt. En wat is dan nog de bevoegdheid van de raad? Moeten wij constateren dat ze er niet goed uitgekomen zijn, dat het plan niet dekkend is, dat de bevolking niet eens gehoord is, dat dit eigenlijk spelen met een idee is in plaats van dat, dat er een duidelijke taakopvatting ligt achter de plannenmakerij? Zou je niet, als je dit soort ambities hebt, op dit punt, niet beter deze hele planvorming uitstellen en veel verder voorbereiden en dan gedegen in een jaar of twee daar naar

toe moeten groeien? Want de organisaties, ik geef het u op een briefje wordt, die zijn hier niet klaar voor. Die gaan hier echt om de pot met geld vechten in die zeven tafels van u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi nog een vraag? Of een interruptie, bedoel ik?

De heer El Aichi: Ik had inderdaad een vraag aan de wethouder. In veel steden levert de gemeente de voorzitter om toe te zien op de thematafels, hoe denkt u daarover?

De voorzitter: Voorzitter van de thematafels, bedoelt u, ja

Wethouder Meijs: Vanuit de gemeente, wij zitten ook aan tafel bij die thematafels. Ik weet niet of wij als voorzitter daar aan tafel zitten, maar wij hebben in ieder geval ondersteuning gevraagd.

De heer ...: Alleen niet in de fase van de aanvraag.

Wethouder Meijs: Ja.

De heer El Aichi: Alleen in de fase van de aanvraag...

De heer ...: Nee, andersom.

Wethouder Meijs: Andersom, maar wij zitten aan tafel en wij hebben professionele ondersteuning gevraagd, ook omdat dat een nieuw iets is, ik bedoel, ik hoor helemaal uw zorg van: gaat dit experiment, of gaat deze aanvraag op de goede manier verlopen? Dat vinden wij natuurlijk ook spannend. Maar wij hebben niet die signalen dat dit spaak gaat lopen en ik moet u echt ten stelligste ontraden, echt ten stelligste ontraden om het uit te stellen. Als dat gebeurt, gaan er bijvoorbeeld nieuwe initiatieven, die wij al enige tijd hier kennen, is bijvoorbeeld het Odense-huis, daar loopt uiteindelijk de subsidie voor af. Rebup, dat zijn allemaal nieuwe initiatieven, die wij van harte, nou ja, ondersteunen, maar dat komt wel in de gevarezone en uiteindelijk, u gaat erom, het is uw recht om dat te beslissen, maar ik zou dat niet, ik wilde nog even ingaan op het betrekken van inwoners, want dat hoorde ik net ook van u, mag ik dat nog even? Wij hebben ook onze inwoners hierin betrokken. Ik bedoel, er zijn de afgelopen maanden ook sessies geweest om met de huidige partners te praten. Wij hebben een inventarisatie gedaan, ook met de ambassadeurs van de toegankelijkheid. Wij hebben met wijkraden hierover gesproken, wij beginnen dit niet vandaag, wij hebben hier al in de prefase of in of in de voorloop of in de aanloop hiernaartoe al met meerdere mensen over gesproken en ook met verschillende partners bekeken hoe wij dit aan kunnen vliegen. En het wat-werkt-principe, zoals het hier nu voorligt, dat is best een spannende. Dat zal ik de laatste zijn die dat ontkent en dat dit een appeltje eitje is, maar ik zou het, ons zelf, zal ik maar zeggen, wel toevertrouwen om in deze spannende fase de volgende stap te nemen en te bezien of we die uitvraag gestalte doen krijgen en of we daar een goed monitorings- en verantwoordingsplan aan vast kunnen koppelen en dan weer hier bij u voor te leggen en er dan een definitieve klap op te geven.

De voorzitter: Ik wil even naar mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Want het gaat eigenlijk over dat punt, wat u net zegt, op mijn voorstel van: zouden wij dit met de jaar kunnen uitstellen en dan het eens keer voorafgaand aan een vierjarige periode goed regelen? Uw antwoord is daarop: er komen een aantal hele goede initiatieven in deze stad, zoals een Rebup of het Odensehuis, dan door in de problemen. Maar als u zegt: laat ons nou in dit traject, in deze fase, laat ons gewoon ons werk doen en wij komen in september, oktober of wat is het, in het najaar, bij u

terug met een totaalpakket en dan is het aan u en als wij dan hier zeggen van: joh, ik vind het nog steeds geen helder verhaal en wij zeggen: nee. Dan moet er een plan B komen. Dus waarom zou ik dan nu niet voor een uitstel kunnen vragen in een periode, dat al deze mensen nog niet keihard aan het werk zijn gegaan voor een aanvraag, waarvan ik nu eigenlijk gewoon voorzie, in lijn met de rekenkamercommissie, dat wij nog steeds niet in control zijn, want u vraagt wel om een handtekening voor 16 miljoen. Ik vind dat nogal wat. Ik snap niet, hoe dat met elkaar rijmt?

De voorzitter: Ik wil even, als voorzitter, proef ik natuurlijk ook, dat wij er volgens mij helemaal niet uit gaan komen vanavond. Het is wel een stuk wat wij ter advisering moeten brengen naar de raad en dan kunnen wij het als bespreekpunten er naar toebrengen, maar dan gaan we er ook niet uitkomen. Ik zit een beetje te beraden over hoe we het dan wel kunnen gaan houden. Want wij moeten wel door, maar wij vragen natuurlijk twee punten, met name in het stuk, om met een voorstel akkoord te gaan en om eigenlijk ook al de subsidiesplafonds vast te gaan stellen op de thematafels, maar er zijn een aantal partijen natuurlijk ook wel niet helemaal content mee. Ja, ik weet niet wat u wil doen? Of heeft u concreet zaken voor te stellen aan de wethouder, dat wij wel kunnen dingen besluiten en dat ze ook door kunnen gaan. Ik snap wel dat dit stuk misschien niet kunnen besluiten, maar wel andere zaken? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, gelet op eigenlijk alle bijdrages vanuit deze commissie, zou ik eigenlijk in navolging van het voorstel van D66, wat ik erg goed vond, willen voorstellen dat de wethouder terug gaat naar de tekentafel, dat ze gaat werken aan één kaderstellend document, dat in dat document de aanbevelingen van de rekenkamer zijn overgenomen en dat het document vergezeld is van een advies van de rekenkamer en dat zij ook ingaat, in dat stuk, over op welke wijze dat plan B, waar ze het over had, hoe dat vorm gegeven wordt en in hoeverre het mogelijk is om deze hele exercitie met een jaar uit te stellen en wat daar de gevolgen van zijn. En dat dat inzichtelijk wordt gemaakt, en dat wij in de volgende commissie Samenleving gewoon weer bespreken. Dat zou mijn voorstel zijn. Dus dat ze terug naar de tekentafel gaat en dat het...

De voorzitter: Even iemand anders nog? Voorstel? De heer Hulster.

De heer Hulster: Ik steun het voorstel van D66.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Dank u voorzitter, ik ben wel nieuwsgierig van wat voor resultaten liggen er wel, staan er wel op papier van de afgelopen jaren?

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, wij steunen het voorstel niet, van D66, ik zal heel kort proberen uit te leggen waarom niet. Volgens mij, ontstaan er wat misverstanden. Ik heb de wethouder iets horen zeggen over een plan B, plan B is niet dat wij een totaal ander methodiek gaan verzinnen om dit allemaal op te lossen, die Sociale Basis, met een plan B wordt volgens mij bedoeld, dat als de partijen komen in augustus met een voorstel voor wat de concrete doelen en effecten zijn en wij vinden dat niet goed genoeg, wij vinden dat het 80% moet zijn, in plaats van 50%, die wordt voorgesteld, dan kan je overgaan op een plan B. Dan kan je terug gaan naar die partijen, tenminste zo leg ik het uit, en ik vind het een nogal hoge prijs en vertragend werken om daar nu weer een maand over te gaan zitten malen van hoe het dan allemaal beter zou moeten, want volgens mij is het klip en klaar. In augustus komt er een duidelijk pakket met doelen en effecten en volgens mij is dat het belangrijkste probleem, wat u heeft en wat u heeft, dat wij het niet kunnen meten en dat het niet

overzichtelijk is, terwijl het gaat over 16 miljoen, die mening delen wij totaal, maar het verschil zit hem erin dat wij wel overtuigd zijn op het moment dat in augustus weer terug gekomen wordt met een heel duidelijk pakket van: dit zijn de hoofddoelen, subdoelen en dit is hoe het uitgevoerd gaat worden, met de percentages en alles waar mogelijk erbij. Ik denk dat wij dan al heel ver zijn. Ik denk niet dat het nodig is om het helemaal terug te nemen naar de tekentafel.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Als het niet helemaal wordt teruggenomen, dan stel ik voor om de tussenrapportage voor het zomerreces uit te brengen, er staat nogal wat op het spel, dan mogen de betrokken partijen ook voelen wat er op het spel staat. Dus dan moet je gewoon harder zijn naar die clubs en zeggen: het is nu 4 april. Wij willen gewoon eind juli, bij de laatste vergadering van de commissie, groen licht krijgen om verder te gaan. En niet over de zomer heen tillen: maar gewoon concreet.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, in het kader van, ik begrijp uw oproep en ik denk, daar heeft u ook wel een punt. Maar ik denk dat, in augustus komen de partijen terug, er is een soort van tijdslijn, volgens mij, wat ik begrepen heb van de wethouder, dat in augustus komen de partijen terug met: dit zijn onze concrete doelen en effecten, dan gaat het ambtelijk, gaat het onderzocht worden of dat allemaal oké is. Ik denk dat het verstandig is om dan op dat punt al meegenomen te worden, in augustus al, dus niet voor de zomer, want ik, tenminste misschien kan het wel, dat weet ik niet, maar dat we in augustus al direct gezamenlijk...

De heer Oomkes: Wij krijgen het argument van tijd en tempo voor de kiezen, dan moet ook de tijd en tempo worden gemaakt aan de voorkant van het probleem.

Mevrouw Klazes: Ja, mijnheer Oomkes, het moet wel...

De heer Oomkes: Wij gaan nu beginnen, ik wil niet zeggen,...

De voorzitter: Ik wil graag even een ordentelijk debat. Reageert u nog één keer en dan wil ik de heer Van Kessel nog even antwoord geven.

De heer Oomkes: Het lijkt me verstandig om die tijd die ons nu rest, zo goed mogelijk te gebruiken. Betekent dus ook dat de betrokken partijen onder druk moeten worden gezet om eruit te komen. Dan zien wij nog voor de zomer of het werkt met die tafels of niet. Zo niet, dan kunnen wij ook ingrijpen.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Gelet op de verschillende meningen, die ik ambtelijk ook heb gehoord, is het misschien verstandig om gewoon dit als ter besprekspunt naar de raad te brengen en daar gaan we het daar nog eens bespreken en dan kan, ondertussen kan de wethouder goed nadenken over de antwoorden die ze daar geeft en dan geeft.

De voorzitter: Lijkt mij prima, als er nieuwe antwoorden en inzichten komen, dan heeft het zin, maar als wij op hetzelfde stuk door blijven gaan...

De heer Van Kessel: En daar hebben wij als raad dan de mogelijkheid om ook moties in te dienen, dus op het moment dat wij er niet uitkomen, dan is het aan de meerderheid van de raad om te besluiten over hoe wij dit dossier verder oppakken.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Ik wil daar wel één ding bij zeggen, want, kijk, wij hebben een kaderstellende functie als raad, ik vind, dit document heet een kaderstellend document te zijn, maar dat is het gewoon niet en dat geven wij dan wel uit handen. Dus dat is dan wel de consequentie.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

De heer Hulster: Omdat wij geen mogelijkheid meer hebben voor de kadernota, om nog de kaders te gaan stellen, dus in feite zeggen wij dan nu: dit is het gewoon, dan kunnen wij nog een beetje amenderen, maar goed, dat is ook eigenlijk ingewikkeld, want ik vind dat het, het moet aan de begroting vast gehangen, dat is eigenlijk het idee, dat we daar vanuit werken en dan zeggen wij eigenlijk nu: laten we dat gewoon los, wij doen gewoon deze doelen, die een beetje ad hoc lijken te zijn geformuleerd, die doen we dan en dat is het dan.

De voorzitter: Zo is het niet, denk ik, maar mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, ik had een voorstel gedaan, ik zou dan ook graag een motie vreemd willen aankondigen om het eventueel met een jaar uit te stellen en dan horen wij wel wat de raad daarvan vindt en dan heeft de wethouder ook de tijd om in de tussentijd eventueel de consequenties daarvan in kaart te brengen voor ons, maar dan kunnen wij daar als voltallige raad kijken, wat dan het plan B is?

De voorzitter: Gaan wij dan besluiten. De heer Van den Raadt nog even.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, nou ja, ik val weer met mijn neus in de boter. Het lijkt weer een beetje de afgelopen raad, toen dacht ik ook, mevrouw Claessens moet wethouder worden en nu denk ik ook: heel goed dat D66 ook wakker wordt, want dit is al het zoveelste punt, waarbij wij als raad iets krijgen, waarbij dan wordt gezegd: ja, het is nou zo laat, jullie hebben de keuze tussen ja en ja. Dat was bijvoorbeeld bij de kunstgras ook en nog een ander belangrijk onderwerp, die ik nu vergeten ben, maar ik ga een heel lijstje aanleggen van dingen die wij heel laat krijgen en alleen nog maar ja kunnen zeggen, dus ben voor het voorstel van D66 en als dat met een motie moet of, stel het nu maar een keer uit, dat iedereen een keertje wakker wordt, dat niet wij alleen maar de keuze krijgen: ja of ja, maar dat er ook een mogelijkheid is dat de raad wel eens nee zegt. Of de commissie.

De voorzitter: Die mogelijkheid heeft u altijd. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik heb geen antwoord gekregen op mijn vragen en ik kondig ook een motie aan.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Nou ja, ik vind dat we eigenlijk eens het budget terecht nu uit handen geven, dat is het stomste wat je kan doen, als je invloed wil hebben op de gang van zaken, op deze belangrijke tafel, zoals die hier staat, moeten wij niet straks klagen over het feit dat dat helemaal uit onze handen loopt, doordat wij de kadernota niet gebruiken en het zomerreces niet hanteren als harde lijn.

De voorzitter: Eens, maar misschien komen er nog een hele mooie moties, waardoor wij toch de versnelling erin kunnen zetten. Dus wij gaan, ik stel voor dat wij gaan gewoon als bespreekpunt toch naar de raad brengen, daar gaan we het daar nog even bespreken, niet herhalen graag wat wij nu al hebben gedaan, anders wordt het weer een hele lange vergadering. Dus wij sluiten dit punt nu af.

Overige punten ter bespreking.

13. Stand van zaken wachttijden WMO (MTM).

De voorzitter: Dan kunnen wij nu nog heel even het andere punt behandelen, dat is de stand van zaken wachttijden WMO. Wethouder bent u er ook klaar voor ook?

Wethouder Meijs: Pardon, wij gingen we naar toe?

De voorzitter: Wij gaan naar het volgende punt, 13, dat is een bespreekpunt, zoals altijd, of altijd, al aantal maanden, is de stand van zaken omtrent de wachttijden in de WMO. Nou, het is, neemt u even wat water, laten wij dit ook kort bespreken, het is een voortgang, de eindevaluatie moet nog komen, dus ik geef nu de wethouder het woord.

Wethouder Meijs: Voor u ligt de laatste stand van zaken aangaande de wachttijden van de WMO. Er wordt nog steeds door de medewerkers op de afdeling Maatschappelijke Ondersteuning nog steeds knoeperhard gewerkt en ik word daar nog zeker elke week, zo niet, dagelijks, nou, toch zeker twee keer in de week wel overige gebriefd of heb ik daar vragen over of word ik daarover bijgepraat, dus het dossier houdt ons allemaal nog zeker bezig. Op dit moment zijn alle dossiers, die nog in 2018 of in behandeling waren en dat betreft echt een groot deel, afgehandeld en worden ook alle nieuwe meldingen voortvarend opgepakt. Tegelijkertijd wordt gewerkt aan de maatregelen die op langere termijn moeten voorkomen dat er nieuwe wachttijden ontstaan bij de nieuwe meldingen. Dus er wordt op alle fronten hard gewerkt. Toen vorig jaar duidelijk werd, dat de wachttijden bij de WMO meldingen, ondanks de maatregelen toch bleven oplopen, hebben wij extra maatregelen genomen. Waar komen wij vandaan? We hadden toen een forse achterstand en ik mag dan bij deze ook blij zijn, dat deze rapportage hier nu op dit moment ligt en dat wij van de 574 dossiers, die wij eind 2018 hadden, dat er nu op dit moment 444 zijn afgehandeld en nog 130 in behandeling zijn. Voor deze 130 geldt, dat ongeveer tweederde deel wacht op een actie, die buiten onze macht ligt, die buiten onze gemeente ligt. Er wordt bijvoorbeeld gewacht op een reactie van een cliënt, die nog een reactie moet geven. Er ligt nog een wachttijd, of een wachting op een medisch advies et cetera. Voor wat betreft de instroom van de nieuwe meldingen, daar zien wij dat we de afgelopen maanden, vanaf januari een forse stijging hebben en steeds hoger is dan de maand januari in 2018. Dat baart mij zorgen en dat baart u natuurlijk ook zorgen, want daar hebben wij het de vorige keer ook al over gehad. Ook deze meldingen en aanvragen die daaruit volgen, worden door de casemanagers voortvarend opgepakt en afgehandeld en nagenoeg allemaal liggen ze binnen de wettelijke termijn. Waar gaan we naartoe? Om in de toekomst de lange wachttijden te voorkomen, hebben wij ook een aantal maatregelen genomen, die zijn gericht op de langere termijn. Ik kan u nog niets melden over de procesoptimalisering of het externe onderzoek, daar verwacht ik eind april de eerste uitkomsten van en vind ik ook belangrijk om u daarin mee te nemen en daar natuurlijk met een goed plan terug te komen, van een goede nota voor terug te komen. Die voortgangsrapportage, die is al eind, nou, ergens in mei aan u worden voorgelegd en die kan dan in juni besproken worden, dus nog voor de zomervakantie. Ja, voor de zomervakantie. Dat was het. Sorry.

De voorzitter: Nou, mooi. De heer Van Kessel. Heel kort. Denk ik.

De heer Van Kessel: Oh, ik heb geen tijd meer, ja, dan zeer kort. Eigenlijk, één zin. Ik ben blij om op dit moment hier een wethouder te zien zitten, die op dit dossier in controle is, wat er gezien wordt, is natuurlijk niet fijn, maar er wordt heel hard aan gewerkt en als ik alleen al kijk naar de wijze waarop uw schouders er nu bij hangen, op dit moment, bij dit dossier, dan is dat een goed teken en ik kijk uit naar eind april, waarin wij de maatregelen gaan bespreken om ervoor te zorgen dat de wachtlijsten nog verder worden teruggebracht, dus wij spreken u de volgende maand gewoon weer.

De voorzitter: Was wel een hele lange zin, maar toch, leuk dat u nog een compliment gemaakt heeft.
Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, wethouder, voorzitter. Ja, het ziet er inderdaad goed uit, dat nu aan de voorkant voortvarend wordt opgepakt en ik hoop dat wij in de volgende rapportage ook terug zullen zien van hoe het, als het in een beheersituatie is, dus dat de extra handjes weg zijn en de extra mensen, die nu boven de sterkte zitten, al die achterstanden zijn weggewerkt, hoe wij dan ook in control zijn, omdat wij ook zien dat de aanvragen stijgen, dus hoe krijgen wij dat in balans en dat zouden wij graag een volgende keer nog terug willen zien.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Een gelukwens aan de wethouder is zeker op zijn plaats, want er is een verbetering in de klachtenafhandeling van de WMO. Minder mensen in de wachtrij, procedures minder lang, dat is heel goed, nog steeds bestaat er een alarmfase, één voor wat betreft het functioneren van de dienst als geheel, dus ik zou graag willen zien, dat u deze situatie langer monitor, in ieder geval tot aan de zomervakantie en onze commissie echt tot die tijd maandelijks rapporteert. Overigens ontbreekt er nog steeds detailinformatie in de rapportage, waar wij wel om gevraagd hebben: wat zijn nou de issues, die het meest spelen bij de hulpvragen en wat is de opbouw en de afbouw van die verschillende issues? Je kunt je bijvoorbeeld beperken tot vijf of zes thema's. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Ik wil hierbij de wethouder toch even bedanken en de complimenten geven voor het beantwoorden van mijn vragen van afgelopen commissievergadering omtrent de aantallen bezwaren, die ingediend zijn, inzake WMO-meldingen. Inderdaad, het ziet er goed uit. Wij wachten de eerste aanbevelingen einde april af. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ook van ons de hartelijke complimenten en wij sluiten ons aan bij de woorden van mevrouw Zoon, dat wij benieuwd zijn hoe dit structureel zijn plek gaat vinden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u voorzitter. Het lijkt erop dat de wachttijden opgelost zijn. Er zijn geen dossiers meer die in behandeling genomen moeten worden. In de praktijk betekent dit niet, dat iedereen de hulp ontvangt, waar hij recht op heeft. Een dossier in behandeling, betekent nog geen groen licht voor de aanvrager. Hij of zij zit nog in de wacht. Sommige cliënten hebben een beschikking gekregen, maar hebben desondanks nog geen hulp. Zij belanden soms weer op de volgende wachtlijst van de zorgaanbieder. Hoe

verklaart u dat mensen, die een beschikking hebben, met name voor huishoudelijke ondersteuning, nog geen hulp krijgen? En soms al een paar maanden wachten. Graag een antwoord.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Eckhard, SP.

Mevrouw Eckhard: Dank u wel. Wij willen allereerst de complimenten voor die behandeling van de dossiers uit 2018. Wij willen graag weten hoe het zit met de wachttijden bij de organisaties, die de zorg moeten gaan leveren? U zou dat navragen, wij willen graag weten hoe het ermee staat en ik schrik toch eigenlijk wel een beetje van het aantal dossiers, dat buiten de wettelijke termijn in 2019 in behandeling genomen is, want het is toch bijna 25%. Vind ik een hoog percentage.

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen geweest? Dan nog een paar antwoorden van de wethouder.

Wethouder Meijs: Allereerst de toezegging aan de heer Oomkes om het tot de zomer door te zetten, daar, dat heb ik beloofd, dus dat ga ik ook zeker doen. Even een correctie op eind april van de heer Van Kessel. Ik heb zojuist gezegd, dat ik eind april de rapportage van de procesoptimalisering en het externe onderzoek verwacht. Dat moet ik natuurlijk bestuderen en daar moet ik een goed plan voor maken, dus ik ga voor kwaliteit in dat geval. Ik verwacht dat dat in mei bij u ligt, maar dat wij dat in juni kunnen bespreken. Mevrouw Eckhard van de SP, Ekkert, Eckhard, sorry. Ik heb de vorige keer beloofd om te kijken, inderdaad, naar de wachttijden bij de aanbieders. Er zijn op dit moment vier aanbieders met een wachttijd. Daar zijn, in principe zijn er voldoende aanbieders gecontracteerd om de daadwerkelijke ondersteuning te kunnen bieden en zeker waar het spoed was, want dat heb ik ook nog voor u nagezocht, is daar natuurlijk meteen op geacteerd. De spoedmeldingen moesten wij handmatig tellen, dat levert het systeem niet op, dus vandaar dat ik dat nu pas kan leveren. Dat zit ongeveer in een gemiddelde van vier per week, in de maand januari en februari. In de maand maart zien we dat ietsje oplopen, toen waren het gemiddeld zeven spoedmeldingen per week, dus in totaal zo'n 20 per maand aan spoedafhandelingen. Dan heb ik er, volgens mij, ja, nee, uw casuïstiek ken ik niet, dus ik zou u willen vragen, als dat een bepaalde casuïstiek is waar we iets aan kunnen doen, graag, dan hoor ik graag de naam of...

Mevrouw Stroo: Ik kan wel iets meer verduidelijking geven. Die mensen hebben in december al gesprekken, is al afgekaart, dat ze recht hebben op hulp, maar ze krijgen het gewoon steeds niet, waardoor dus de mantelzorg nog steeds belast wordt. Nee, maar dat zijn meer gevallen, dus mensen hebben, dus ook al, daar kan je wel zeggen: de wachtlijst is weg, maar de mensen krijgen nog steeds geen hulp. Dus hoe moet je dat dan uitleggen?

Wethouder Meijs: Nee, ik, die is mij in ieder geval niet bekend, dus dan moet het toch één op één, zal ik maar zeggen, bekend worden, wie daar zitten wachten, want ik word er toch echt wel wekelijks opgebiefd, dus dit verbaast mij. Ja.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Nou, wij hebben dit, mijns inziens goed besproken weer vandaag. Ja, wij zitten even, met een klein dilemma. Wij hebben nog de rondvragen, drie stuks en we hebben nog één punt. Een ordevoorstel?

Mevrouw Zoon: Ik trek mijn rondvraag in, want het was de vraag die mevrouw Aukes ook al gesteld had en daar zijn antwoorden op verschenen. Dus...

De voorzitter: Dat is heel goed, dan hebben wij nog twee rondvragen zo meteen over en wij hebben nog één punt, de eindevaluatie. Ik zie dat het al bijna elf uur is. Wij moeten er eigenlijk mee stoppen of, het is niet tijdkritisch, dus wij kunnen het volgende keer ook gewoon behandelen, daar kunnen wij even de tijd voor nemen, er zijn een aantal partijen misschien, helemaal of bijna door hun spreektijd, dus wij gaan neheren.

De heer Yerden: In het kader van Sociale Basis moesten wij eenzaamheid erdoor nemen, dus, wanneer moeten wij nou aanpakken?

De voorzitter: Dat had u, volgens mij, nu ook kunnen meegeven. Het stond ook in het stuk.

De heer Yerden: Dan moeten wij het agenderen, oké.

De voorzitter: Gaan wij dat doen. Oké.

14. 22.25 Eindevaluatie Ik doe mee (onder voorbehoud van voldoende vergadertijd!) (FR).

15. 22.50 Rondvraag.

De voorzitter: Wij gaan nog even twee rondvragen behandelen. Ik heb een rondvraag van, even denken, mevrouw Claessens.

Mevrouw Klazes: Hij was eigenlijk van mevrouw Timmer-Aukes, maar die zit daar, nu zit ik hier, dus ik neem even over. Naar aanleiding van het inspreken van mevrouw Terpstra, wat betreft vmbo...

De voorzitter: U moet even blijven zitten, ja, blijf maar zitten.

Mevrouw Klazes: Ja, het opstromen van vmbo naar havo, dat is het onderwerp van de heer Botter, maar die is er niet, dus ik stel hem even aan u. Is de wethouder bereid om in gesprek te gaan met de besturen van het voortgezet onderwijs van vmbo en havo om te kijken of met de personen, die daarvoor verantwoordelijk zijn, om te kijken of er met enige coulance gekeken kan worden naar het opstromen, dat die harde eisen, die nu gelden, maar niet meer onder de nieuwe wetgeving, dat die nieuwe wetgeving alvast gehanteerd kan worden. In Amsterdam gebeurt het en ik stel voor, dat het in Haarlem ook kan, maar misschien wilt u dat doorgegeven aan wethouder Botter.

Wethouder Meijs: Mavo doorstroom naar de havo was het, het was de doorstroom van de mavo-leerlingen naar de havo-leerlingen en dat is wettelijk...

Mevrouw Klazes: Ja, ik zal de vraag ook even op papier zetten.

Wethouder Meijs: Graag. Ik neem hem mee en ik zal het aan hem geven.

Mevrouw Klazes: Dank u wel. Ja.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Er is een participatiekoor, wat bestaat uit mensen met dementie, die cultureel participeren in de Johannes passion op Goede Vrijdag, Matheus, nee, nee, volgens mij Johannes passion, op vrijdag 19 april, gaan ze dat op dragen. Wij hebben het natuurlijk altijd over participatie, wij zijn

dementie-vriendelijke stad, zeggen wij in Haarlem. Wij zijn voor de toegankelijkheid, tegen de tweedeling en dat soort zaken, dus vindt u het niet, als wethouder, dat dit initiatief iets steun verdient en welke invulling zou u daar aan willen geven? Nou ja, als de wethouder een paar tickets wil kopen, dat we er met zijn allen naar toe gaan, zodat die mensen, die nu net pas gestart zijn en nog geen aanspraak kunnen maken op subsidies, volgend jaar wel, maar dat ze dan nu een kleine, een lichtelijke steun kunnen krijgen, dat wij daar allemaal massaal aanwezig zijn, dat zou wel prettig zijn.

Wethouder Meijs: Mijn agenda gezet. Dus ik ga, maar ik koop niet allemaal tickets voor u, dat wil ik niet beloven.

De voorzitter: Dat is nou jammer. Dank u wel en mevrouw Eckhard, had u nog een rondvraag, geloof ik, hè?

Mevrouw Eckhard: Ik wilde nog vragen over die overgang van de mavo naar havo, geldt dat ook met terugwerkende kracht voor kinderen die al een paar jaar van school af zijn?

De voorzitter: Geen idee, ja, dat snap ik.

16. Sluiting.

De voorzitter: Commissieleden, het is bijna elf uur. Wij gaan er mee stoppen. Ik dank u voor uw aandacht en tot een volgende keer.